

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 17
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА
НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 12 МАЙ 2026 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Галина Захарова - председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ: Стефан Гроздев

На заседанието присъства Теодора Точкова - главен инспектор
на Инспектората към Висшия съдебен съвет

На заседанието присъства Димитър Ненов - за главен
секретар на Висшия съдебен съвет, съгласно Заповед №
ВСС-6844/11.05.2026 г.

Откриване на заседанието - 09.38 ч.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден, колеги!

Девет от членовете на Съдийската колегия участват в
заседанието на колегията. Налице е необходимият кворум.

Откривам заседанието на Съдийската колегия.

Към предварително формулирания дневен ред са
постъпили за включване предложения за допълнителни точки от
Комисията по атестирането и конкурсите.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Добър ден и от мен!

Това са точки 49, 50, 51 и 52, а точка 53 е мое предложение.

Уважаеми колеги, точка 4 е постъпило предложение на председателя на Окръжен съд-Бургас за поощряване на съдия, изпълняващ функциите „председател“ на Районен съд-Карнобат. Това предложение постъпи след предложението, с което се предлага освобождаването на съдията на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт, затова го включихме като допълнителна точка и има връзка с точка, мисля, 9 от настоящия дневен ред.

Точка 50 е молбата на Емил Дечев за възстановяване на длъжността, която е заемал, преди да стане министър на вътрешните работи.

Точка 51 е молба от Андрей Георгиев, който също иска възстановяване на длъжност в СРС, която е заемал, преди да бъде заместник-министър на правосъдието.

Точка 52 е получено заявление от Цветомира Кордоловска-Дачева, която отказва участие в конкурса за повишаване във ВКС.

Това са извънредните точки на комисията.

Точка 53 е мое предложение по молба, която беше входирана след 17 ч. вчера. Тя е от съдия Ива Димчева Кечева, която моли да бъде освободена от длъжността „съдия“ във Върховния административен съд. Към нея е приложила и заповед, с която е била назначена от вчера на длъжността „заместник-министър на правосъдието“. Та затова си позволих да направя и предложението по точка 53.

Иначе другите точки са предложени по решение на КАК. Те имат спешност дотолкова, доколкото едната, както Ви казах, е във връзка с точка 9 от дневния ред. Другите са за възстановяване на колеги на съдийските длъжности, след като са освободени от изпълнителната власт.

Заявлението на Кордоловска е бързоликвидно и следва да се изпрати на конкурсната комисия във ВКС по спешност с оглед непроверка на актовете, които тя е представила за участието си в конкурса.

Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма.

Гласуваме, колеги, анблок постъпилите предложения за включване на допълнителните точки в дневния ред - така, както бяха докладвани.

Който е „за“, моля да обозначи вота си! Десет гласа „за“.

Включи се в заседанието и господин Севдалин Мавров.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

49. Проект на решение по предложение от административния ръководител - председател на Окръжен съд - Бургас, за поощряване на Татяна Станчева Станчева-Иванова - административен ръководител-председател на Районен съд-Карнобат, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“,

както и с парична награда, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а" и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

50. Проект на решение по молба от Емил Иванов Дечев за възстановяване на длъжност „съдия" в Софийски градски съд, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

51. Проект на решение по молба от Андрей Красимиров Георгиев за възстановяване на длъжност „съдия" в Софийски районен съд, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

52. Проект на решение по заявление от Цветомира Петкова Кордоловска-Дачева - съдия в Софийски градски съд, за отказ от участие в конкурс за повишаване във Върховен касационен съд - гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 4/10.02.2026 г. (обн. в ДВ, бр. 17/13.02.2026 г.)

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

53. Проект на решение по молба от Ива Димчева Кечева за освобождаване от заеманата длъжност „съдия" във Върховния административен съд.

Внася: Драгомир Кояджиков - член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По дневния ред.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: **Точка 1**, колеги, е избор на председател на Административен съд-Русе. Двама кандидати: Вилиана Стефанова Върбанова-Манолова - съдия в този орган, и Ивайло Йосифов Иванов - заместник-председател на същия орган на съдебна власт.

Налице са положителни становища и за двамата кандидати относно професионалните им качества, също положително становище и относно притежаваните етични качества на тези кандидати.

Има проведено общо събрание, протоколът е депозиран във Висшия съдебен съвет повече от 7 дни от днешното изслушване.

Те са своевременно информирани и поканени за това изслушване. Ако са пред залата, можем да продължим по процедурата.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, пред залата са и двамата кандидати.

Да поканим съдия Върбанова!

(Вилиана Върбанова влиза в залата)

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Добър ден!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден! Заповядайте, съдия Върбанова! Имате възможност да изложите в рамките на до 20-ина минути основните моменти от Вашата концепция. Имате думата.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Благодаря Ви много за тази възможност да представя пред Вас акценти от депозираната от мен

концепция за стратегическо управление на Административен съд-Русе.

Ще започна със своята лична мотивация за заемане на тази длъжност.

Завършила съм висше образование по специалността „Право“ през 1998 г. Една година съм била стажант в Окръжен съд-Русе, след което придобих юридическа правоспособност.

Освен магистратурата по „Право“ имам две магистратури - по „Педагогика“ и по „Право на Европейския съюз“, както и две специализации в области, които са различни от правото.

От април 1999 г. до януари 2004 г. бях адвокат.

Спокойно мога да кажа за себе си, че съм съдия от кариерата. Аз нямам прескочено ниво в професионалното си развитие. След провеждане на конкурс за младши съдии станах младши съдия в Окръжен съд-Русе. След това бях съдия в Районния съд.

Работя като съдия в Административен съд-Русе още от създаването му през 2007 г. и в този смисъл съм не само наблюдател на конституирането и израстването на този съд като институция, но и един от неговите основатели и създатели.

Работата ми като съдия, а преди това и като адвокат, формира у мен качества като подреденост, дисциплина, отговорност и ми даде също така увереност, че мога да се справям в трудни ситуации и да разрешавам внезапно възникнали въпроси. Даде ми самочувствието, че при добро планиране почти всяко предизвикателство е преодолимо.

Считам, че всеки добър ръководител следва да може да поема отговорност, да мотивира и отстоява решенията си, но същевременно да е диалогичен, да изслушва чуждото мнение и да

анализира и възприема и други гледни точки. Мисля, че такива качества съм развивала през целия си професионален път и особено в битието си на административен съдия.

Натрупаният от мен опит ми дава увереността, че мога да се справя успешно с отговорността, която има административният ръководител, както и че мога да допринеса за подобряване на работата в Административен съд-Русе.

Моята кандидатура е продиктувана и от желанието да запазя всички установени добри практики в управлението на този съд, които са наследство от предходните административни ръководители. Всеки от тях остави своя отпечатък в управлението на съда и аз искам да запазя това добро наследство, създадените чудесни взаимоотношения между съдебни служители и магистрати, но и наред с това да помогна на нашата институция да се справи с новите професионални предизвикателства чрез внедряване на нови подходи както в работата на администрацията, така и в работата на съдиите. Постоянно променящата се среда, в която правораздаваме, изисква и постоянни промени в начина на работа, въвеждане на нови деловодни системи, все по-обхватно преминаване на работа в електронна среда, необходимост от все по-бърз и обхватен достъп до съдебна практика както на националните съдилища, така и на СЕС, което предполага използване на технологични достижения и възможно най-бързо достъпване до база данни, включително чрез използване на изкуствен интелект.

Необходимо е и постигане на максимално комфортни условия за работа - не само битови, но и опазващи здравето на хората, полагащи труд в съда, както и постоянен мониторинг на влиянието на увреждащите фактори.

Както съм посочила и в концепцията си, кандидатурата ми е съобразена и със старшинството, произтичащо от продължителността на прослуженото време на длъжност „съдия“ в Административен съд-Русе. Към настоящия момент най-дълго и еднакво прослужено време в съда имат трима съдии, единият от които съм аз. И тримата сме с еднакъв ранг, но другите двама колеги имат повече прослужено време на други съдийски длъжности. И двамата категорично отказаха да се кандидатира за административен ръководител на съда. Така аз съм най-старшата от съдиите в нашия съд, която е готова практически да поеме тази отговорност. Това ще бъде и един от основните принципи, от които ще се ръководя в случай на избирането ми за административен ръководител. Считам принципа на старшинство за основен градивен компонент на всяка структура, тъй като създава усещане за предвидимост, равновесие и балансира взаимоотношенията между членовете на колектива. Основният принцип на старшинството внася спокойствие, усещане за плавно, равномерно и справедливо кариерно израстване. Този принцип е еднакво приложим както в отношенията с магистратите, така и в отношенията със съдебните служители.

Накратко, по отношение на кадровата обезпеченост. По отношение на съдебните служители е зает изцяло щатът в нашия съд. В момента в нашия съд правораздават 9 магистрати, от които двама са командирани. Единият е командирован на празно съдийско място, другият замества до приключване на командировка на друг колега.

Към момента щатната численост на служителите в общата и специализираната администрация е 27 човека, като няма да Ви обременявам с данни какви са те и кои са, но към настоящия

момент е оптимално съотношението между съдебни служители и магистрати. Това намира проявлението си и в добрите взаимоотношения, доброто взаимодействие между служители и съдии и спомага за бързо и ефективно решаване на възникнали проблеми и изобщо на управление на работата ни.

Накратко за натовареността на правораздавателната дейност. Нашият съд е от среднатоварените административни съдилища в страната. През отчетната 2025 г. - тази, която отчетохме, общият брой дела за разглеждане в съда - първоинстанционни и касационни, е 1107, от които 803 са новообразувани, а 304 са висящи към началото на периода. Само да вметна, че този голям брой на висящите от предходна година се дължи на дела, които са спрени и са в изчакване на постановяване на решение на СЕС, и наистина броят им е голям, особено в касационните производства. Повече от 100 дела бяха спрени, но за наша гордост, бих казала, в рамките на месец и половина - два след издаване на съответното решение делата бяха възобновени, разгледани и много бързо и експедитивно написани.

В сравнение с 2024 г. общият брой дела за разглеждане е малко по-нисък през 2025 г., като намалението се отчита главно в постъпленията от дела, които са касационни с административнонаказателен характер. Това се дължи на постъпленията, които идват от районните съдилища в нашия район - просто идват по-малко касационни дела, но практически пък не се отразява в почти никакъв смисъл върху натовареността на съдиите, защото по принцип делата, които са първоинстанционни, са с по-голяма тежест, с по-голяма сложност и съпоставката с натовареността, която е била в предходни години и тази година - от

миналата имам предвид, изчислена чрез съответния модул в ЕДИС, показва, че нашата натовареност си се запазва сериозна.

От миналата година трябва да бъде отбелязано и увеличението на производствата, които са приключили до 3 месеца, които са повече като процент в сравнение с тези през 2024 г.

Процентът по същество решени дела е също по-висок, което е положителен атестат за работата на колегите в съда.

По всички дела, които са разгледани в нашия съд, абсолютно всички, са постановени решения в едномесечен срок. Нямаме нито едно дело, по което решението да е просрочено.

Резултатите от касационната проверка показват, че 73% от проверените през 2025 г. съдебни актове са оставени в сила, 22 са изцяло отменени и само 5% са частично отменени. Тези резултати са сходни на предходния отчетен период през 2024 г.

Резултатите наистина са поредният добър атестат за работата на колегите в нашия съд. Показват много високо качество. Същевременно обаче се забелязва и леко снижаване на броя на потвърдените дела в сравнение с 2023 г., 2022 г., 2021 г., но процентът е пренебрежимо малък.

Протоколите и изготвените актове се оповестяват на интернет страницата непосредствено след постановяването им съгласно приетите Правила за организация на публикуване на съдебните актове в Административен съд-Русе.

Тук е може би мястото да посоча какви мерки предлагам за повишаване, запазване и надграждане на добрите резултати на съда. Тези мерки съм ги формулирала в съответствие, в духа на приемственост и с утвърдената Стратегия за развитие на Административен съд-Русе за периода 2022 - 2026 г., и това са: регулярен анализ на върнатите от касационна проверка съдебни

актове; систематизиране на причините за отменени и обезсилени актове; преглед и анализ на съдебна практика на съда по противоречиво решавани въпроси по приложение на закона - мярката е особено важна, тъй като се забелязва, както казах, леко снижаване на броя на потвърдените дела; обсъждане на решения, постановени от СЕС, тълкувателни решения, както и решения по административнонаказателни дела, които имат противоречиви резултати; еднакво прилагане на закона от районните съдилища чрез изясняване на процедурни въпроси и преодоляване на различия в съдебната практика на работни срещи с колегите от районните съдилища в района. Обсъждането на въпросите, по които е формирана противоречива практика, следва да бъде извършено при зачитане, разбира се, на вътрешното убеждение на колегите от районните съдилища чрез аргументирано излагане на различна от тяхната гледна точка. Тази мярка фактически ние прилагаме в нашия съд и назад в годините, организирани са такива срещи, обсъждани са, понякога са по наша инициатива, понякога са по инициатива на колегите от Районния съд, но считам, че следва да се увеличи броят на тези работни срещи.

Трябва да се работи за повишаване на квалификацията и компетентността на съдиите и съдебните служители, като основен способ за това остават различните видове обучения. Трябва да се стимулират служителите да участват и в присъствени, и в онлайн такива. Към настоящия момент се забелязва особено желание за посещаване на обучения, свързани с информационното обслужване, но то е и логично предвид внедряването на нови деловодни системи - нашата система ЕДИС, по която работим, това, че все още някои модули се доработват, че има известни неуточнени въпроси, така че съвсем нормално е да се посещават

този тип обучения. Трябва да се включат в обученията и новопостъпилите колеги. Ние имаме съдебни помощници, които са новопостъпили миналата година по това време, те вече не са и толкова неопитни колеги.

Трябва да се осигури възможност на магистратите да получават обобщена практика, информация за съдебната практика на националните съдилища и СЕС посредством изкуствен интелект. Към настоящия момент това може да бъде постигнато чрез провеждане на обучение за ползване на изкуствен интелект за коректно и точно задаване на въпроси. Що се отнася до системата за чат чрез изкуствен интелект, която може да бъде използвана, считам, че тя трябва да бъде по възможност българска разработка, за да може да бъде използвана максимално ефективно и без затруднения, които произтичат от непознаването на чужди езици в съответната юридическа терминология. Понастоящем такава система е „Лексебра“, разработват се и други.

Считам, че най-добрият вариант е системата за чат чрез изкуствен интелект да бъде определена на национално ниво, и смятам, че всъщност това трябва да направи Висшият съдебен съвет дотолкова, доколкото специалистите, с които той би могъл да разполага, могат да гарантират в известна степен поне функционалността и безопасността на такава система, която ще се ползва от съдилищата. От друга страна, абонаментът е доста скъп и не е по бюджета на отделните съдилища.

Следва да се извършва постоянен мониторинг за спазване на законоустановени процесуални срокове по делата с цел образуването на всички дела в съответния срок, предвиден в закона, да се прави анализ на изготвените ежемесечни деловодни

справки. Такива справки се изготвят и се представят и на съдиите, макар и с малко по-друго съдържание.

Трябва да се дисциплинира процесът. Това означава, че трябва да ангажираме отговорността на страните в производството чрез различни санкции при неоснователно удължаване на процеса и злоупотреба с процесуални права, а това често се случва - отлагания по различни причини.

И разбира се, поддържане на висок процент на свършените дела в срок до 3 месеца.

По отношение на сградния фонд искам да кажа няколко думи.

Нашият съд разполага с една много елегантна, функционална триетажна сграда (предполагам всички сте имали възможност да я видите), която е с мансарден етаж и със сутерен, разположена е в центъра на града. Основно е реконструирана и преустроена за нуждите на съда в периода 2009 - 2012 г. и е въведена в експлоатация през 2012 г. Тя разполага с всички необходими удобства - достъп до високи етажи с асансьор, достъп до регистратура, деловодство и съдебни зали за хора в неравностойно положение чрез монтирана рампа на входа, изградена е дори и тоалетна за хора със съответните увреждания. Разполагаме с 3 съдебни зали, които дават възможност за гъвкав график на провеждане на съдебните заседания. Обособени са деловодство, регистратура, помещение за класифицирана информация, стая за прокурор, заседателни зали. Всички съдии сме в самостоятелни кабинети. Такива са осигурени и за съдебните служители с изключение на деловодителите и тези, които са в регистратура.

Хубава ни е сградата. Но има един огромен болен проблем и това е фасадата на сградата. При извършване преди няколко години на техническо обследване и проучване на състоянието ѝ беше установено нарушаване на водоплътността на облицовките, проникване на влага в дълбочина на камъка и последващи неблагоприятни реакции на материала, отлепване и изваждане на повърхността на бели ивици от соли. За особено критични са определени всички хоризонтални участъци като корнизи, арковидни рамки около прозорците и хоризонтални участъци при парапетите. Във връзка с това е необходимо извършване на сериозни и много бързи ремонтни дейности. Според наличната към момента количествено-стойностна сметка, която обаче е изготвена преди почти една година, прогнозната стойност на текущия ремонт ще е 358 595,00 лв. - в тази валута е изчислена, с ДДС.

С решение по Протокол № 22/06.08.2025 г. от проведено заседание на Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на ВСС е прието, че е необходимо и целесъобразно административният ръководител на Административен съд-Русе да предприеме действия за обявяване на обществена поръчка с предмет „Текущ ремонт на отводнителната система и фасадите на сградата на ул. „Цариброд“ № 6“ при условията на чл. 114 от ЗОП, тоест без налично към момента на обявяване на поръчката финансиране, с клауза за отложено плащане... (не се разбира) изпълнение в договора.

Преди десетина дни - мисля, че максимум две седмици, няма още и толкова - изпълняващият функциите „административен ръководител“ изпрати на ресорната комисия във ВСС доклад, в който обобщи становищата, изготвени във връзка с възникналия

проблем. Установява се, че в резултат на обилно снеготопене и последващо застудяване още през първата година след въвеждането в експлоатация на сградата водосточната система е компрометирана и част от улуците са с нарушена цялост, поради което при валежи част от водата не се отвежда по предвидения начин по улуците и водосточните тръби, а се стича по сградата, отмива фугите и води до нарушаване на връзката между облицовъчните плочи и фасадата. Това е резултат от това, че в тази първа зима е имало резки затопляния, които са довели до много бързо топене на снеговете, и улуците са работили в условията на много изтичаща вода. Самите водосточни тръби обаче са с по-малък диаметър и са по-тесни, и при изтичането при рязко застудяване ледът вътре пръсва част от тръбите, накъсват се. През 2017 г. е монтирана антиобледенителна система на тези външни водостоци, но проблемът с оттичането остава и досега. Това пък от своя страна продължава да провокира отлепването на плочки и образуването на бели ивици.

През 2019 г. е извършено конструктивно обследване във връзка с констатирани проблеми с течове и т.н. В доклада на фирмата, която е извършила това обследване, е посочено, че отводняването на покрива на сградата е в лошо състояние, и е направена препоръка да се извърши ремонт и подмяна на всички дефектирали елементи.

Същевременно обаче при техническо обследване от архитект Панайотова, което е през месец август 2021 г., тя дава предписания да се демонтира още една дублираща водосточна тръба.

Така тези две предписания си противоречат взаимно, поради което е и отправеното питане от изпълняващия функциите

„председател“ по какъв начин трябва да се процедира в конкретния случай - наведнъж ли трябва да се извършат всички ремонтни дейности с една поръчка, или пък последователно трябва да се ремонтира водосточната система и след това да се реши проблемът с плочките.

Тук възниква и още един проблем, който е с финансов характер. Самите водосточни тръби са направени от медна ламарина, която е скъпоструващ материал, и подмяната им ще струва много. Това би довело до оскъпяване.

Искам да кажа, че следващите стъпки, които трябва да се направят по отношение на сградния фонд, трябва да касаят енергийната ефективност. На първо място, трябва да се намали по възможност максимално консумацията на електрически ток, защото всички знаем, че в момента няма все още либерализация на пазара на ток, но това е нещо, което предстои неминуемо, и поради това считам, че трябва да се извършват дейности в сградите, които да доведат до енергийна ефективност. Според мен трябва да се обмисли финансирането на фотоволтаични системи. За съжаление, имаше няколко програми, които позволяваха извършването на такива ремонти, но вече не са отворени прозорците за кандидатстване.

Считам, че е особено удачно да се предвиди и поставяне във всяко работно помещение на сензори за присъствие и осветеност. Така при подаване на данни за недостатъчно естествено осветление липсата му ще бъде компенсирана с изкуствено такова и това би довело, от една страна, до икономия на електрически ток, а от друга страна, понеже тези сензори отчитат присъствие, ще се изключва осветлението, когато няма присъстващи.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Съжалявам, че Ви прекъсвам!

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Аз просто не видях часовника. Извинявайте, че Ви обремених!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Няма проблем. Вероятно при задаване на въпроси от колегите ще можете да вземете отношение и по въпросите, които не можахте да развиете пред нас.

Колеги, въпроси към съдия Върбанова?

Заповядайте, госпожо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Уважаема колега Върбанова, аз бих искала да открия по-ясно кои са предизвикателствата, които според Вас бихте имали като административен ръководител освен сградния проблем.

Вторият ми въпрос е свързан с Вашето мнение по отношение на конкурсите - една доста актуална тема в момента. Бих искала да Ви попитам: Считате ли, че подзаконовата нормативна уредба, защото на законодателните изменения ние нямаме възможност по никакъв начин да влияем, дори със законодателна инициатива не ни е разрешено, считате ли, че бихме могли или е било възможно до този момент, разбира се, да се направят някакви конкретни стъпки, за да може да се разрешат хроничните проблеми в конкурсната уредба, които наблюдаваме почти във всеки конкурс и в недоволството на колегите?

И третият ми въпрос. Вие споменахте за изкуствен интелект. Считате ли, че ползването в момента на продукти, на езикови модели, които не само че не са български, те не са и собственост на съдебната система, не е риск, свързан с информационната сигурност, защото, когато се качат съответните данни по делата за обработка от този изкуствен интелект, това, на

практика, би касаело може би сигурността на данните и на тайната на произнасянето? Дали сте се интересували от този въпрос и ползвате ли някой продукт конкретно?

Благодаря Ви!

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Първият въпрос беше за това какви предизвикателства виждам пред себе си, ако ми бъде гласувано Вашето доверие. Аз смятам, че всъщност всеки ръководител трябва да има, най-кратко казано, няколко задачи: да си вършим добре работата, да си пазим къщичката здрава и чиста в пряк и в преносен смисъл, да пазим реномето на съда, като, разбира се, на първо място, под „да си вършим добре работата" имам предвид да постановяваме актове, които да внушават доверие и правна сигурност на потребителите на нашата услуга, на правната услуга, защото това е вид услуга. Считам обаче, че трябва да се работи в посока излизане от, за съжаление, според мен все по-задълбочаващата се изолация на съдебната система. Това е в резултат, естествено, и на различни промени, които стават в социалния живот, но мисля, че трябва да се ангажират по-сериозно ресурси за развитие на медийната политика на съдебната система. Считам, че това, което в момента се прави, е недостатъчно.

Знаете ли, когато подготвих концепцията си, мислех, че създаването на фейсбук страница на съда е излишно и може би в известна степен би ѝ навредило. С времето обаче наистина преосмислих становището си, защото, ами, потребителите на Фейсбук са хора от моето поколение, от малко по-големите от по-малките, по-младите, но във всеки случай най-младите дори не ползват Фейсбук. Предполага се, че Фейсбук се ползва от вече улегнали хора, които имат своя житейски опит. Така че считам, че създаването на фейсбук страница ще е един добър вариант. На

тази фейсбук страница не трябва да се поднася само суха информация, каквато се поднася в страницата на съда. Би могло да се направят много неща. На първо място, би могло да има някакво интерактивно представяне на службите в съда - деловодства, регистратури, упътване на хората, които имат работа в съда, страна са в производство, свидетели, вещи лица, да получат по-облекчена информация къде трябва да отидат, към кого да се обърнат, какво да направят. По същия начин би могло да бъде поднесена и интерактивна информация във връзка с това, което ни предстои от 1 юли. Едни сериозни изменения има в АПК, които пряко касаят нашата работа - това е във връзка с все по-пълно преминаване в електронна среда на нашата работа. Това също биха могли да бъдат по този начин дадени насоки на гражданите, на юридическите лица, включително и на административните органи, защо не?

Биха могли да бъдат показвани и положителни събития. Ние сме много отворени към младите хора в нашия град. От години се провеждат отворени врати, провеждат се симулативни процеси, студенти участват в тези процеси, публиката винаги са ученици от различни училища. Биха могли да се качат техни отзиви, на преподавателите им и разбира се, понеже това е нашата първа работа, информация за делата с особен интерес, важни за обществеността в нашия град.

Следва да се възобновят и едни ежегодни брифинги, които ги имаше по времето преди ковида, когато бяха преустановени тези практики, но даваха възможност на журналисти да присъстват, да задават въпроси, да информират хората.

Това е по отношение на това, което приемам за предизвикателство към себе си. И създаване на малко по-задружен колектив. Забелязвам в последните години едно нежелание на

хората да прекарат, разбира се, никой не е длъжен да прекарва свободното си време с колегите си, но така или иначе, ние правихме различни събирания, правихме от типа на тиймбилдинги, съвместни празнувания, сега желанието някак си е поугаснало. Не знам това дали се дължи на възрастта в колектива, дали пък е в резултат на нещо друго, но на мен ми се иска тази тенденция да се преодолее, защото хора, които са в добри отношения, са и съмишленици в добро дело, тоест ако ние умеем добре да се забавляваме, все по-лесно ще се и сработваме.

По отношение на втория въпрос. Предполагам, че въпросът касае нормативната уредба на този вид конкурси.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без включен микрофон): Не, не за изборите, конкурсите като цяло. Вие сте административен съд, конкурсите за повишаване.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Да, да. Аз съм мислила по този въпрос спорадично, когато е ставало дума за някой текущ конкурс и се вижда, че възникват някакви проблеми.

Първо, тези конкурси - и за първоначално назначаване, и за повишаване, трябва да се правят с по-голяма регулярност. Случва се така, че година, две, три няма никакви конкурси, след което започва един, който продължава безкрайно много във времето. Причината в част от случаите за това е бавното атестиране на много големия брой участници, след което, по една, втора или трета причина, конкурсът не стига до логичния си финал. Считаю, че в тази част трябва да се подходи по-оперативно. Ако се правят по-често и по-регулярно, то няма да има основания един конкурс, в който много хора са вложили и време, и усърдие - имам предвид не само тези, които са атестиращите на съответните участници, но и самите участници, които, така или иначе, влагат и

енергия, и емоции в това - ако се провеждат по-често, ще има по-добър резултат.

Струва ми се, по-скоро мисля си, че трябва да има и някакъв нормативноопределен срок, в който да се извършва атестирането и оценяването на кандидатите. Вижте, в сферата на „този сподели, онзи каза“, така се носят информации, че при някои атестирания тези, които извършват атестациите, просто по-бавно работят. Те, разбира се, не са откъснати от производството, да го кажем така, те си изпълняват и служебните задължения междувременно, но просто явно темпото е различно при различните оценяващи, атестиращи. Ако има определени процесуални срокове - не че няма, но стриктно да се следят и да се спазват, и да има някакви последици при неспазването им - тези процедури няма да се оттичат толкова във времето. Те ще бъдат по-бързи, ще приключват по-оперативно и, не дай боже, ако се наложи по някакъв начин конкурсът да бъде отменен или да започне от някаква фаза наново, поне това във времето ще бъде по-кратко. И да, това е въпрос, който може да бъде решен отново в подзаконова нормативна уредба.

И за изкуствения интелект. Ами, аз затова споменах, че според мен не може всеки съд сам да избере такъв тип помощник за своята работа. Това трябва, с оглед безопасността, достъпа до лични данни, до чувствителна информация, да бъде с продукт, който е преминал и някаква оценка от съответно техническо лице, и не само това, но да се извършва и постоянен мониторинг за това как се работи с него. Аз обаче по-скоро не схващам работата с изкуствения интелект като вид помощник, който ще обработи готов съдебен акт. По-скоро го схващам като възможност да се постави конкретен юридически въпрос, примерно за издирване на практика,

за анализ на съответна норма - такъв, какъвто е направен в различни съдебни актове, съществуващи, създадени в българското право или пък в правото на Европейския съюз, като тук се избягва използването на лични данни при поискването на тази информация. Тоест ние не можем да ползваме изкуствения интелект да ни върши работата, ние просто можем да го ползваме за събеседник, даващ идеи и съответно предлагащ. Ами да, не мисля, че изкуственият интелект трябва да замести естествения. Помощ, точно като помощ. В противен случай ще отпадне нуждата и от нас.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, не, сакън!

Аз нямам допълнителни въпроси. Благодаря, колега!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска, имате думата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колега, Вие споменахте, че отношенията в колектива са се променили, че преди сте имали подобър колективен живот - поне аз така го разбрах, а напоследък, по една или друга причина, това се е променило. В тази връзка искам да Ви попитам как се отрази на колектива фактът с данните, които другият кандидат за заемане на позицията „председател" на Административен съд-Русе изнесе в публичното пространство? Това ми е единият въпрос.

Вторият въпрос е във връзка с общото събрание. Направи ми впечатление в крайна сметка, че Вашите колеги са предпочели да не изразяват подкрепа в полза на нито един от двамата кандидати. Вие как приемате това обстоятелство? И по-специално мен ме интересува не е ли нормално, след като Вие сте работили от създаването на този съд, в крайна сметка да получите подкрепата, ясно изразена от участниците в общото събрание, тоест от съдиите, които съставляват това общо събрание?

Това са ми двата въпроса засега.

По отношение на сградата само искам да отбележа като член на Комисията по управление на собствеността, че там са давани доста средства за различни проучвания и ремонти и така или иначе, проблемът не е решен. Такава точка беше внесена за заседанието на КУС за утре, но то няма да се проведе поради липса на кворум. Това е извън въпросите, които Ви зададох, просто за информация.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Големият проблем в нашия конкурс, в тази конкурсна процедура, която продължава година и половина, което никак не е малко за такъв вид конкурс, са отправените обвинения от другия кандидат за упражнен натиск върху него да оттегли кандидатурата си. Мислех да не вземам становище по този въпрос, но ще го направя, защото, въпреки че името ми не е пряко замесено в цялата история, изложението на съдия Йосифов всъщност ме превръща в главно действащо лице. Така е, защото елементарната логика на фактите - така, както той ги изнася, и тяхната последователност - първо е обявен конкурс, след това има двама кандидати, искане единият да си оттегли кандидатурата, неговите многократни изявления по медиите, че той не е удобен, че той не отговаря на необходимия профил, тоест с един акцент на „той“, според мен абсолютно внушават или целят да внушат, че другият кандидат, видите ли, е удобен, той е с подходящия профил и в някаква степен, а пък защо не и изцяло, за него е лобизирано пред Вас, тоест, че моят избор е бил предрешен. Че така смята другият кандидат, е очевидно и от твърдението му, което е в подаден сигнал до КПК, че съм търсила съдействие за спечелване на конкурса от президента. Това е информация, която аз имам от предходно Ваше събрание. Може би щях да получа и друга информация, ако разполагах с въпросния запис, случайно

направен от колегата Йосифов. Оставям настрана как се правят случайни записи, това няма да го коментирам. Няма да коментирам и колко е етично да записваш колегите си. Обаче доказателства за мои такива контакти колегата не е представил, а няма и как да представи, защото просто такива липсват.

Аз имам своя теория за това какво се е случило, но доколкото нямам доказателства, ще се въздържа от това да споделя какво според мен е станало.

Но разбирате ли, най-малкото е нелогично, ако някой е търсил съдействие от някого - от политическа сила, от някоя политическа партия, след това да тръгне и да разтръбява, и да се хвали, че е получил или ще получи такава подкрепа. Това е просто нелогично.

За съжаление, в цялата тази история колегата беше много активно подпомогнат от една професионална организация.

Мислех да премълча и това, но ще го кажа. Според мен той беше много активно подкрепен и от един член на Висшия съдебен съвет на Съдийската колегия. Аз безкрайно много уважавам съдия Дишева като съдия, учила съм се от нея години наред, но ми се струва, че в качеството си на член на Съдийската колегия тя си позволи да изрази много ясно своите пристрастия, като това го направи не само в емоционални изявления по време на Ваши заседания, но го направи и в едно съвместно интервю с колегата Йосифов, което дадоха в едно предаване на „Честно казано“ с водещ Сашо Диков, което беше някъде края на март - 26-и, ако не се лъжа. Та ще се възползвам от това да кажа, че аз искам отвод на съдия Дишева при гласуването евентуално, ако настъпи такова.

А колкото до това по какъв начин се отрази това на колектива, не се отрази никак добре. Не се отрази никак добре. Хората започнаха да се гледат с подозрение. Една от деловодителките твърди, че всеки път, като влиза да разпределя дела с колегата, държи под око дали телефонът му е сложен на бюрото. Разбира се, това е абсолютно ненужно. Но разберете, нашият съд никога не е бил замесван в скандали, особено пък в такива от такъв характер. Възможно е било името на съда да е спрягано във връзка с някое по-нашумяло дело, но във връзка с такива взаимоотношения между колеги никога не сме ставали повод за обсъждане. Ами да, мисля, че това е една от причините да не се чувстваме удобно всички заедно, и ми се струва, че това нещо трябва да бъде излекувано по някакъв начин. По-скоро този, който стане административен ръководител, трябва да покаже една сериозна емоционална интелигентност, за да намери необходимия подход.

А колкото до това кого подкрепиха колегите, колегите не са издигали, общото събрание не е издигало общ кандидат. Поради тази причина в процедурата участвахме двама. Целта на процедурата беше всеки да бъде изслушан, да му бъдат зададени въпроси, но не и да се посочва поименно кой за кого гласува. Аз намирам този тип гласуване и подчертаване на конкретни предпочитания към един или друг съдия в колектив от 9 човека за абсолютно неудачно. В интерес на истината, ако сте прочели внимателно (предполагам, че сте го направили) протокола от нашето общо събрание, колегата Йосифов поиска поименно гласуване за това кой от колегите кого подкрепя. Абсолютно всички се възпротивиха. Това в толкова малък колектив според мен би довело до необратими поражения, до създаване на някакви лагери.

Ако сме голям съд, това някак си би могло да се претопа, но при 9 човека да има групичка на подкрепящите Йосифов и групичка на подкрепящите Върбанова, е абсурдно според мен и затова колегите бяха достатъчно толерантни да подкрепят и двамата, както звучат техните изказвания. Това е волята на общото събрание. Ние не сме отишли с колегата, поне аз не съм отишла с идеята да търся изрично заявена подкрепа за мен. Аз искам, исках тогава, предполагавам колегата също, да се запознаят с нашите концепции, с нашите идеи и да вземат становище по тях, а не конкретно за личността на единия или другия кандидат.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А Вие как оценявате твърденията на съдия Йосифов? Смущават ли Ви те, считате ли, че има някакво основание той да ги твърди тези неща, възможно ли е просто да си ги измисля? Това ми е единият въпрос.

И другият ми въпрос, защото и това някъде се промъкна в цялата информация, касаеща този случай: Самата Вие търсили ли сте някаква подкрепа - нерегламентирана, разбира се, било с членове на ВСС, било с други фактори, които биха могли да повлияят на този избор?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Да почна първо с втория Ви въпрос за това дали съм търсила подкрепа. Категорично не съм търсила подкрепа! Не желая подкрепа от никакви политически сили и ще кажа защо. Първо, защото е дълбоко неморално да преминеш на следващ кариерен етап подкрепен от хора, които са извън нашата власт. Второ, защото нищо не е безкористно като подкрепа в този свят, в този живот, в нашата държава, и всяка подкрепа, която не знам как би могла да се реализира, би довела до съответно обременяване и на мен като евентуален административен ръководител, и индиректно на колегите ми, от

които аз какво бих търсила? Резултати по дела? Аз не виждам по какъв начин. Тази политическа сила, която би решила да ме подкрепи, защо ще го направи? Сега, ще Ви кажа, че и... не като... по индиректен начин ми беше намекнато, че могат да ме подкрепят. Отказах! Отказах! Не ми беше казано директно, според мен бяха намеци, пробване на почва, нещо такова, но това е абсурдно!

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): Това от членове на ВСС ли? Защото е важно.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Не, не, не, за бога, не, не членове! С членове на ВСС - не съм търсила подкрепа от никого, не съм!

И в крайна сметка, ако прецените, че съм достатъчно подходяща, ще гласувате за мен. Като прецените, че не съм, няма да гласувате за мен, то е толкова ясно.

Имахте още един въпрос... Да. Как си обяснявам това, което се случи.

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): Да. И каква е Вашата оценка на тези събития с оглед изнесените данни?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Сега, аз не съм убедена, че съм запозната с изнесените данни. Знам, че има някакъв сигнал. Знам, че там нещо е дискутирано. Знам, че има сигнал до КПК. Нито съм запозната със сигнала, нито със записа. Аз имам само тази информация, която колегата тиражира в един и същи обем пред множество медии. От тази информация става ясно, че бившият административен ръководител - към онзи момент вече изпълняващ функциите, му е казал: „Оттегли си документите, защото в противен случай няма да спечелиш нито един глас.“ Самият бивш административен ръководител казва: „Аз не съм говорил с члена на ВСС. Казал съм така, не съм предавал...“ Това, доколкото знам,

впоследствие е казал. А иначе на този втори запис, тоест той е първи всъщност, един запис има, на който е влязъл да съобщи добрата вест, е твърдял, че се е пошегувал съответният Ваш колега. Дали е така, дали не е така, аз няма как да коментирам. Но знаете ли, аз съм по-склонна... (Не довършва.) Добре, ще кажа и какво аз лично смятам, и смятам следното:

Първо, предходният административен ръководител си прекрати предсрочно мандата, тоест подаде си молба да бъде освободен. Защо го направи? Ами, той имаше дълбоко лични мотиви и причини да се премести в София. Дълбоко лични. Явно е искал това да стане по възможно най-бързия начин. Целият скандал започна и ескалира в момента, в който стана ясно, че на колегата трябва да му се изготви нова атестация. Тази нова атестация съответно би забавила приключването на конкурса и респективно преместването на колегата в София. Според мен това е причината да бъде споделена такава информация. Тоест аз допускам, без да мога да съм категорично сигурна - пак казвам, не разполагам с никакви официални данни, допускам, че фактически колегата, който към онзи момент е изпълняващият функциите „административен ръководител“, е жонглирал с едно име на член на Съдийската колегия, за да защити своя интерес по възможно най-бързия начин да приключи конкурсът, за да може той да се прехвърли в София, да се премести. Това е моето мнение. И пак Ви казвам, това е, като логически проследявам фактите, които на мен са ми известни, а те са ясни. Той наистина си подаде предсрочно оставката. Наистина всичко започна от момента, в който стана ясно, че конкурсът ще се оттече във времето заради предстоящото атестиране на колегата Йосифов.

От друга страна, също да кажа, аз го разбирам колегата Йосифов. Предполагам, че за него е било огромен шок, било е много сериозна травма да му сервира подобно изявление. Не знам как аз бих реагирала в такава ситуация, нищо чудно да бях направила и същото, но, нали, пак трябва първо да се събере информация, пък после да се действа. Съдии сме все пак, трябва да анализираме всички факти.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не разбрах пряката връзка, ако се твърди, че тя е пряка, между това, че на съдия Йосифов трябва да се изготви атестация, което ще отнеме време, и обстоятелството... (Прекъсната от Вероника Имова без включен микрофон: За Василев става дума.) Не, за Йосифов става въпрос. Ами да, четете ги тези материали. (Вероника Имова без включен микрофон: Четем ги, четем ги.) Да, добре, случва се де, да не абсолютизираме нещата. Госпожо Марчева, можете да напишете съобщение след това. Да се върнем към темата. Та не разбрах връзката между необходимостта да се изготви атестация на съдия Йосифов, която би отнела повече време, и това, че предишният административен ръководител на Административен съд-Русе е бързал да се премести в София. Каква е връзката? Той би могъл, както си е прекратил мандата предварително, за което аз нямам спомен, така да пусне едно искане до Висшия съдебен съвет и да оттегли съгласието си да изпълнява функциите „административен ръководител - председател" на Административен съд-Русе. И в крайна сметка ние сме имали такива случаи, разглеждали сме такива молби, уважавали сме ги и т.н. И по този начин, ако целта е била да се освободи от този ангажимент, той би могъл да го постигне по този начин. Затова не мога да разбера връзката, която Вие сочите.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Ще обясня. От една страна, към онзи момент той е вече временно изпълняващ - предишният административен ръководител, до приключване на конкурса за избор на нов административен ръководител. Забавянето на тази процедура би довело до неговото по-късно освобождаване от това му качество - като временно изпълняващ. От друга страна, не е задължително, но той също така е и участник в конкурс за съдия в Административен съд - София-град, така че... (Реплика на Атанаска Дишева без включен микрофон: Област.) София-област, извинявайте, да, така че той е предвидил следващата си кариерна стъпка да се премести в София, но това продължително разтегляне във времето на конкурса просто отлага тази му следваща стъпка и в крайна сметка се случва, само че се случва ноември месец на следващата година.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И последен въпрос. Да приемем, че това, което твърди съдия Йосифов, хипотетично, е вярно. Имам предвид неговите твърдения по отношение на това, че колегата Кояджиков е казал да си оттегли участието в конкурса и т.н. Какво е Вашето отношение към такъв вид намеси от членове на Висшия съдебен съвет? Пак казвам, хипотетично, защото до настоящия момент, по една или друга причина, нищо не е установено по предвидения от закона ред, но все пак, понеже този случай е единствен - поне във времето на нашия престой тук, и той е много фрапиращ според мен, си заслужава да му обърнем по-сериозно внимание.

Аз дълбоко се възмуствам от подобен тип кадруване. Говоря съвсем хипотетично. Аз не се възмуствам хипотетично, реално се възмуствам, но говорим за конкретна хипотеза в конкретен случай. Ако е имало такава намеса, то аз я осъждам.

Това е, пак казвам, това е абсурдно и е подигравка с колегите, които участват и нямат зад гърба си един, втори или трети член от ВСС, който да лобира в тяхна полза. Не го възприемам! Аз не мисля какво друго становище може да има един човек по този въпрос. В този смисъл и разбирам и възмутените, възмущението на много представители от нашата среда, пък и от цялата общественост, но пак казвам, когато не са известни фактите, не бива да се спекулира с твърдения, защото накрая може да се окаже нещо съвсем различно, не казвам, че ще се окаже, но е напълно възможно. Ние просто не знаем какво е станало, т.е. аз не знам, но имате повече информация от мен. И в тази връзка... (Прекъсната.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И в тази връзка последен въпрос. Считате, ли, че Съдийската колегия трябваше да го изслуша съдия Йосифов все пак?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Честно казано, не виждам какво лошо щеше да се случи, ако Съдийската колегия го беше изслушала.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, аз Ви благодаря за отговорите.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси?

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря! Колеги, аз нямам въпрос, обаче искам да Ви помоля да се излагат фактите относно тези обстоятелства, които са Ви перфектно известни и много добре са Ви известни, коректно какво се било случило.

Госпожо Керелска, цялото наказателно производство, което беше образувано, беше на Ваше разположение, разпитите – моите, на съдия Иванов и на съдия Василев също бяха на Ваше разположение, има постановление на наказателното производство и заради това много Ви моля, придържайте се към установените

факти, а не правете внушения! В наказателното производство категорично е написано, че твърденият разговор между мен и Василев не се е бил осъществявал, много Ви моля! Само това ще Ви помоля. Аз, вижте колко съм мълчалив и не вземам никакво отношение към момента, но искам, колеги, да имате колегиално отношение по този въпрос и да говорите истините!

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз бих Ви помолила да се въздържате от оценки към колегите, които задават въпроси дотолкова, доколкото към настоящия момент ние, всеки член на Съдийската колегия, който и да е от нас, има възможност да задава въпросите си към кандидата за административен ръководител по начин, по който намери за добре, а обясненията, личните обяснения, коментарите след това ще имаме възможност да слушаме в рамките на обсъждането.

Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря, съдия Захарова! Господин Кояджиков, за да не губя времето на Съдийска колегия, пък и на кандидата, ще кажа, че не съм съобщила нито една неистина. Вие ме упрекувате в това, че говоря неистини и правя внушения. Много Ви моля, все пак не може да правите такива квалификации!

Първо, съобщила съм единствено това, което в крайна сметка е факт – изслуша ли Съдийската колегия Йосифов? – Не. Колко часа тук се водеха според мен напълно безсмислени дебати, за да се стигне до този резултат? – Това всички го знаем и не само ние, а и тези, които са имали възможността и желание да гледат нашето заседание. За каква неистина говорите? Що се отнася до протоколи, наказателно производство и т.н. Да, чела съм ги тези неща и затова въпросът, който зададох, беше в условията на

хипотеза. Не знам дали сте го чули това! А за мен действително е важно един кандидат за административен ръководител как оценява и какво е неговото становище по отношение на едни такива неправомерни намеси на членове на Висшия съдебен съвет, ако те са се състояли.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Много Ви се моля, колеги, нека изчерпим въпросите към съдия Върбанова! В момента нашето заседание ще продължи на плоскостта на личните нападки и обяснения, и това ясно започва да личи в разменените реплики. Нека ги оставим след изслушването на кандидата, много Ви моля!

Колеги, имате ли въпроси към съдия Върбанова?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Здравейте отново, съдия Върбанова.

Аз си бях подготвила няколко въпроса, свързани с професионалната дейност в съда и с организацията на неговата работа. Очевидно обаче с оглед изявлението на съдия Върбанова ще ми се наложи да ѝ задам и няколко други въпроси, но въпреки това първо ще задам въпросите, които бях подготвила и които са свързани както с концепцията, така и с нейното становище по повод работата на административния ръководител.

Чисто от процедурна гледна точка имах колебание кога да се произнеса по искането на съдия Върбанова за моя отвод от участие в тази процедура, но понеже то по мое виждане се направи даже при условията на евентуалност, защото не съм убедена дали щеше да бъде направено, ако г-жа Керелска не беше задала тези въпроси, аз ще процедирам по следния начин.

Когато приключим с изслушването на съдия Върбанова, мисля и на съдия Йосифов, ще изразя своята позиция по искането

за отвод, колкото толкова го разбирам (съдия Върбанова, нали това направихте?), след това ще Ви задам въпроси. Сега започвам с няколко въпроса, свързани с работата на административния ръководител и с концепцията, които, както вече казах, бях предварително намислила да задам.

Първият въпрос. Вие казахте, че в съда се наблюдават случаи на злоупотреба с процесуални права, които в крайна сметка водят до забавяне на производствата. Не споменахте за какво точно става въпрос, но мисля, че на всички е ясно, макар че може би има и някаква изключителност на практиката, има такава в съдебни райони.

Въпросът ми е следният: Какви конкретно мерки с оглед на конкретните действия, вероятно и конкретни лица, страни по дела и/или адвокати Вие считате, че следва да бъдат предприети? Задавам Ви въпроса не с оглед на това да Ви изпитам какви са процесуално допустимите способности за това, а какво конкретно смятате, че може да бъде направено и каква е ролята на административния ръководител в този процес?

Дали предпочитате един по един да Ви задавам въпросите или да ги задам изцяло и след това да Ви давам възможност да отговорите?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: По-добре един по един.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: За случаи на злоупотреба с процесуални права имам предвид такива действия на страните, които са наложени към необосновано отлагане на разглеждане на дадено дело напред във времето, многократно, уж веднъж с някаква цел. Това е с позоваване на нормата веднъж „съм болен“, като адвокат, следващия път „имам друго заседание“, като адвокат,

„Много е сложно делото от правна страна и доверителят ми не може сам да се представява и да вникне в цялата му сложност, и да се защити адекватно.“ - в такъв смисъл имам предвид злоупотреба с процесуални права. Мисля, че това се наблюдава навсякъде, не само в нашия съд, навсякъде адвокатите по една или друга причина понякога искат отлагане на производствата. Законът си дава съответните възможности за реагиране, включително и АПК има изрични разпоредби в тази част. Имаме колеги в нашия, които смело глобяват, възлагат разноски за следващо съдебно заседание, когато съдът необосновано е довел до отлагане на производството. Честно казано, аз не съм от тях. Случвало ми се е няколко пъти да наложа по една глоба, но така или иначе всеки път преценявам действително правният казус по силите ли е на страната да се справи сама или пък ще се наложи на всяка цена да се представява от адвокат, който в момента отсъства.

Аз не мисля, че административният ръководител има някаква функция, която би могъл да упражни в тази ситуация. Как протича процеса по едно дело си зависи от съдията докладчик. Сега, ако ти, става дума за много често срещана такава практика, при определени колеги, разбира се, би могло да се проведе някакъв разговор, но мисля, че много деликатно трябва да се работи в такива случаи ... (не се чува), да му се месят в работата, освен когато не става дума за някакви очевидни, драстични, сериозни, постоянни нарушения в една определена област. Това е накратко моят отговор.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз Ви зададох този въпрос неслучайно, защото моето мнение, професионално като съдия, по отношение на мерките, които могат да бъдат предприети, е точно в смисъла, че административният ръководител изглежда да няма

роля в този процес, но понеже Вие казахте, че следва да бъдат предприети мерки по отношение на тези случаи и говорихте това при представянето на концепцията си, точно в тази връзка Ви зададох този въпрос.

Следващият ми въпрос е свързан с евентуалното приложение на..., т.е. то не е евентуалното, а приложението на § 11 от ЗИД на ЗСВ, извинявайте Закона за държавната собственост (ЗДС), ще припомня – свързано е с прехвърлянето на подсъдността по дела за отчуждаване на недвижими за определена категория мероприятия, което беше прехвърлено от административните съдилища на Върховния административен съд като първа инстанция. Правя това уточнение, както виждам, че Вие разбрахте за какво става въпрос, за останалите колеги, които може би няма да се сетят.

Въпросът ми е следният: Каква практика имаше в Административен съд-Русе през периода от началото на 2019 г., когато тези дела бяха законодателно отнесени за решаване от административните съдилища като първа инстанция до септември, забравих конкретната дата, тази, т.е. не тази, а миналата година 2025, когато те бяха съответно законодателно разпределени за разглеждане като първа инстанция от Върховния административен съд? Известно ли Ви е, колко такива дела е имало, каква практиката се беше създавала в съда по тяхното движение с оглед изискването за бързото им приключване, имахте ли проблеми евентуално с вещи лица, оценки, които очевидно са необходими за определяне размера на обезщетението и други подобни въпроси?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Само по повод на Вашата реплика за първия въпрос да кажа, че вземането на мерки, аз имам предвид всеки конкретен съдия да вземе мерки за

дисциплинирането на страните в собствения му процес, който той разглежда, а не че административният ръководител е този, който трябва да дирижира този процес.

По отношение на изменението на подсъдността по делата за отчуждаване на държавни имоти за важни нужди. От 2019 г. до края на миналата година ние всъщност сме гледали 2 големи, да наречем, партии такива дела (те бяха през 2023 г. и 2025 г.), които са свързани с отчуждаване на съответни имоти по трасето, по което ще се изгражда магистралата Русе-Велико Търново. Първата от тези партии, те касаеха различни лотове и в зависимост от това отчуждаването ставаше по лотове и беше кампанийно. Първият голям отчуждителен процес започна при съществуващи разпоредби в закона, които изискваха една спешност. Спешността касаеше призоваването на страните, на изчакване на други срокове, които са предвидени в АПК, бързо назначаване на вещи лица, бързо изготвяне на съдебните актове. Ами създадохме организация, ориентирахме се към няколко вещи лица, защото досега ние в Русе, за разлика от колегите в София и по-големите в Пловдив примерно, не разполагаме с такъв избор от вещи лица, които да ползваме, но така или иначе се ориентирахме към няколко, които в съответния списък за вещи лица фигурираха като компетентни за конкретния казус и за да стане по-бързо всичко, започнахме, понеже изготвянето на експертизи беше свързано с проучвания в „Служба вписвания“ за аналогични сделки с оглед търсене на аналогични цени, на сделки за имоти в същите землища. Това пък с разпоредбата със същите землища много затрудни после нашата работа, съдийската. Но така или иначе оперативно ги изисквахме от Бяла, където следим резултатната служба по вписвания към него момент за имотите, които бяха към него момент.

... (Прекъсната.) Не, няма как, ние от служба „Вписвания“ само, то понеже е обвързано с... Да, да, те са недвижими. Понеже става дума за определен период, който е така тясно посочен в закона и за съответно землище, та това беше най-логичният, бързият и всъщност според мен единственият начин. Иначе трябваше да обикаляме нотариуси, а пък те нали са и длъжни да представят за вписвания актовете си. И съответно някак така между себе си ги разпределихме вещите лица за съответните землища, за да може да се включим в тези кратки срокове.

При второто голямо отчуждаване вече работехме в условията на малко по-променена нормативна база, бяха отпаднали тези спешности. Както така вече можехме спокойно да си спазваме сроковете за призоваване. Не беше необходимо да звъним на страните, да им търсим телефонни номера и да се чудим по какъв начин много бързо да ги призовем, защото ние насрочвахме при първите заседания от днес за след 3 дни или за 4 дни. Наистина беше спешно. То времето показва, че и тази спешност е била напълно излишна, но в крайна сметка законодателната уредба е такава. Та при второто отчуждаване вече бяхме по-подготвени, по-спокойни, не ни препираха така сроковете.

Ако нещо друго трябва да добавя?

АТАНАСКА ДИШЕВА: В този смисъл ми беше въпросът да обясните каква е процедурата по разглеждане на тези дела и дали е имало правни и/или фактически затруднения за преразглеждането им. Вие мисля, че обяснихте.

Следващият ми въпрос е свързан също с едно Ваше изявление по повод на сегашното Ви изслушване, а именно за това, че трябва да се преодолее, изразът е Ваш, „изолацията на съда“. Имаште предвид, доколкото аз съм схванала, във връзка с

медийната политика и/или други дейности, които считате, че следва да бъдат предприети.

Точно в тази връзка ми е въпросът. Първата част от въпроса е свързана с това какво имате предвид под „изолация на съда“, на каква база формирате този извод и какви конкретни мерки бихте предприела, ако бъдете избрана за административен ръководител на съда в тази връзка?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Нека да уточня. Под „изолация на съда“ имам предвид не изолация конкретно на Административен съд-Русе, а „изолация на съда“ като институция в България, като съдебна система. „Изолация“ в смисъл, че в очите на обществото ние стоим някак с там, настрани, някак си там почти като на Олимп. Ние сме недокоснати от нещата, които се случват в живота, нямаме връзка с реалния живот, някак си пазим си нашия дворец, неосквернен, не щем да се занимаваме с болните проблеми на обществото и т.н. Това имам предвид, че цялата ни система е в една изолация по отношение на живия живот. Така изглежда. Това имам предвид и така изглеждаме. Ние не сме откъснати, ние правим каквото можем. Ние общуваме с хората по повод техните проблеми, по повод техните казуси, работим с младите хора, вземаме участие в различни изложби, благотворителни инициативи и т.н., и това е нещо, което трябва да бъде доведено до знанието на обществото. Не трябва да остава обществеността с мнението, че ние сме се изолирали от нормалния живот – това имам предвид, като говорим за някои от приетото от втората страна неща. А как това трябва да стане? На първо място, както се формира мнение за съдебната система като невършеща работата си и пропита от пороци чрез различни медийни изявления, по същия начин трябва да се тръгне в обратната посока да се работи.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да разбирам, че имате предвид само медийната политика като възможен начин на действие, само медийната политика? Считате ли, че медиите са единственият източник на негативна информация за съда? Поне така схващам, Вие казвате в медийни публикации. Това ли считате, че е единственият източник за повече или по-малко негативно отношение на обществото към съда, доколкото не към конкретния съд, Вие уточнихте, че имате предвид по принцип съда като институция?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Категорично не смятам медиите за виновни за всичко това. Няма и как да е така. Но медията е тази, която дава трибуна на негативни становища, както и на позитивни, разбира се, дава по-голяма трибуна и възможност едно или друго становище да стигне до по-голям кръг от слушатели, от зрители, от възприемащи информацията. Разбира се, че трябва да се работи и в друга област. Разбира се, че трябва... ние не сме по-различни от всички останали системи и трябва като всички останали системи да си знаем, че си имаме и своите недостатъци, че си имаме и своите (терминът) „гнили ябълки“ и съответно да работим за отстраняването на тези неща, които създават лошо впечатление за нашата работа и за нашата система. В никакъв случай не смятам, че медиите са един голям, черен виновник, който трябва да бъде нарочван за всичко.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви! И последният ми от тази серия въпрос и е свързан с евентуалните действия, които бихте предприела като административен ръководител, ако бъдете избрана, в случай на оплакване от съдия в съда, пък и на съдебен служител, защо не(?), за засягане на неговата независимост. Какви конкретни действия бихте предприела като административен

ръководител и какво считате, че е дължимото поведение на административния ръководител в подобна хипотеза? Подобна имам предвид на засягане. Ако Ви е възможно, се абстрахирайте от конкретния случай, до него не сме стигнали още.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: То ще зависи от това, какво ще предприема ще зависи от това за какво засягане на лични интереси или на права, и на свободи на съответен служител или колега се касае, става дума. Знаете, невинаги говорим за нарушение на морални норми, когато има засягане на лична сфера, правна, емоционална и т.н., понякога говорим и за извършване на престъпление. Аз мисля, че в нашето право много добре са урегулирани подходите в такава ситуация. Когато се касае за престъпление, си има полиция или прокуратура за подаване на съответната жалба. Когато се касае за нарушение на етична норма, си има дисциплинарни комисии.

Да, бих се опитала да изясня казуса. Понякога е възможно да се случи някакво недоразбиране, да се случи неправилна употреба на дума или израз, която е неудачна, неправилна и обиждаща, когато целта не е била просто да обидиш някога, а лапсус някакъв (говоря теоретично), така че бих изяснила първо за себе си казуса за какво става дума. Ако не се касае за някакво особено интензивно или по-скоро леко интензивно засягане на нечи интереси, бих се опитала да подхожда към мирно решаване на проблема. Пак казвам, ние сме малък колектив. Не е необходимо в един малък колектив да се създава излишно напрежение, но тогава, когато ситуацията не предполага такава, понякога не може да се избегне.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз нямах предвид ситуация на някакви конфликтни отношения вътре в съда, затова казах да се

изолирате от конкретния случай, който така или иначе обсъждаме. Твърде често засягането на независимостта и усещането на един съдия, че се засяга неговата независимост, се изразява в опит за влияние по дела или при взимане на някакъв друг вид решение, или по конкретно дело, или във връзка с неговата съдийска дейност от представител на политически сили, някакви икономически сили, от горестоящ административен ръководител, от друг представител на някоя от властите. Такива хипотези имах предвид, а не конкретно що се касае за отношенията вътре в съда.

Имах предвид хипотеза, в която административният ръководител трябва да действа, когато от външния субект е засегнат съдията или поне претендира пред своя административен ръководител или се оплаква, образно казано, че е засегната или е направен опит за засягане на неговата независимост. Такива хипотези имах предвид, повтарям, а не вътре отношенията в съда.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Така. Ако говорим за този тип хипотези, на първо място, аз мисля, че трябва да се работи в двойна насока.

От една страна, трябва административният ръководител заедно с PR на институцията (а ние разполагаме с такъв) да вземат спешни мерки в показване на отношението към конкретния казус, правенето му на видим, това е и за обществото да разбере какво се е случило и как се е случило, и защита на съответния колега от този вид влияние.

На следващо място, би могло да се потърси подкрепа и от Съдийската колегия на ВСС в механизма за съдийската независимост за опазван и мисля, че това не са взаимоизключващи се подходи, а трябва да вървят паралелно.

Просто всеки магистрат, пък и служител, който се е оказал уязвим заради функцията си като магистрат и служител по конкретно време или работейки като деловодител или секретар по конкретно дело се окаже обект на влияние, трябва да получи максимално широка подкрепа. Нетърпимостта към дори и дребните начини на влияние ще доведе до пресичане в бъдеще на голяма част от въздействията, на които сме обект.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. И сега ще Ви задам няколко въпроса във връзка с конкретния казус, който обсъждахме и който Вие повдигнахте, и във връзка с който, доколкото разбирам, поискахте да се отведа от участие и гласуване по тази точка от дневния ред.

Първият ми въпрос, аз вече го зададох индиректно с мое изявление. Защо, съдия Върбанова, не направихте писмен мой отвод преди започване на това заседание, след като обстоятелствата, които Вие твърдите, че са послужили като основание за формиране на Вашето становище, доколкото разбирам, за моя пристрастност по конкретния случай, очевидно са Ви станали известни преди днешното заседание? Това е първият ми въпрос.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Да. Вие казахте, че съм направила искането за отвод в условията на някаква евентуалност. Не е направено в условията на евентуалност. Действително имам предвид, че моля за Вашия отвод.

Колкото до това дали ще го направя писмено или при изслушването, реших, че няма никаква разлика. Нямам задължение да го правя предварително, затова го направих днес, пред Вас.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Въпросът ми беше в смисъл и за твърдението ми за евентуалност, Вие го направихте едва, когато

започнахте да отговаряте на въпросите на г-жа Керелска и то свързани с конкретния случай, по-конкретно, за да стане ясно, с твърденията на съдия Йосифов за оказан опит за влияние върху него по повод на това дали да оттегли кандидатурата си за участие в процедурата или не. Щяхте ли да направите това искане, ако госпожа Керелска или някой друг не Ви беше задал конкретни въпроси във връзка с тези обстоятелства? Това ми беше твърдението и основанието да говоря за евентуалност.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Не съм го направила спонтанно. Беше обмислено. Просто беше въпрос на лоша тайна от моя страна, не можах да се включа в минутите, затова.... Но така или иначе щях да го направя до края на изслушването си.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е свързан със следните обстоятелства и те са много важни, за да изясним, те, тези обстоятелства и те да станат публично известни, защото аз съм сигурна, че те са били такива в някакъв момент, но вероятно са били пропуснати.

Съдия Ивайло Йосифов беше назначен от Съдийската колегия за заместник-председател на Административен съд-Русе, след като беше съдия в Районен съд-Русе. Това Ви е известно, нали? Тогава съдия Йосифов имаше подкрепата, такива бяха твърденията на г-н Чолаков, между другото, пред нас, че има подкрепата на Общото събрание на съдиите на Административен съд-Русе и освен това твърденията бяха, че никой от съдиите от Административен съд-Русе не е поискал да бъде определен за заместник на административния ръководител на съда, даже си спомням, че тогава съдия Росица Басарболиева, която беше (Виe знаете) дългогодишен заместник-председател на съда, мисля, че от неговото създаване от 2007 г. или наскоро след това, тя подаде

заявление, че се отказва, един вид подава оставка като заместник-председател на съда.

И въпросът ми е следният: Вие тогава подкрепихте ли, спомняте ли си първо тези обстоятелства, подкрепихте ли тогава кандидатурата на съдия Йосифов за заместник-председател на съда, въпреки че той беше съдия в друг съд?

Това е първият въпрос, ще Ви припомня обстоятелствата. Той, между другото, аз сега направих справка, е бил командирован със заповед на председателя на Върховния административен съд от 21.12.2018 г., бидейки съдия от Районен съд-Русе за съдия в Административен съд-Русе, считано от 02.01.2029 г., а е встъпил като заместник-административен ръководител на съда от 0610.2022 г. Аз имах впечатление, че това са по-скорошни събития, но явно е минал период от време.

И последният ми от тези въпроси е: Знаете ли аз как гласувах тогава в Съдийската колегия и с какви мотиви за избора, то не е избор, назначаване на съдия Йосифов за заместник-председател на Административен съд-Русе? Знам, не конкретно от Вас, но от няколко други колеги в Административен съд-Русе, че това заседание е гледано колективно от съдиите в съда, за Вас конкретно не знам, но така или иначе знаете ли тези обстоятелства?

За останалите колеги ще поясня. Не знам колко разбирате какво се опитвам да направя, но аз се опитвам и това не е някаква тайна да разбере от какво съдия Върбанова мотивира своя извод за моя пристрастност. Имам още два въпроса в тази връзка.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Отговарям по този....
(Прекъсната от Ат.Дишева, без микрофон, не се чува) Да кажем така – не съм го подкрепила, но не съм се и противопоставила. Мисля, че

това е отразено в протокола. Трябва да Ви кажа, че по време на общото събрание, което е проведено, аз бях в болничен. Защо съм го направила? Имала съм си по моите причини, които тогава са били актуални. Колкото до това как сте гласувала, не съм гледала и не, нямам спомен. (Намесва се Ат.Дишева, без микрофон: Не ги ли коментирате тези неща в съда?) Аз бях в отпуск, в болничен по него време и понякога ги коментираме, но този случай беше предизвестен, така че нямаше какво да го коментираме.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това е много любопитно, съдия Върбанова. Защо беше предизвестен изборът?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Защото всички се съгласиха, защото нямаше никой „против“, защото беше налице изключението. В такъв смисъл.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Тоест Вие твърдите, че действително никой от съдиите от Административен съд-Русе не е искал да стане заместник-административен ръководител и затова е било налице изключението. Това ли твърдите? Аз Ви попитах, между другото, това, Вие казахте, че Вие не сте се кандидатирали. Нямаше ли кандидати действително?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Първо, към него момент никой не е обявявал мястото за вакантно, за което се събират кандидати. На второ място, не отговаряхме на профила, който беше необходим и който се търсеше към него момент за заместник-председател, заместник на административния ръководител. Очевидно е, че и колегата, който беше административен ръководител към него момент искаше да влее малко мъжка кръв в колектива, бяхме се феминизирали доста, предполагам всъщност, не мога да бъда категорична за такива, разбира се, сексистки твърдения, но така или

иначе никой не се възпротиви, никой не изяви желание да поеме отговорност. Тогава беше така.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз, да, съжалявам за пред останалите колеги, обаче разговорът става все по-любопитен. За какъв профил говорите, който тогава е бил изискван за административен ръководител на съда? Съдът имаше... (Прекъсната.) Моля? За заместник-административен ръководител, да. Съдът към онзи момент имаше за председател лице от мъжки пол – съдия Диан Василев. Не съм сигурна, но мисля, че имаше поне още един мъж в съда, може и да не е имало. За втория мъж е не, но това е проблем на цялата съдебна система.

Така или иначе за какъв профил говорите за административен ръководител? Да, съвсем правилно казахте, че тогава длъжността „заместник-председател“ на съда беше заета, тя беше заета от съдия Басарболиева – дългогодишен съдия не просто в този съд, а съдия, която учудващо за мен си подаде оставката от тази длъжност и аз не можах да разбера, включително направих опит в разговор с нея да разбера защо си подава оставката, тя каза, че по лични причини, аз мисля, че тогава го обявих и на заседанието на Съдийската колегия, г-н Чолаков потвърди личните причини, но така или иначе нищо повече нито поискахме да разберем, нито разбрахме, аз поне не можах да разбера.

И пак се връщам към въпроса. За какъв профил на заместник на административния ръководител към онзи момент говорите?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Да кажем така – очевидно колежата, който стана заместник на административния ръководител е отговарял на някакъв конкретен профил, щом е бил поканен да

заеме тази длъжност. Той тогава беше в Районния съд. При нас беше командирован, но беше съдия в Районния съд. Щом са го поканили да заеме мястото на заместник на административния ръководител, очевидно е отговарял на някакви изисквания. Значи, на нас останалите никой не ни е пречил да издигаме кандидатурите си, но никой не ни е канил. Това е, което имам да кажа.

А колкото до това защо е реагирала съдия Басарболиева навремето, говорим за нещо с такава давност, не мисля, че е редно изобщо да го обсъждаме, при положение че хората, които са били замесени ги няма тук и не могат да вземат становище, можем само да спекулираме с това, какво се е случило и защо. Така или иначе е приключило.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Когато отговаряхте на въпроса на госпожа Керелска, Вие казахте, че при подобна ситуация, ако на Вас се беше случило нещо подобно като това, което съдия Йосифов твърди, че му се е случило, в смисъл, че председателят – изпълняващ функциите тогава, Диан Василев даже не му се е обадил, а е отишъл при него и му е предал съобщение от член на Съдийската колегия г-н Кояджиков, за тази ситуация говорим, Вие казахте, ако правилно съм Ви разбрала, че е твърде вероятно да реагирате по същия начин, по който е реагирал съдия Йосифов, но след като се установят (това уточнение направихте), след като се установят фактите. Дали правилно съм Ви разбрала, защото въпросът ми е основан на това Ваше твърдение?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Вижте, аз също като съдия Йосифов съм доста емоционална тогава, когато ми бъдат по някакъв начин застрашени интересите или бъде засегната гордостта ми, достойнството ми, чувството ми за чест, така че в никакъв случай не изключвам, че аз също бих реагирала бурно и

може би по-скоро с известна степен парадично на първо време, но не бих се втурнала да записвам колегите си, макар и случайно, за да мога да използвам това като някакво без да искам създадено доказателство за производства, за които не съм убедена, че нещата стоят така, както са ми представени. Не знам какво бих направила, не съм изпадала в такава ситуация. До момента не ми се е случвало моята съдийска независимост по някакъв начин да е поставена на изпитание, включително и по дела, сигурно защото не съм давала повод за подобни влияния, но не мога да Ви кажа по какъв начин бих реагирала. Предполагам, че ще реагирам и аз по някакъв такъв начин, но нямаше да записвам никого - това също мога да Ви кажа.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие, между другото, откъде знаете за този запис и дали сте слушала съдържанието му? Не знам дали в публичното пространство има информация за въпросния запис. Откъде знаете за него?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: За този запис знам, разбира се, от много слухове. Със сигурност знам за съществуването му от Ваши обсъждания тук. За съдържанието на записа мога само да се досещам. На изслушването на Общото събрание на съдиите, когато вече изчерпахме дневния ред, аз и една от колегите помолихме съдия Йосифов да бъде така добър и да каже какво се е случило и да пусне този прословут запис, за да разберем какво има на него. Това мисля, че беше редно да се направи. Той просто махна с ръка, стана и напусна залата. Така че официално не съм запозната с този запис, за мое огромно съжаление, защото подозирам, че там ще чуя неща, които касаят и мен.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Питам Ви това, защото ние до този момент, имам предвид Съдийската колегия, също не сме слушали този запис официално и доколкото ми е известно в публичното

пространство той не е разпространен, заради това Ви зададох този въпрос. Аз всъщност Ви попитах дали правилно съм Ви разбрала по повод на това, че Вие казахте, че бихте реагирала по същия начин вероятно, Вие го потвърдихте.

И сега пак се връщам към това. Ако Вие бяхте в тази ситуация на съдия Йосифов, приемаме съвсем условно, че е вярно това, което той твърди, защото ние, както Ви е известно, отказахме да слушаме него, съдия Диан Василев, г-н Кояджиков и т.н., базираме това, което имаме на негови твърдения и на писмени данни, които имаме. Правя това уточнение за това да подчертая, че говоря и аз условно. Ако Вие бяхте в тази ситуация, от кого щяхте да поискате институционална подкрепа или официална подкрепа? Тук не говорим за задкулисни уговорки, разговори и т.н. От кого и как бихте поискали подкрепа? Говоря, уточнявам – официална, институционална, образно казано, в реда на нещата.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Мисля, че поставихме цял казус от хипотези. Аз не съм била в такава ситуация. Надявам се искрено да не попадна в такава ситуация и да Ви кажа, ако попадна, тогава ще мисля. Просто не искам да разсипвам във въображението си дотам какво би се случило и че също биха ме поставили в такава ситуация. Това е.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Задавам Ви този въпрос поради няколко причини. Първо, защото по мое виждане Вие изразихте определени критики към поведението на съдия Йосифов, след това поне двукратно казахте, че бихте постъпила по същия начин и след това, защото смятате, че той е получил (аз така разбрах Вашето изявление) подкрепа, която не е в реда на нещата или не е регламентирана по Ваше виждане.

И сега ще конкретизирам още повече въпроса си. Бихте ли потърсила подкрепата на Съдийската колегия и бихте ли потърсила подкрепата на съсловна професионална организация. Понеже те съдийските са само 3, ще Ви ги кажа. Става въпрос най-многобройната по официални данни, за 3 става въпрос, господин Магдалинчев, аз поне толкова знам, за Съюза на съдиите в България, за Асоциацията на административните съдии и за мисля, че Българска се казва, Българска съдийска асоциация.

Два въпроса Ви зададох: Бихте ли потърсила съдействието, подкрепата на Съдийската колегия и бихте ли потърсила подкрепата на съсловна организация? И ако искате, кажете и коя, ако изобщо считате, че е редно да се търси подкрепата на професионална организация, съсловна.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Само да уточня, че според мен Вие неправилно ме разбрахте. Казвам, че бих реагирала бурно на такива твърдения, но не одобрявам това случайно да записваш колегите си, за да подкрепиш тези твърдения. Не мисля, че някой, който и да било, особено юрист трябва да извършва записи без съгласието на този, който е записван, и случайни записи. Така.

По отношение на това дали бих потърсила подкрепа. Да, бих потърсила подкрепа. Замислях се и в този случай дали аз да не потърся подкрепа, защото, пак казвам, моето има име беше индиректно замесено, но пък за сметка на това много сериозно замесено. Аз излизах облагодетелствана от цялата тази ситуация, а аз си знам имала ли съм основания да се чувствам такава и дали изобщо е имало някакви доказателства и данни, че аз ще изляза от този конкурс с Вашето доверие. Бих потърсила съдействие и бих потърсила съдействие от моята по-тясна професионална организация - от Асоциацията на българските съдии, но в случая аз

лично не съм го направила. Да, и бих потърсила, разбира се, съдействие от Съдийската колегия, само че следва да се прецизира дали това, което според информацията от колежата Йосифов му се е случило, дали това засяга съдийската независимост.

Знаете ли, аз схващам съдийската независимост като възможността и правно гарантираната и възможност, и задължение на един съдия да произнася актовете си без да бъде повлиян от ничие външно влияние при решаването му и според мен съдийската независимост се изчерпва с това. Оттам насетне той има право да бъде защитен като колега, но не като..., но това не касае съдийската независимост. Това касае неговата чест, неговото достойнство, неговото право на кариерно развитие, но не мисля, че това има отношение към правораздавателната му функция, във връзка с която е съдия.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И още два въпроса, и ще приключа.

Понеже говорите непрекъснато за записа, съдия Йосифов твърди пред нас, а и преди това в публичния сигнал, който приетият от него за компетентен орган е познал, твърди за два разговора със съдия Диан Василев. Вие знаете ли дали записът касае и двата разговора и на кой от тях е направен? Това е първият ми въпрос, понеже Вие акцентирате много на този запис.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: За това, че съдия Йосифов е извършвал запис, за мен, дори и включително от негови заявления по медиите, той не твърди нещо по-различно, той казва, че е записал и казва, че е извършил записа при втората среща, когато съдия Василев е отишъл при него и му е казал, че има добра новина. Това знам аз за този казус и за този запис, и го знам от устата на съдия Йосифов.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви! Такива са данните и при нас, и аз така съм разчела твърденията на съдия Йосифов, че той е направил запис на втория разговор, неговите твърдения са, че е бил включен някакво записващо устройство, даже не си спомням какво е, и Ви задавам този въпрос, защото ние имаме твърдения за един предходен разговор, за който пък от друга страна не се твърди, че е бил записван. Толкова по този въпрос.

И с това завършвам. Понеже за формите на влияние и за съдийската независимост се опитахте да разграничите чисто съдийската дейност като правораздавателна такава от други въпроси на повлияване, Вие считате ли, може би съм Ви разбрала неправилно(?!), считате ли, че извън обхвата на съдийската независимост са всички въпроси, свързани с кариерното развитие на един съдия?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Категорично да. (Намесва се Ат.Дишева: че са извън?) Да. Всеки съдия има право на кариерно израстване. Това обаче не се отразява на неговата функция като съдия при постановяване на съдебни съдийски актове и аз мисля, че съдийската независимост трябва да обхваща само тези случаи, когато се влияе на съдията да изпълнява пряката си, основната си, най-важната си функция – правораздавателната. Оттам наметне той следва да получи от кадровия орган подкрепа при оказване на някакво влияние да вземе решение в една или друга насока, свързано с неговото кариерно развитие. В този смисъл смятам, че Съдийската колегия има място на намеса в такива ситуации, но не и по механизма за съдийската независимост.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Действително ли смятате или може би съм Ви разбрала неправилно, че ако един съдия например (не говоря за конкретната ситуация) бъде назначен за съдия (не става

въпрос дори за административен ръководител, за да се абстрахираме от конкретната ситуация), ако бъде назначен за съдия в по-горен съд например или пък в друг съд, който макар и да е равен по степен, но е съобразно неговото желание, ако бъде назначен там с протекция, недопустима и с някаква форма на влияние (не говорим, няма значение от кого, от член на кадровия орган, от политическа сила, от някакви икономически влияния, от приятелски отношения) по какъвто и да е начин, и това е ясно за самия кандидат, т.е. за самия съдия, той е наясно, че е отишъл в горния съд заради нечия протекция, влияние, решаващ глас или други подобни обстоятелства. Считате ли, че в подобна ситуация този същият съдия би могъл да взема независими решения като съдия вече в правораздавателната си дейност и по-конкретно в случай, когато въпросният подкрепящ (независимо дали става въпрос за институция или за конкретно лице, в повечето случаи е едно или повече конкретни лица) поиска от него определен резултат по конкретно дело? Смятате ли, че в тази ситуация този съдия би могъл да действа действително независимо и дали ще го направи?

Този въпрос е провокиран от Вашия отговор заради това въпреки обещанието си, че съм приключила с въпросите, Ви го задавам.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Вие през цялото време искате да излезем извън конкретиката на нашия казус, но пък аз сега ще Ви попитам: мислите ли, че така представеният казус не би имал отношение към мен? В смисъл, ето, да приемем, да приемем хипотетично, че за мен е лобирано. Това доведе до моето кариерно израстване. Дали след това аз ще бъда обективна? Според мен, ето, виждате ли какво имам предвид, като Ви казвам, че Вие яростно защитавате колежата? Ами така ми звучи, така ми звучи.

Не, не смятам, че е редно един съдия в битието си на съдия да бъде повлиян от каквото и да е друго, различно от неговото вътрешно убеждение. В това съм категорична! Да не твърдя, не твърдя и нищо за колегите си, които познавам и с които работя, че някой по някакъв начин им влияе. Нека да стане ясно. Не твърдя, че колегата Йосифов по някакъв начин е бил повлиян от нещо. В никакъв случай не твърдя такова нещо, никога не съм го твърдяла!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Сега, аз виждам, че Вие се опитвате да избегнете отговора на въпроса и ще Ви задам в тази връзка: Вие водихте ли разговор с г-н Чолаков преди да се кандидатираше или непосредствено след това, защото аз имам информация от много съдии, включително и от г-н Чолаков, че той провежда срещи, не знам дали с всички, с кандидати за председатели на съдилища, същият въпрос ще задам и на съдия Йосифов по-късно, с него или с друг представител на Върховния административен съд, на ръководна позиция да речем?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Не.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нямам повече въпроси.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси към съдия Върбанова? (Б.Магдалинчев, без микрофон: Само един въпрос може ли?)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ (без включен микрофон): Поддържате ли си искането за отвод?

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): И аз я попитах, господин Магдалинчев.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Съдия Върбанова, приключихме.

ВИЛИАНА ВЪРБАНОВА: Благодаря Ви за търпението!

(Вилиана Върбанова излиза от залата)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, ние, между другото, за първи път имаме такава ситуация, в хода на дебат за избор на административен ръководител, по-скоро в хода на изслушването на един кандидат за административен ръководител да бъде направено искане за отвод на член на Съдийската колегия при положение особено, че всички обстоятелства, които самият кандидат твърди, че представляват такова основание са му били известни преди това, заради това аз ще повтора изявлението, което направих преди малко.

Ще взема становище по искането за отвод, след като изслушаме и другия кандидат.

Мисля, че също моментът за произнасяне, както стана ясно, не е. Щях да се произнеса, ако беше направено в началото на заседанието или своевременно преди него. Действително считам, че просто не беше това моментът за искане за отвод и аз вече към онзи момент бях участвала в заседанието, може би поне от час и нещо, в заседанието на Съдийската колегия. Това го правя като изявление по повод и на последния въпрос на г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Госпожа Върбанова го обясни този момент за какво става въпрос. Участието Ви на Вас заедно с другия кандидат в тази процедура пред медиите и намесата на съсловни организации, без да уточни коя организация беше, и тя предварително е имала позиция да вземе отношение по този въпрос. Така го обясни.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Магдалинчев, аз чух какво каза съдия Върбанова и точно в тази връзка ще направя след това своето изказване по искането. Сега уточнявам само относно момента, в който ще го направя.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Десет минути почивка.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме заседанието, съответно процедурата по избор.

Моля да поканите съдия Ивайло Йосифов.

(Ивайло Йосифов влиза в залата)

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Добър ден!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден! Заповядайте, съдия Йосифов!

Имате възможност в рамките на до 20-ина минути да изложите пред нас основните акценти от концепцията Ви, а също така и всичко, което желаете да споделите с нас.

ИВАЙЛО ИВАНОВ: Благодаря!

Уважаема г-жо Председател!

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,

Истинското управление е това, което се упражнява с оглед на общия интерес, а не в частен интерес на управляващите. С тази мисъл Аристотел в „Политика“ поставя разграничението между властта като служене и властта като самоцел. Позволявам си да започна именно с нея, защото тя изразява същността на

отговорността, която носи всеки един административен ръководител. Това послание изглежда очевидно, но именно очевидните принципи най-често се нуждаят от истината. Председателят на съда не получава власт, за да я демонстрира, нито за да извлеча някакви ползи от нея. Той получава доверие, за да пази независимостта на съда, да служи на закона и да подкрепя хората, с които работи.

По отношение на мотивацията и професионалните ми качества. На 46 години съм, семеен, с две деца - дъщеря на 12 години и син - на 4. Притежавам енергията и устойчивостта, необходими за ефективното ръководене на съд. Решението ми да участвам в тази процедура е взето със съзнанието за цената, която се плаща - време и усилия, които всеки дължи най-напред на своето семейство. Именно затова подкрепата на моето семейство ми дава сила и за мен е от особено значение.

Съдия съм повече от 18 години. Преминал съм през предходните нива в системата. Бил съм младши съдия и районен съдия. В периода от 2014 г. до 2016 г. двукратно бях командирован в Регистратурата на Европейския съд по правата на човека. Участвал съм в двуседмични обучения в Съединените американски щати, в Италия и в Англия. Самият аз активно участвам в обучението на колегите си и представители на други институции.

Сред последните инициативи, на които бях лектор, са работната среща и дискусиа „Изкуственият интелект в правосъдието“, проведена на 27-28 април 2026 г. във Велико Търново, с участие като лектор и на съдия Линда Мари Бел от Върховния съд на щата Невада, САЩ, както и на професорите Георги Димитров и Стоян..., както и специализиран семинар, организиран от ГДБОП през октомври 2025 г. по проект, финансиран

от Фонд „Вътрешна сигурност“, пред оперативни служители от тази дирекция и административните ръководители на Апелативна прокуратура-Велико Търново и окръжните прокурори от апелативния район. Тези участия са част от последователните ми усилия да споделям знанията си с колегите и представителите на други институции и така да допринасям за по-доброто прилагане на закона.

От 2018 г. съм доктор по право и съм главен асистент по дисциплината „Гражданско процесуално право“.

По настоящата процедура са представени становища за професионалните ми качества от декана на юридическия факултет на Русенския университет и от изтъкнати представители на правната наука, с които съм имал честта да работя.

На проведените конкурси за административните съдилища и за търговските колегии на окръжни съдилища се класирах на първо място, съответно от 172 кандидати и 155 кандидати. Оттеглих се от по-нататъшно участие поради встъпването ми в длъжност като заместник-председател. Тази длъжност понастоящем вече заемам над 3 години. За този период считам, че придобих необходимия управленски опит. Със съдия Росица Басарболиева, която понастоящем е изпълняваща функциите на председател на съда, изградихме работещ и ефективен екип, който решава последователно възникващите за съда задачи. Като административен ръководител ще продължа линията на приемственост за тяхното решаване.

Познавам в детайли дейността на съда - от информационните му системи през документооборота, материалната база до кадровото му обезпечаване. И най-важното - познавам хората, защото по мое мнение съдиите и съдебните

служители са нашият най-ценен актив. Стремя се да ги мотивирам и да изграждам у тях усещане за обща цел, защото съдът не е просто институция, а общност от хора, която е основана на доверие и професионализъм, и най-вече почтеност.

Считам, че през годините съм изградил репутация на независим и последователен съдия и се ползвам с подкрепата и доверието на колегите си във всички съдилища, в които съм работил. Вече Ви е известно, че последователно отстоявам независимостта си както спрямо външни, така и спрямо вътрешни за системата влияния. Не се поддавам на натиск независимо от неговата форма - ласкателства, ходатайства или заплахи, и ясно се противопоставям на всеки такъв опит.

Съзнавам, че обсъждането на обстоятелствата в сигнала ми не е лесно за Съдийската колегия. Те засягат избран член на колегията - г-н Драгомир Кояджиков, както и колега съдия - съдия Диан Василев. Разбирам, че това поставя членовете на колегията в деликатно положение, междуколегиалността, институционалната предпазливост и дългът да бъде защитена независимостта на съдебната власт, без която съдът не може да съществува. Знам, че най-удобното решение в подобна ситуация често изглежда е мълчанието - темата да бъде отложена, заобиколена или просто да се остави да избледнее във времето. Само че фактите не изчезват, ако не ги назоваваме, те продължават и остават във времето.

Затова заявявам ясно и като кандидат за административен ръководител - не приемам натиск нито върху себе си, нито върху друг колега съдия, независимо от кого идва, нито в каква форма е отправен и с какви съображения се оправдава. Затова и стоя днес пред Вас, защото отказах да се откажа.

Позволете ми да очертая визията си за развитието на управлението на нашия съд. Ще се спра на проблемите, посочени в концепцията ми, и на новите предизвикателства, тъй като изтече продължително време от нейното представяне. Те могат да бъдат обособени условно в четири направления:

1. Дигитализацията на административното производство след измененията в АПК, в сила от 01.07.2026 г., киберсигурността и поетапното въвеждане на изкуствения интелект.

2. Решаването на дългогодишния проблем с отводнителната система на покрива на сградата и фасадата на Съдебната палата.

3. Медийната политика и публичния облик на съда

И не на последно място - запазването и надграждането на постигнатите резултати, като качество и срочност на правораздаването.

Ще си позволя да не говоря само за цели, а за начина на тяхното изпълнение, защото управлението на съда не се изчерпва с правилно формулирани намерения, а започва там, където е ясно кой, какво, в какъв ред и с каква отговорност трябва да го прави.

По отношение на измененията в АПК. Дигитализацията след измененията, които влизат в сила от 01.07.2026 г., което е съвсем кратък период, стои. Дигитализацията вече не е удобство, а е задължителен модел на работа. Новите правила въвеждат по-широко използване на електронните документи, електронни административни преписки, електронно връчване чрез ЕПЕП и ССЕВ, както и възможност процесуалните действия да се извършват чрез видеоконференция, включително по инициатива на съда. Така административните съдилища се превръщат в ключова част от цифровата инфраструктура на държавата. С изменението

конкретно в чл. 18а от АПК електронната комуникация...
(Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон):
Извинявайте, нямаме кворум. (Говорят помежду си.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков се вижда...

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Да продължа ли?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да. Съжалявам.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: С изменението в чл. 18а от АПК електронната комуникация чрез двете системи за електронно връчване става основен способ за връчване и обмен на документи. Законът правилно запазва за гражданите възможността, а не задължението за електронна комуникация, но за всички други субекти вече се въвежда задължение за посочване на електронен адрес за връчване с тези системи. Това налага не само техническа готовност, а нова организация на работата в съда.

Ако бъде избран за административен ръководител, ще създам работна група с мое или на друг съдия участие, на системния администратор, на съдебен деловодител и съдебен секретар. Тя следва да изготви вътрешни правила за работа с електронните преписки, електронните жалби и иски молби; проверка на КЕП; проверка на електронния адрес по чл. 18а, ал. 5 от АПК; качване в ЕДИС на електронната преписка; действия при нечетими файлове, ако такива бъдат изпратени; липсващи приложения, както и технически неизправности и технологична невъзможност съгласно новия чл. 142б, ал. 5 от АПК.

Особено важен е и новият чл. 29б от АПК, който също влиза в сила от 01.07.2026 г., който превръща електронната преписка в задължителна форма на административното производство. Административните органи следваше вече да са се

регистрирали в ЕПЕП и в ССЕВ до 01.04.2026 г. съгласно § 38 и § 39, ако не ме лъже паметта, на Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на АПК. А до 30.06.2026 г. трябва да осигурят техническа възможност за електронното изпращане на преписки. Затова още в началото, ако бъда избран, бих провел работна среща с ръководителите на основните администрации в област Русе - областна администрация, общини, Областна дирекция на МВР, ТД на НАП, ТД на НОИ, Инспекцията по труда и автомобилната администрация. Тези администрации като процентно съотношение съставляват основната част от нашата работа по първоинстанционните административни дела. На тази среща трябва да се въведат минимални стандарти - отделен файл за всеки документ; хронологична подредба; кратки имена на файловете; отделяне на административния акт, жалбата и доказателствата за съобщаване на доказателствата по същество, защото ангажимент, макар да получи жалбата електронно, е да я връчи на администрацията, а не тя сама да я задържи за изготвяне и вземане на становище в съпроводително писмо, което също трябва да бъде изготвено в електронен вид. Това е условие за бързо проследимо и ефективно правораздаване. След срещата бих изпратил писмени указания до администрациите, за да имат всички те общ начин на действие.

Паралелно с това са нужни по мое мнение практически обучения с конкретни сценарии в съда със съдиите и съдебните служители - електронна жалба чрез административния орган (което е...) чрез ССЕВ; директно електронно сезиране чрез ЕПЕП; непълна преписка - сигурен съм, че ще има много такива; спор за редовността на електронното връчване, което трябва да бъде обсъдено с колегите - дали връчването по чл. 18а, ал. 5, новата

разпоредба, е редовно и кога; изявление без валиден КЕП; видеоконференция и действия при срыв на ЕПЕП, ССЕВ или ЕДИС. Според мен е задължително да се извърши проверка на техническата готовност - профили; права за достъп на съдии и служители; валидност на КЕП; архивиране, свързаност и оборудване. Тези дейности не са самоцел, защото, ако съдът няма предварително разписан ред за работа с електронните преписки, измененията в АПК вместо облекчение за гражданите и ускоряване на производството ще създадат, както знаем и както често става, хаос. Затова първата ми задача няма да бъде да констатирам проблемите след тяхното настъпване, а да създам организация, която да ги предотврати. В тази дейност заявявам, че ще търся съдействието на Върховния административен съд, включително по линия на изпълняващите функции „председател“ на ВАС съдия Любомир Гайдов, готовност за експертни консултации и практическа помощ на място. Беше ми изпратен имейл до административните ръководители на административни съдилища, в който се изразява готовност за подкрепа и експертна помощ дори на място в административните съдилища, от която мисля да се възползвам, защото ВАС поддържат и ЕДИС.

Вторият въпрос е киберсигурността. След последните изменения на Закона за киберсигурност органите на съдебната власт вече попадат и в неговия обхват, като са посочени изрично в чл. 4, т. 9 от закона, а Пленумът на Висшия съдебен съвет, знаете, изпълнява функциите на национален компетентен орган по чл. 30, ал. 2, т. 24 от Закона за съдебната власт. Това създава не само правомощия, а задължения за единна политика по киберсигурност, част от която трябва да са и съдилищата. Същевременно чл. 16 от ЗСВ изисква ВСС да обезпечава технически дейността на

съдилищата, без да се намесва в правораздаването. И именно тук е чувствителният баланс по една точка, която видях, че днес е поставена на обсъждане в дневния ред - защитата на инфраструктурата, но и гарантиране на независимостта и поверителността на съдебната дейност.

Темата стана особено актуална след срива на ЕДИС на 27.01.2025 г., причинена от... (Не се разбира.) атака от... С електронните преписки административните съдилища ще съхраняват и обработват в реално време не само собствената си информация, а огромен обем данни, създавани от изпълнителната власт. Поради това считам за наложително незабавното решаване на въпроса с антивирусната защита в Административен съд-Русе, включително подновяване на изтеклия лиценз на ESET Endpoint Antivirus. Извършената от мен преди да тръгна от Русе проверка показва, че последното успешно обновяване на антивирусната програма, която ползва нашият съд, е от 20.02.2026 г. Вярно е, че тази версия осигурява защита до 01.10.2028 г., но това не е последната версия и тя не е адаптирана към последните и актуални киберрискове. Ние в момента оперираме, и ЕДИС е изложена на опасност поради липса на актуална антивирусна програма.

Видях, че в дневния ред е включен и въпросът за Trellix. На събирането на административните ръководители (със съдия Басарболиева работим изключително успешно в екип) е обсъждана възможността за ползване на свободни лицензи за Trellix. На този етап считам, че тази идея не е целесъобразна. Това го заявявам като кандидат за административен ръководител и ще се мотивирам защо. Проблемът не е дали Trellix е качествен продукт. Смея да твърдя, че съм достатъчно технически грамотен. Безспорно това си е висок клас корпоративна платформа за киберсигурност. Въпросът

е дали при конкретната архитектура съдът запазва въобще реален контрол върху информацията, която изработва при правораздаването. Според мен - не, не. Това се потвърждава от становището, което е включено в дневния ред по точка 5 - становището на Инспектората с изх.№ ЛДИ-26-1/10.03.2026 г. Инспекторатът по мое мнение правилно поставя проблема не само като техническа защита, както би било в една корпорация, в едно юридическо лице, а като контрол върху достъпа до информация за съдилищата ..., както се казва... Endpoint... - това са платформи за откриване и реакции на заплахи върху крайните устройства. Това не е класически антивирус, а платформа с разширени функционалности за централизирано събиране и анализ на данни - в нашия случай от „Информационно обслужване“, което е извън съдебната власт, включително с риск от достъп до проекти на съдебни актове, което потвърждава становището на Инспектората. Това го пише изрично и затова по мое мнение трябва да се поднови просто лицензът на ползваната от административните съдилища антивирусна програма.

В съдебната система киберсигурността не е само техническа услуга. Тя е част от гаранциите за независимостта на съда. Защитата на системите е необходима, но не и чрез архитектурата, при която съдът би изгубил реален контрол върху собствената си информация. Тоест Trellix, ако се внедри умно, би могъл да работи добре, но трябва да е ясно, много добре разписано кой отговаря, къде ще се събират данните, кой ще има достъп до логовете и т.н.

Не по-малко важни и според мен всъщност те са изцяло подценени - практическите обучения по киберсигурност. Те въобще не следва да се свеждат до обща презентация от типа на: „Не

отваряйте съмнителни имейли". Всички знаем какво представлява едно обучение по киберсигурност - не е това, а да включват и реални сценарии за фишинг атаки, работа с електронните системи, реакции при инциденти и защита на съдебната информация. Човешкият фактор остава най-уязвимата точка и в същото време най-важната линия на защита. При атаката срещу ЕДИС миналата година тогавашният изпълняващ функциите „председател" на ВАС съдия Чолаков каза, че сривът се дължи - цитирам неговите думи: „На човешка грешка и недобра подготовка на кадрите". Ако това е така, трябва да бъде преодоляно, защото аз не виждам да има по-добра подготовка на кадрите на този етап.

Трето, изкуствен интелект. Темата става все по-актуална. Големите езикови модели, искаме или не искаме, променят начина, по който се извършва правният анализ. Въпросът не е дали съдебната система ще работи с изкуствен интелект, а дали ще го прави подготвено и... Обособил съм три подхода, които може - всъщност това е част от по-широк дебат, който е извън компетентността на административния ръководител, а на Висшия съдебен съвет, а именно:

Първи вариант. Да се интегрира конкретен голям езиков модел в деловодните програми или във вътрешната база данни за съдебните актове. Впрочем така постъпиха НАП и Сметната палата. Сметната палата имат един продукт - ОДИС, който е за одит на обществени поръчки. Те интегрираха в информационните си системи система с изкуствен интелект, а това е VgGPT, която е разработена съвместно с Института за компютърни науки, изкуствен интелект и технологии - INSAIT, към Софийския университет. Всъщност това е въпрос и за разходване на публични средства,

защото вариантите са различни като резултат и като средства, които се изискват, за да бъдат реализирани.

Вторият вариант - да се доработи публичният интерфейс на ...justice.bg, който се поддържа от ВСС, чрез API - това е програмен интерфейс за приложение. Тоест, да направим така, че големите модели, комерсиалните - чат джи пи ти... и другите, да имат достъп до базите данни, говорим за обезличени актове, което би било в полза на всички юристи, но инвестицията е значителна и няма да обслужва само съдебната власт, а всеки, който прояви желание да отпрати запитване към изкуствен интелект по правни теми, ще може да получи синтезирана практиката на върховните ни съдилища и въобще на съдилищата като цяло.

Третият вариант, който е мислим към настоящия момент, понеже има страхотна конкуренция между правноинформационните системи, коя най-добре първа ще интегрира изкуствен интелект. Пробвал съм няколко, но ще избегна изброяването им, за да не прозвучи като реклама, но поне три, и съм се абонира за четвъртата, за да видя дали и тя работи добре, но към настоящия момент не считам, че те удовлетворяват изискването за анализ на съдебни актове, които един съдия би трябвало да има, т.е. не са достатъчно добри за работа.

Освен това според мен всеки съдия трябва да притежава поне базови умения по така нареченото „промт инженерство“, за което всъщност беше и темата на моята презентация във Велико Търново, а именно - формулиране на точни, структурирани юридически прецизни запитвания, тъй като ограничаването на „халюцинациите“, както е популярно да се казва, зависи преди всичко от начина, по който е отправено запитване, т.е. как ползваме съответните технологии, т.е. те трябва да съдържат по мое мнение

роля, задача, статистическа и правна рамка, ограничение, изискване към източниците и формата на резултатите. Естествено и изцяло обезличаване на данните, т.е. не качвам никакви лични данни, които са различни, но така или иначе публичните системи, всеки може да отвори съдебните решения, които са постановявани, и да се запознае с тях, всъщност съобразно мое ноу-хау организирам вътрешна класация между различните модели, т.е. отговорът на единия модел на чат джи пи ти го подлагам с въпроса: „Вие сте съдия от касационния съд?“. На другия модел, при което се разкриват слабости в аргументацията, и на двете излизат неща, за които един съдия не би и помислил. Тоест, начинът на формулиране, т.е. няма да замести съдията при никакво положение, но аргументи „за“ и „против“, които не биха ми дошли на ума, просто това мога да го покажа. Наистина работи, технологиите се развиват и ние трябва да сме в крак с тях.

В заключение по тази точка. Убеден съм, че административните съдилища и в частност нашият съд не трябва да бъдат пасивен наблюдател на цифровата трансформация, а те трябва да бъдат подготвен, независим и технологично грамотен участник в нея.

На следващо място. Вие чухте от колегата Върбанова за част от проблемите - тя се запозна впоследствие с проблемите със сградата. Не знам дали да ги споменавам. Аз имам собствена концепция.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Времето така или иначе напредва, надвишихте го.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Добре. Тоест, идеята е, че всъщност разписанието, което е дадено от проектанта, не е точно.

Това, което тя е предписала - поставяне на тръби във вече съществуващи водосточни тръби, не е...

Другото, което пък нашият управител на сградата казва - също може би трябва да се провери, защото това са много средства - дали да не се запоят - пак технически подробности, с подходящ флюс и меден припой тези улуци, защото те по информация от фирма, която идва преди месец, само за тях, само за улуците са над 75 000 лева, в левове - значи тридесет и няколко хиляди евро само за улуци. А дали това би могло да се отстрани патината и всъщност подходящ флюс и дали да се запоят, това трябва да се провери - също техническо решение.

И трето - нещо, което аз го предложих при изслушването, понеже падат, това е най-големият риск, падат гранитни плочи от фасадата. Не се знае дали ще се хване причината. Надяваме се, ама може и да не я хванем. Поне на крайния ред, завършващите конструкции, защото те са на метална подконструкция, другите са лепени, могат да се анкерират - има специални дюбели, не се дупчи през лицевата част на плочите, не се нарушава естетическата визия на сградата. Анкери се поставят отвътре, за да може да се запази - съжалявам, че Ви отегчавам с технически подробности, но... (Прекъснат.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изтече времето.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: В заключение. След приключването на днешното състезание, пред Вас ще стои не просто избор между двама кандидати, а избор за начина, по който следва да бъде ръководен нашият съд през следващите години. Моята визия мисля, че е компетентна, спокойна и почтена с уважение към колегите и към служителите.

Мисля да запазя постигнатото и там, където е необходимо, да надграждам, защото времето, законът и новите предизвикателства изискват... (Не се чува.) Ако ми гласувате доверие, ще го приема не като лична победа, а като задължение да пазя постигнатото, да продължавам добрите практики, да вложа цялата си енергия, способности и знания за развитието на съда. И ще работя така, че Административният съд в Русе да има председателя, който заслужава.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Въпроси към съдия Йосифов?

Заповядайте, г-жо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колега Йосифов, аз зададох същите въпроси и на Вашата колега преди това. Така или иначе не Ви стигна времето, тъкмо сега в отговорите може да го включите.

Какви предизвикателства виждате, ако бъдете избран, в своята работа като административен ръководител? Вие познавате в доста детайли работата на административното ръководство към този момент.

Вторият ми въпрос е свързан с темата за конкурсите. Имате ли, мислил ли сте въобще по този въпрос, защото не е нужно в момента, ако не сте мислили, да развивате това като теза, но мислили ли сте какво би могло да се подобри на ниво Висш съдебен съвет, т.е. вътрешната нормативна уредба, за да могат да бъдат по-ефикасни като средство за кариерно развитие, т.е. като кариерно развитие, не единственото средство?

Другият ми въпрос. Вие донякъде отговорихте, аз много благодаря за тези разяснения, които ни дадохте във връзка с изкуствения интелект, защото не е тайна, че аз изключително много се интересувам от тази тема, и с удоволствие изслушах Вашата

презентация във Велико Търново. И в тази връзка да Ви попитам, защото ми се струва, че сте по-компетентен от мен по тази тема - считате ли, че е възможно, понеже сте ползвали и VgGPT на INSAIT, те са изградили своята платформа върху тази на Гугъл, първоначално беше на Мистрал - Мистрал е френска, това е може би единствената в Европейския съюз, която е призната, доколкото сега виждам от някакви статии в интернет, Европейската комисия се опитва да реанимира тази платформа, грубо казано, но INSAIT са категорични, че Мистрал не е подходяща, работят с тази на Гугъл. Това, понеже съм разработвала концепция в тази връзка, защото считам, че изкуственият интелект е изключително важно средство, което може да бъде използвано от съдиите, точно за да се спести време за едни безумни от гледна точка на лишени от целесъобразност дейности като съдия, включително използването като помощник в търсенето, анализирането на съдебна практика и т.н. Но това, което най-много ме вълнува мен, е как да се преодолее проблемът с информационната сигурност. Тоест, аз знам, че и сега колеги, много колеги ползват различни езикови модели. Нямам представа точно как го правят - дали анонимизират данните и след това примерно качват материалите, т.е. доказателствата, документите. Но това, което е специфично и е много важно, е как да гарантираме, ако съдебната система или българската държава, която виждам, че прави инвестиции в тази връзка, ...собствен GPT модел, как ние да гарантираме сигурността на информацията, т.е. как съдията спокойно да може дори цялото дело, което е в ЕИСС, с една интеграция към този езиков модел, как може да ползва данните през притеснения, че ще наруши тайната на произнасянето, че ще изтекат данни и т.н.?

В интерес на истината, ако започнете с отговора на този въпрос, ще Ви бъда благодарна, защото наистина живо ме вълнува.

Благодаря!

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодаря Ви за въпроса!

Започвам отзад напред. Всъщност според мен е наистина много важно съдебната система да има суверенитет върху базите данни с изкуствен интелект. Действително големите езикови модели, които оперират на територията на Европейския съюз, казват, че спазват, всеки има документ „политика за поверителност“, казват, че спазват общия регламент за защита на данни. Аз не съм убеден на сто процента това дали е така, защото ние... подобряваме техните възможности да отговарят на следващи запитвания по... (Не се чува.) Тъй като все още няма разработена такава платформа, съм си написал една малка програмка - с бутон обезличавам изцяло всички данни, които качвам, след това се придържам към запитване по право. Папките са много обобщени, именно за да не се по никакъв компрометираща сигурността на данните. Много по-добре би било, ако съдебната система има собствена система с изкуствен интелект, и това е от задачите на Висшия съдебен съвет.

Сега, коя от платформите? Действително INSAIT са работили с органи на изпълнителната власт - със Сметната палата и с НАП. Нямам обратна връзка с юрисконсулти или с други лица от тези администрации, мога да попитам, но това е мислим вариант. Действително от гледна точка на държавното управление, не само от резултати от търсенето, е съдебната власт да има суверенен изкуствен интелект, което наистина би могло да се направи чрез доработване на деловодните програми ЕДИС, ЕИСС, за да може изкуственият интелект да търси базите данни. Той не е само за

търсене - той може да оптимизира и процесите въобще деловодните, и да е в помощ на всеки деловодител, съдебен секретар. Това е бъдещето и искаме или не, крачим с големи стъпки към него.

По втория въпрос - за конкурсите. Да Ви кажа откровенно, не съм мислил конкретни мерки. Това, което ми прави впечатление, първо, неприятно впечатление, продължават много дълго. Това донякъде се дължи на процедурите по атестациите. И второ, което ми прави още по-неприятно впечатление като съдия - не знам какъв е отговорът обаче - като че ли конкурсните процедури още на ниво провеждане започват да губят легитимност. Виждате какво става с конкурса за наказателните отделения на окръжните съдилища. Колегите не приемат начина на оценяване от комисиите, което - не искам да влизам в дебат - дали комисията е оценила правилно съответните участници или не, но така или иначе това е проблем, това е загуба на легитимност. Колега не вярва на своя колега! Оттам нататък какви конкурси? Не знам, това е много широк проблем. Не мога да предложа веднага решение, но това според мен е същинският проблем - как да върнем легитимността на процедурите, за да може участниците в тях, включително и нашата процедура, днешната - по избор на председател на нашия съд, как да върнем доверието на колегите в процедурите, които се провеждат.

Съжалявам, че не можах да отговоря, да дам някаква рецепта, но... (Прекъснат.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, то беше само ако сте мислил, т.е. не е нужно да... И другият въпрос - какви предизвикателства...

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Всъщност аз някои от тях ги набелязах. В най-кратък период, понеже има наистина сериозни

изменения в АПК, тези неща просто трябва да бъдат направени. Няма да стане само с говорене. Аз мисля да събера администрациите и да ги питам какво са направили досега и имат ли възможност, защото, ако нямат, според новите изменения те трябва да ме уведомят ще пращат ли преписките електронно или не. Доколкото знам, досега, когато се праща нещо с ЕПЕП, изискваше да се прикачват файлове. Ако това се прави по този начин, една обемна електронна преписка ще бъде много трудно изпратена. Трябва да се доработи и не знам дали е доработено - това е работа на изпълнителната власт според § 38 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на АПК, работа на изпълнителна власт - на Министерския съвет и на местните органи на самоуправление, така да си конфигурират системите към ЕПЕП, че да могат да ги изпращат, както понастоящем районните съдилища ни изпращат техните дела като касационна инстанция - трансфер на цялото дело, с всички документи. Иначе би било убийствено за служителите в администрацията и ще има много пропуски, ако се прикачват документите един по един. И всъщност това е най-належащото.

Другото - с тази прословута фасада. Действително миналата година има взето решение за провеждане на обществена поръчка на немалка стойност. Съдия Василев дори не ме уведоми, не искам да казвам нищо, дори не ме уведоми като заместник. Не че аз като заместник имам някакви правомощия, но така или иначе рискуваме да падне някоя тежка плоча на някой човек на главата - бил съдия или гражданин. Това е, това може да стане. И ще се докараме дотам, че да имаме заповед по чл. 195 от ЗУТ от кмета на общината за опасни и застрашаващи сигурността. Иначе изглежда добре, обаче като влиза вода и при разширяване през зимата, се

разклащат в основата, и да чукна на дърво. Това са най-належащите.

А иначе аз се опитвам да бъда диалогичен. Не искам да има лагери, не искам да има неразбирателства и никога не съм създавал лагери. Ще се опитам, и дано съдия Върбанова да го разбере, аз много пъти съм ѝ го казвал, даже скоро имаме колега рожденик, когато се опитах да я поздравя, тя каза: „Похвала за доброто възпитание“. Това е нарушаване на личните отношения и на дебата. Аз не фаворизирам никого, опитвам се да поддържам, при най-кратък разговор в съда съберете информация за това как се държа с колегите си, със служителите.

Това ще е в средносрочен порядък. Просто трябва да се работи нормално. И аз мисля, че ще можем да работим нормално, стига това обективно съществуващо напрежение да бъде преодоляно.

Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Съдия Йосифов, аз съм впечатлена от Вашата експертиза във връзка с електронизацията, дигитализацията на правосъдието и специално дигитализацията на административното правосъдие. Моите поздравления за това.

Как Виے виждате, ако бъдете избран за административен ръководител, дигитализацията на административното правосъдие в помощ на качеството и сročността на съдебните актове?

И вторият въпрос. Виждате ли, и какви са възможностите за по-широко навлизане на по-специални, конкретни, технократски знания сред съдиите? Защото това е бъдещето, това е бъдещето. И много съм любопитна да разбере каква е Вашата визия, ако бъдете избран за административен ръководител.

Благодаря!

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодаря за въпроса!

Да реферирам първо към отговора на съдия Върбанова на въпроса как ще преодоляваме злоупотреби с процесуални права. Ами просто - това е предвидено и в АПК, аз ще практикувам така: на участниците, за които това е задължително, ще връчвам електронно. Може да възникне спор дали е редовно връчено, но това да го преценява съдията. Електронното връчване, първо, предотвратява всякакво шиканиране, всякакви опити на призовкаря - „Ама хайде да ми връчиш след пет дни“. Това едно. Ако се спазва, това би ускорило процеса - само ето тази мярка.

Второ, това, което в нашия съд не се случва, и това е добре - ние нямаме просрочени актове, нямаме актове след едномесечния срок. Новото в АПК е възможността те да се подписват с квалифициран електронен подпис. Ако се разберем с колегите, защото моето виждане е, че повечето въпроси трябва да се решават на общо събрание, аз не искам да бъда някакъв тираничен административен ръководител, който командно да казва: „Така ще стане“ - ако се разберем с колегите да ги подписваме електронно, ето Ви още една мярка. Услугите, които доставчикът на електронни удостоверителни услуги предоставя, ами те имат цифров времеви печат, т.е. удостоверяват пряко кога е изготвен актът. Край на антидатирането. Не че се е случвало, но по принцип, по принцип, защото Вашият въпрос беше принципен, в другите съдилища, които дали поради недоглеждане на съдията, дали просто не си посочва актовете, или по различни причини, може да бъде предадено... (Не се чува.) Този въпрос до голяма степен беше решен, защото всичко е обявено по датата, на която бъде публикувано в ЕДИС, но все пак. И там възниква въпросът кога е

постановено решението, защото електронният подпис вече съставлява доказателство по Регламент 910/2014 г. за датата - щом е подписано с цифров печат, за датата, когато е създадено. Да де, ама то не е качено в ЕДИС. И сега това обсъждаме с нашия системен администратор, защото ние имаме дистанционна връзка, аз мога да си пиша актовете и да ги качвам в ЕДИС - ако ти си го напишеш, ама не го качиш, има ли решение? И съдията ако каже: „Ами аз го написал, ето го“. Да де, ама то не е обявено, и според мен тук се прилага чл. 235, ал. 5 от ГПК по препратка по чл. 144, т.е. решението се смята, че съществува от датата на публикуване в съответната деловодна програма, т.е. опциите да бъде подписан, не би трябвало да имат такъв... (Не се чува.) Но това би могло да има значение например за причините. Той съдията го е написал, защо не го е качил - може наистина да има обективна пречка, да се е разболял. А иначе за гражданите това е много важно, това е много важно да имат достъп. Толкова е лесно - аз мога да потвърдя, съпругата ми е адвокат - действително това, което ВСС успя да направи с ЕПЕП, сега има още нужда от още надграждане, но това да можеш да извършваш процесуалните действия в електронна форма и вече от няколко месеца ЕПЕП и ЕДИС, което беше слабост на административните съдилища, не бяха свързани. Вече са свързани.

Има едно голямо неудобство, което продължава да съществува, но вярвам - замествах съдия Басарболиева и тогава аз подписах договора с Централна кооперативна банка за виртуален ПОС терминал. А в ЕПЕП, знаете, има възможност за плащане на такси с дължимата редукция от 15% - чл. 73, ал. 4 от ГПК. Така де, само че в административните съдилища виртуалните ни ПОС терминали още не работят. Имаме договори с банката, още не е

надграден ЕДИС, за да може да се получи свързване. Никой не е поставил въпроса: „Ама аз си платих по банка, я ми върнете 15%“, защото нашите такси са прости в преобладаващата част, но таксите по ССЕВ са пропорционални и са значителни, и това може да възникне като казус. Ако се постави пред мен, аз бих ги върнал. Това не е отговорност на гражданите и организациите за това, че ние не сме въвели виртуален ПОС терминал, да ги лишаваме от възможността да ползват редукия в размер на 15% от таксите.

Другото, което нямаме - защото говорим не само какво имаме, а какво нямаме, и това пак е общо заради централизирания характер на ЕДИС и на ЕИСС естествено - ами все още не е възможно да издаваме електронни изпълнителни листи, няма партида на изпълнителен лист. (Реплика без микрофон, не се чува.) В ЕИСС има, ама в ЕДИС няма. Всъщност при нас е по-малък проблемът, защото това е за разноските и по делата, които са исковете по ЗОДОВ. В крайна сметка в закона го пише, пък не сме го изпълнили още, пък мина срокът. Но това надхвърля компетентността ми. Бих предложил да се работи по... (Прекъснат.)

ВЕРОНИКА ИМОВА: За обучението на колегите.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Имате предвид?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Във връзка с ползването на ЕДИС.

До каква степен, овладяна ли е вече?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Не, не.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Какво бихте направили?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Ами това, което казах. Първо бих говорил с нашия системен администратор. След това бих се свързал с вещи лица, експертите от ВАС, които поддържат ЕДИС. Съдия Гайдов каза, че имаме „горещ“ телефон, т.е. от негова страна имаме обещано съдействие, за да изясним всичко, каквото трябва,

за да мога аз, когато се срещна с ръководителите на местните администрации, да им кажа: „Вижте, сега, нашите изисквания са такива, Вие кажете готови ли сте да работим, да ни изпращате електронните преписки по електронен път“, защото те пък трябва да бъдат подписани от техни служители, тези, които са пък на хартиен носител. Тоест, дали имат достатъчно деловодители, които разполагат с КЕП, но това са си техни вътрешни организационни на администрацията въпроси. Но първо бих говорил с ВАС, с нашия системен администратор и с колегите. След това бих направил и с колегите от съда, за да видим те какво мислят, и въз основа на това какво ще решим като съд на общо събрание, бих с едно писмо... (Реплика без микрофон, не се чува.), Да, всичките ръководители на местни администрации или техни представители да поканя, да направим една среща и в резултат на взетите като решения на тази среща, както се казва, в окръжно едно циркулярно писмо до всички администрации, включително и тези, които не са имали възможност да присъстват: „В резултат на среща, Общо събрание на съдиите и проведена среща с председатели уведомяваме за следното: във връзка със законовите изменения...“, това, това, това - ясно и точно, за да знаят. Нямам упрек към администрацията, но различните администрации са на различно ниво. С НАП работим страхотно, докато с Областната дирекция на МВР не толкова, а с общината - съвсем. Тоест, за да имаме някакъв общ стандарт, това, което го пише в закона, да не е само пожелателно, а да се спазва. Това просто са ми първите неща във връзка с дигитализацията.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Понеже разговорът придоби изразено дигитален характер, аз ще се опитам да върна изслушването към малко по-други теми, които според мен даже са и по-важни. Те и

въпросите, които Ви се зададоха, са важни, но Вие също във Вашето изложение отделихте доста време на въпроси, свързани с електронизацията на правораздаването. Но за мен е по-важно - не че другото не е важно, то е необходимо, времето го изисква, бъдещето ще го наложи, но за мен е по-важно какво е Вашето становище по отношение на качеството на работата в Административен съд-Русе, правилността на съдебните актове. В тази връзка искам да чуя имате ли данни по отношение на това какъв е процентът на отменените актове от тези, които са били обжалвани. И какво мислите да направите по посока на подобряване на правораздавателната дейност, включително и по посока не само правилното прилагане на закона, но и очакването на гражданите за по-голяма справедливост при правораздаването, без тази справедливост да я откъсваме от прилагането на закона, разбира се? Това е първият ми въпрос. Мислите ли, че нещо се налага в тази насока, защото по отношение на бързината разбрахме - и Вие, и преди това Вашият колега каза, че нямате актове, които са постановени извън едномесечния срок? Но аз Ви питам какво мислите по отношение на качеството на Вашата правораздавателна дейност, добро ли е това качество. Ако считате, че има нещо необходимо да се направи, какво е то? Да го споделите с нас.

Ако искате, мога да Ви задавам въпросите един по един, ако Ви затруднява общото задаване.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Не, не.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Следващият ми въпрос е въпрос, който зададох и на другия кандидат. Какво е състоянието във Вашия колектив след изнесените от Вас твърдения? Как изнасянето на тези твърдения се отрази на колектива? Има ли коментари, има ли изразени становища, има ли някакво разделение на лагери,

противопоставяне и т.н., изобщо каква е обстановката? Задавам този въпрос, първо, защото го зададох и на Вашия колега, и второ, защото мисля, че не може да забравяме това обстоятелство, защото, както казахте Вие, фактите не изчезват, ако не ги назоваваме. И аз съм абсолютно съгласна с Вас. Това беше вторият ми въпрос.

Третият ми въпрос, който пак зададох и на Вашия колега. Защо на Общото събрание според Вас колегите не са изразили желание да Ви подкрепят - Вас или пък другия колега, т.е. да изразят позиция?

Засега това са ми въпросите. Иначе, доколкото разбрах, можете да ми отговорите и на този кратък въпрос, който има технически характер: Пълноценна ли е вече работата с ЕДИС, защото този състав на Висшия съдебен съвет многократно беше ангажиран с проблемите в работата на тази система, отпусkali сме много средства тя да се вдигне на крака? В тази връзка ми е въпросът.

Това са ми въпросите.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодаря Ви за въпросите!

Започвам последователно да отговарям, както ми бяха зададени.

По отношение на качеството на работа. Понеже измина време и съм обобщил за последните три години, за да има достатъчно представителност към настоящия момент. Качеството, измерено чрез инстанционния контрол след анализ от годишните отчетни доклади и информацията статистическа, която е подадена към Висшия съдебен съвет, според това, с което разполагам като информация, през 2023 г. е около 80%; 2024 г. намаляват на 74%, а

2025 г. почти същата е стойността - 73%. Има известно намаляване на броя на потвърдените актове.

Какво бих направил? На какво се дължат? Донякъде, но не само, на понякога изненадващи завои в практиката на Върховния административен съд. Донякъде това, което всъщност като заместник-административен ръководител съм го правил - при годишните доклади изготвям анализ на причините, които са довели до отмяна частична, пълна, обезсилване на съдебни актове, постановени от съдиите от нашия съд.

Какво може да се направи? Това, което един административен ръководител би могъл да направи, е да се изготвят анализи от съдебните помощници - естествено те не трябва да представляват своеобразна оценка на съдията, да говорим назидателно, но в крайна сметка на обобщените причини, които са останали вписани в „Причина за отмяна“. Тоест, ако успеем да хванем, казвам го образно (казвам го, защото съм максимално откровен), някой завои в практиката на ВАС или пък някоя наша грешка, която устойчиво повтаряме, понеже съдийската работа извън участието в касационни дела като състави е индивидуална, невинаги имаме достатъчно време, и на общо събрание това ми е било..., трябва да се изговарят тези неща, невинаги имаме достатъчно време да стиковаме кой какво пише. И връщат се резултати по дела на колеги - някои са отменени, а други колеги не знаят. След това идва същото почти дело. Това може да се направи - да се прави анализ, и то не годишен, ами някакъв примерно месечен, кратък, не е необходимо това да е формално общо събрание, достатъчно е някакъв кратък работен формат, за да можем да си кажем: „ВАС си промени практиката“ или „Тук сме в грешка, защото единият прави така, а другият прави така, ако

можем да достигнем до консенсус, би било най-добре за страните с оглед предвидимостта на правосъдието".

Това е по отношение на качеството.

По отношение на сигнала. Всичко, което съм казал, стоя зад думите си, всичко това е вярно. Дали разговор между съдия Василев и г-н Кояджиков е имало, аз не мога да знам. Но с голяма степен на вероятност е имало, защото Вие се запознахте с показанията на колегата Василев, виждате какви огромни противоречия има, огромни. В крайна сметка... (Прекъснат.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): Колективът как реагира?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Да, да се върнем на институционалния дебат. В крайна сметка не знам защо съдия Върбанова се отдръпна, и то на ниво преди да подам какъвто и да е сигнал. Аз подозирам, че тя е знаела. Максимално откровен съм. Тя се отдръпна. Нормално е, просто защото сме конкуренти. Така или иначе тя има друг колега от нашия съд, приятелки. Това е.

Иначе аз смея да твърдя, че се ползвам с подкрепата на всички други колеги, само че на Общото събрание - във връзка със следващия Ви въпрос - те не пожелаха да го заявят. Идеята ми беше това, не да разделям колектива, а да знам - защото те са с повече стаж, макар и малко, аз съм сравнително отскоро в този съд, - за да знам въобще с каква подкрепа се ползвам. Защото аз, ако не се ползвам с подкрепата на колегите ми, къде съм тръгнал! Обаче то не се получи и според мен чисто юридически в крайна сметка решението на Общото събрание е решение на един помощен орган и трябваше да е обективизирано в някакъв акт, нещо като диспозитив да има, със съответни мотиви. Не е необходимо да е обвързващо, можеше да е анонимно, най-обща подкрепа, за да знам аз, да си

сверя часовника - всъщност колегите съгласни ли са с моята кандидатура. Да, те не са ми я издигнали. Обаче не се получи. Така стана изслушване под формата на едно изговаряне на тезите на двамата кандидати - моята и на колегата.

Напрежение понастоящем няма, но специално с колегата Върбанова, само с нея всъщност, само с нея, има едно, у нея като че ли има нещо, някаква обида. Аз ще си говоря откровенно с нея, а дали тя ще го приеме? Защото, казвам Ви го откровенно, не е работа, аз не искам да работя, да съм ръководител на съд, където ще има напрежение. Искам да се разбираме. Ще продължаваме в този състав да гледаме дела и да работим заедно години наред. Както и Вие, при всички противоречия, и ние сме колеги. Не знам дали ще се получи. Каквото зависи от мен, аз не съм никакъв самовлюбен, горделив автократ, ще положи всички необходими усилия да се получи.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: За ЕДИС.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: В началото след внедряването ѝ ЕДИС имаше много грешки, в смисъл работата на съдията. Сега, деловодителите - работи по-скоро добре, като на моменти много се забавя. Дали това е интернет връзка, дали е сървърът, защото е централизирана система, много документи се качват, не мога да кажа, но понастоящем те доста го оправяха и периодично нещо... Отначало не беше добре, сега е на прилично ниво. Работи се. Аз казах, има още какво да се желае - да се направи електронна партида на изпълнителен лист, каквато трябва да има, да се върже с виртуалния ПОС терминал, но като цяло работи.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А Вие работил ли сте с деловодната система САС преди ЕДИС? И ако сте работил - сравнение с ползване, коя от двете системи, защото разбирам, че вече ЕДИС е

свързана с ЕПЕП, преди това пък трябваше да се направи връзката между ЕПЕП и деловодната система САС, и то беше извършено, и вероятно Вие сте работил и по времето на деловодната система САС.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Всъщност да. Ще Ви кажа всъщност какъв е един от недостатъците - по думи на нашите служители, които се занимават със статистиката. Деловодната система САС е много по-лека и като обем, като оформление програма. Дали тя трябва да се доработва или да се разработва нова, да се възстановява - това е друг дебат. Ние продължаваме да поддържаме САС, както и много от административните съдилища. Знаете защо - специално за статистиката. Иначе за обща работа ЕДИС работи, но примерно за статистиката много трудно се... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Продължавате ли, или не? Аз не чух.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Продължаваме, да, да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви!

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Актуализираме, доколкото знам, тази година пак, сега дали е за половин година да не предплащаме..., но най-вече заради статистиката. Отначало правехме подобно дублиране на информацията на двете бази данни, случайно да не се изгуби, да не се затрие информацията, което би било много... Понастоящем обаче основната причина е извършването на статистически справки. Много е трудоемка за работа ЕИСС.

Аз не съм служител съдебен статистик, но от разговорите ми със съдебни деловодители, които се занимават с извличане на статистическа информация, там има още много какво да се желае.

Със САС информацията се извлича много по-лесно и в по-разбираем вид. Тя просто макар и по-стара, е по-лека за работа.

А кое е предимството? (Реплика на Олга Керелска, без микрофон, не се чува.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много се колебая дали да Ви го задам въпроса, но все пак съм изкушена, така да се каже: считате ли, че този състав на Съдийската колегия би могъл да вземе обективно и безпристрастно решение относно избора на председател на Административен съд-Русе? Може и да не ми отговаряте, ако считате, че това ще бъде в противоречие с Вашия конкретен интерес, така да го нарека, на участник в тази процедура.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Колегията е колегиален орган. Тук е мястото на сблъсък на различни виждания, някои интереси и вече аз си мисля, че всъщност след многократните ми случили се изслушвания Вие всъщност за първи път, аз много пъти съм идвал вече, имате за първи път възможност да придобиете някаква представа. Надявам се, че впечатлението, което съм оставил като човек, като съдия ще Ви даде възможност да вземете решение, което в крайна сметка е избор на Съдийската колегия, а по принцип аз още в отговорите на БИПИ бях казал, че след решението на СЕС имах основателни опасения и те всъщност не са продиктувани от тълкуване на решението на СЕС. Аз много конкретно съм казал и никой не му е обръщал внимание.

В решението на СЕС, което многократно е обсъждано, в него се възпроизвеждат едни мотиви, тоест заключението е на генералния адвокат, който в бележки под линия абсолютно приравнява ИВСС на ВСС. В една бележка под линия е разковничето. Това е въпрос на интерпретация, която е изцяло в ръцете на Съвета. Аз защо участвам? Защото съдът, по мое

мнение, се нуждае от титулярен административен ръководител. Дали има легитимност? Това е, не знам... (не довършва, всички говорят едновременно на изключени микрофони)

Виждате там § 11 от Преходните и заключителни разпоредби на законопроекта. Той все още е законопроект. Всъщност, тези решения, и днешното дали попадат в обхват на предложените изменения или не, това е дебат, който мисля, че надхвърля днешната процедура. И по-скоро се надявам да съм оставил впечатление, което ще даде основание всички да подхождат обективно, да го кажа така.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само да поясня. Аз нямах предвид при задаването на този въпрос обстоятелството и въпроса дали ние сме легитимни или сме нелегитимни, а по-скоро предвид създадите се отношения, така би се изразила, между участниците в процедурата и членове на Висшия съдебен съвет. Ето, преди малко Вашата колега направи отвод на колегата Дишева. Преди това, не в тази процедура, но може да го заявите, Вие правихте отвод на господин Кояджиков, който той не го прие тогава. Сега не съм наясно дали поддържате това искане за отвод на г-н Кояджиков, но, така или иначе, това са едни репери, които показват някакво съмнение от страна на участниците по отношение на това дали Съдийската колегия като цяло би могла да вземе обективно решение. Това е моето усещане в случая.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Ако позволите. Аз си поддържам искането за отвод, но мисля, че г-н Кояджиков ясно каза, че няма да се отведе. Това не се е случвало. Това беше неговата теза, че името му се замесва без основание, така че и да го поддържам, и да не го поддържам, всъщност отводът, знаете, Конституционният съд в мотивите казва, че това е личен акт.

В крайна сметка всички сме съдии. Това се случва и в съдебна зала. Аз апелирам към чувството на отговорност на всеки един от членовете на колегията. И щом съм тук, иначе просто нямаше да се явя. Все пак разчитам на това, че тук са дългогодишни съдии, колеги съдии.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси, колеги, към съдия Йосифов?

Госпожо Дишева.

(Атанаска Дишева говори на изключени микрофони)

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колега Дишева, говорете на микрофон!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте. Извинявайте, господин Мавров.

Правя същото въведение и същото обяснение, защо задавам този въпрос. Той е свързан с делата пред Административен съд-Русе по чл. 38, ал. 1 от Закона за държавната собственост във връзка с чл. 30а, ал. 1 от същия закон, които от м. септември, пропускам конкретната дата (реплики от залата), 9 септември 2025 г., благодаря, са последни като първа инстанция на Върховния административен съд и ще Ви попитам: какъв е Вашият поглед върху този вид дела? Какви дела, докато Вие сте бил съдия и сте съдия в Административен съд-Русе сте разглеждали? Имате ли впечатление какви като брой, като сложност дела от този вид са били разглеждани през последните няколко години в съда? Какви затруднения евентуално съдът е срещнал? Също така да дадете някакви пояснения във връзка с продължителността на тези дела. И евентуално, ако имате някакви свои виждания по отношение на възможността за ускоряване на производството по тези дела, също така за по-законосъобразното им разрешаване от гледна точка на

доказателствата, които трябва да бъдат събрани. Аз имам предвид, за останалите колеги обяснявам, понеже става въпрос обикновено за размер на обезщетението, в тази връзка имам предвид: имате ли идеи какви мерки биха могли да бъдат предприети във връзка с конкретната правораздавателна дейност по този вид дела? (говорят на изключени микрофони)

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодаря Ви за въпроса.

Всъщност, г-н Магдалинчев както отбеляза, той беше гост на нашето отчетно събрание, имаме по 80 дела. Точна цифра не съм подготвил. Когато ние разглеждахме тези дела противно на посоченото те, според мен, не се отличаваха с особена фактическа и правна стойност. Това са дела, при които за времето, през което ние ги разглеждахме, беше пряко приложимо едно решение на Европейския съд по правата на човека, чиито основен акцент беше дали, понастоящем вече отменената наредба за определяне цените на земеделските земи, е въобще адекватна, което ЕСПЧ с решение, с осъдително решение прие, че е нарушение на правото на собственост - Член 1, Протокол 1 от Конвенцията, което решение аз прилагах пряко в практиката си. Смя да твърдя, че всички колеги използваха така създадената бланка, без да проявявам излишна скромност, като определяхме по-високи обезщетения в интерес на гражданите и организациите, собственици на земи. Защо? Защото действително наредбата беше неадекватна.

Аз, понеже съм бил и двукратно съм работил в ЕСПЧ, влязох на сайта на Комитета на министрите, защото решенията на ЕСПЧ се изпълняват и там имаше екшън-план, план за действие, представен от българското правителство преди няколко години, като в продължение на години българското правителство обещавахе, че ще изпълни решенията, когато бъде изменена

наредбата. Това се случи може би преди две години, като предвидените размери на обезщетения бяха в размер, който е сравнително адекватен. За този период ние сме разглеждали тези дела и сме определяли по-високи обезщетения в кратките срокове, защото докато делата бяха при нас се разглеждаха в изключително съкратени срокове. И постановяването на решението, и насрочването на открити съдебни заседания след промяната и с уреждането на този вид дела като родово подсъдни на ВАС, се промениха и сроковете.

Според мен, чисто финансово погледнато, не беше нужно тези дела да се местят във ВАС, защото това е голям финансов ресурс и ние можехме да гледаме тези дела. Вярно е, че сроковете бяха малко кратки. Може би трябваше да се остави основният срок за постановяване на решения в едномесечен срок.

Като трудности не сме срещали. Успяхме да намерим вещи лица, които да отговарят на изискванията за вписване в Камарата на независимите оценители със съответни сертификати за оценка на земи и с добра координация със съдиите по вписванията. Имахме всички справки и ги изгледахме ги много бързо. Просто аз не мога да си обясня извън съображенията по чл. 125 от Конституцията - за компетентността на ВАС, тези дела в административните съдилища вървяха много добре.

Вярно е, че административните съдилища формираха малко противоречива практика. Тълкуването на решението на ЕСПЧ, което прилагаме, някои съдилища го прилагаха по един начин, други единици отказаха да го приложат. Казаха: а, ние ще прилагаме наредбата, което създава риск от фрагментиране на съдебната практика, но в крайна сметка това можеше да се отстрани чрез едно тълкувателно решение на ВАС. Чисто

финансово просто не е обосновано. Аз видях предложението. Това са много пари на фона на това, което става като бюджет. Това е моето мнение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

В тази връзка бих искала един доуточняващ въпрос да Ви задам. Вие конкретно, когато сте гледал такива дела, каква практика, в смисъл чисто професионална, като процедурна техника, използвахте и като способности за доказване? Какво правехте, за да установите справедливия размер, законосъобразен, разбира се, на обезщетението? Какво правехте като процесуални дейности, като съдия в съд?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Мога да обясня конкретно.

Значи, отменената наредба в чл. 3 беше фиксираше едни застинали във времето към края на 90-те години стойности на обезщетенията, които бяха, ако не ме лъже паметта, мога да отворя „Апис“, но да не утежнявам дебата, стойности, които са фиксирани към поземлената рента до към 1998 г., които към времето на приемане на наредбата, те са били актуални. И всъщност моето предложение, което колегите последваха беше следното, за да не се отклоняваме съвсем в крайна сметка пък и от законодателната воля, законодателят навремето е приел, че този брой ренти представлява чрез стойностния метод измеримата стойност на обезщетението на един декар земеделска земя.

Моят подход беше чрез съдебно-оценителна експертиза на вещо лице, което е вписано в Камарата на независимите оценители на имоти, да изискам заключение във вариант колко би било обезщетението, дължимо за един декар земеделска земя, ако съответният брой ренти - 25, ако не ме лъже паметта, бъде

определено към момента на отчуждаването? Защото ЕСПЧ казва: към момента на отчуждаването, защото тогава се губи собствеността. Това е решението на Министерския съвет, а всъщност другата слабост на нашата национална процедура, която аз отказвах да приложа по съображения, извлечени от Конвенцията и чл. 5, ал. 4 от Конституцията, е, че изисквайки оценка в административното производство пред централния орган на изпълнителната власт, която става все по-отдалечена за първите процедури, за първите решения на Министерския съвет времето, през което са оценявани отчуждаваните имоти е сравнително близко до времето, когато всъщност настъпва загубата на правото на собственост, обаче със същата оценка те имат няколко кръга отчуждавания и колкото повече се отдалечаваме във времето, решението на Министерския съвет за отчуждаването на фона на, виждате каква инфлация има, толкова по-малко представителна ставаше оценката в административното производство.

Този стандарт аз отказах да го приложа. Това е в ущърб на българските граждани и организации. АС определя обезщетение, както приема Европейският съд по правата на човека и то константно, и то е в българско решение, което по чл. 46 от Конвенцията е задължително за изпълнение от Република България, не само изведено, опосредено чрез тълкуване на Конвенцията. Аз приемах, че оценката трябва да се определи към момента на загубване на правото на собственост, което, според мен, чисто икономически следва от Конституцията, чл. 17, ал. 5, ако не ме лъже паметта, и от самия Закон за държавната собственост.

Та, това са основните пунктове, на които аз базирах съдебните решения и въз основа на вещи лица в различни

варианти, за да може после страните да дебатират, а не да кажат: той, съдията, вече е решил.

В открито съдебно заседание страните бяха свободни да изложат своето виждане за начина на определяне на обезщетението, но при задължителна практика на Съда по правата на човека и то по българско дело, в крайна сметка... (не довършва) После измененията в наредбата бяха процедурани в мотивите на самата нова наредба. Изрично беше написано, че тя се приема, за да се приведе българското законодателство във връзка с това решение на ЕСПЧ, тоест няколко бяха решенията.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И аз Ви благодаря, съдия Йосифов, за този отговор.

Колеги, виждам отегчението Ви и за да Ви поясня защо задавам този въпрос на съдия Йосифов, а преди това го зададох на съдия Върбанова. Първото ми основание, за да преценя професионалните качества, защото тук става въпрос за една, по мое виждане, необходимост от задълбочено познаване на националното право и в случая, на правото на Конвенцията, пък и правото на Европейския съюз, доколкото Хартата препраща за защитените права и способа за защитата им, към Конвенцията, но и заради § 8 във вчерашния обявения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, с който всъщност се предлага § 8 от Преходните и заключителни разпоредби, с който се предлага отмяна на § 11 от ПЗР на ЗИД на Закона за държавната собственост, заради това задавам тези въпроси.

Следващият въпрос, който зададох и на предишния кандидат е във връзка с... (не довършва)

Всъщност, само да уточним технически. Аз си бях записала въпрос да Ви питам дали в съда се поддържа към

настоящия момент в пълна мяра предишната деловодна система. Мисля, че Вие отговорихте утвърдително, тоест тя се поддържа, да Ви попитам още веднъж: поддържа се с цялата информация, която може да се съдържа в нея, която самата система дава възможност да се съдържа, паралелно с поддържането на системата ЕДИС, която сега действа вече във всички административни съдилища. Така ли е?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Продължаваме да поддържаме САС. Тя не се ползва активно, но тя всъщност дублира информацията в ЕДИС за изготвянето на статистически справки. Това ѝ е предназначението, за което я ползваме към настоящия момент.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Но, образно казано, дали се налива цялата информация? Дали вътре се въвежда в тази система цялата информация, която тя може да се съхранява?

Задавам Ви този въпрос и ще го правя сега, за да Ви пита следващия: считате ли, че по този начин се създава двойна или почти двойна работа за съдебните служители? Това е смисълът на въпроса ми.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодаря Ви.

Доколкото съм наясно, служителите въвеждат всичко. Сега тя не се ползва като основна. Да, действително, създава се двойна работа, защото данните се въвеждат и в едната, и в другата система. Може би след влизане в сила на изменението от 1 юли това вече ще бъде преустановено, защото ще се изпраща електронната преписка, не знам това как ще стане, в САС и тогава вече би трябвало самият ЕДИС да дава възможност за максимално точно извлечение на статистическа информация, защото в крайна сметка, след като в САС не може да бъде, образно казано, да бъде

налята електронната преписка, занаяпред няма как да извличаме информация от там. Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Следващият въпрос, който също така зададох на другия кандидат, е свързан с Вашата реакция като административен ръководител на съда, ако бъдете избран за такъв, в случай на засягане независимостта на съдия и на служител от съда, в качеството Ви, повтарям, като на административен ръководител. Разбира се, доколкото Ви е възможно, абстрахирайте се от конкретната ситуация, в която Вие твърдите, че сте попаднал. Ние сме задавали многократно, обикновено г-жа Пашкунова го задава този въпрос, но и аз много пъти съм питала. Задаваме традиционно този въпрос: какво считате, че като административен ръководител следва и бихте направил в подобна ситуация? И да уточня, нямам предвид междудолегиални отношения, но, разбира се, в подобна ситуация.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодаря.

Ще се опитам да се абстрахирам от личния си опит. Това, което в чисто човешки план за мен е много важно е да има колега, включително административният ръководител, той е най-подходящият, защото той затова е там, да има на кого да кажеш, някой, който да те чуе, ама наистина да те чуе и да не каже, че си измисляш. Като административен ръководител това би бил ... (неясна дума).

След това трябва да изясня дали колегата всъщност желае, по-скоро дори аз бих сезирал Висшия съдебен съвет по този прословут механизъм, който дали работи добре, това е друг въпрос, абстрахирам се, но, така или иначе, трябва да има някакъв отговор.

За това не трябва да се мълчи. Това не е нормално. Това ми е базовото виждане. Не може така да се продължава.

И, първото, бих говорил човешки и след това бих подал сигнал, ако колегата или служителят се притеснява или пък ако натискът е медиен, външен, имаме си PR, който PR, между другото, и до там стигнах, е назначен от предишния изпълняващ функциите „Председател“ на съда на длъжност „деловодител“ и не може да си изпълнява пълноценно функциите си, всъщност нашата PR-ка е деловодителка по касационни дела, което ѝ пречи очевидно.

Така че, първо, бих говорил. Много е важно да има с кого да говориш, иначе се чувстваш сам. И след това бих, зависи от волята, защото това е - хората са различни. Бих обявил намерението си да подам сигнал, а пък каквото зависи от институцията, не бих подкрепил въпросният колега. В крайна сметка това е работата на административния ръководител. Това е само да ходиш на публични събития... (говорят на изключени микрофони)

Не знам. Извинявайте, че съм емоционален. Надявам се да съм отговорил на въпроса Ви.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И също въпрос, който вече зададох, макар и в малко по-различна форма, изведено от представянето, от концепцията на другия кандидат, но ставаше въпрос за публичната комуникация на съда и във връзка с всеизвестното обстоятелство, никаква тайна няма да разкрия, че поради една или друга причина, без последните години престижа на съдебната власт е поставен под сериозна опасност, да не кажа засегнат, поради редица обстоятелства. Не е предмет на това обсъждане тях да анализираме това сега.

Въпросът ми е следният: ако бъдете избран за административен ръководител как считате, че можете да

допринесете в това си качество за подобряване, първо, на имиджа, на публичния образ на съда, който евентуално бихте ръководил, а оттам, по мое виждане, и на цялата съдебна система? Какви конкретни дейности и мерки считате, че бихте могли да инициирате и реализирате като председател на съда, ако бъдете избра, за това конкретно говорим?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Голяма част от мерките са традиционните, но акцентът ще бъде върху, да не стана банален, прозрачността. Хората трябва да знаят, че това са изолирани случаи. Това не е съдът.

Аз съм редовен участник...(не довършва) Всъщност, аз движа, понеже съм и преподавател, лице за връзка с университета и с гимназията. Това е много важно - да спечелим младите хора, защото когато спечелим младите хора, като цяло публичният имидж на съда би бил представен в много по...(не довършва), в светлината, в която той трябва да бъде, но в каквато, за съжаление, е.

Това, което аз съм набелязал, включително и медийното отразяване. Понеже ние сме пасивни, те медиите говорят вместо нас. Не говорим да си правим... Съдът не е място за самореклама. Аз нямам за цел съдът да бъде шумен, а да бъде чут институционално. И това, което преди се правеше, а сега не се прави са, примерно, годишни срещи с медиите, брифинги с медиите, тоест има важни проблеми и не само да бъдат изтъквани силните страни, а всъщност да се отговорят на критиките, тоест да се предлага един много по-открит дебат с медиите, с хората.

Другото, което се случи миналата година. Имаше протест пред съда. Ама, много хора - един спортен клуб по бадминтон. Ние нямаме правила, пък не само че нямаме правила, ами и не се

правят. Никой не знае какво трябва да се прави. Знаете, живеем във времена на протести. Стават все по-турболентни. Това, за което ние нямаме въобще идея е как трябва да се реагира при криза, някакъв кризисен PR. Тогава докладчикът по делото щеше да излиза пред хората, което не считам, че е удачно. Би трябвало това да е функцията на председателя на съда с институционален тон да се представят, хората да видят, че не се крием. Ние сме съд.

Това, първо, трябва да бъде написано освен във вътрешни правила, ние документи имаме много, но тези вътрешни правила трябва да бъдат спазвани и да се знае. И аз заявявам, че ако бъде избран няма да се крия. Естествено, няма да влизам в спор, ако има протестиращи граждани, но в крайна сметка хората са там - дали са прави или не, няма как да се обсъжда един съдебен акт пред вратите на съдебната палата, но някой трябва да излезе и да каже нещо. Иначе оставаме неразбрани. Ако ние не говорим, другите говорят за нас. И то не винаги обективно.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е свързан и ще свърша с тази категория въпроси, с Вашето виждане как трябва да бъде разрешен проблемът със сградата. Вие не успяхте да разкажете заради недостига на време. Казахте, че не споделяте становището или предложението на съответен експерт, виждането по-скоро на съответен експерт къде се крие проблемът и как той може да бъде разрешен, а какво всъщност е Вашето виждане? Ако, разбира се, имате и ако Ви е възможно да не навлизаме в прекалено технически въпроси, макар че е впечатляващо. За мен лично, аз нямам представа по този въпрос, но как практически смятате, че този въпрос може да бъде разрешен. Аз от години знам, че това е проблем за иначе действително прекрасната сграда на Административен съд-Русе.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Да не преповтарям казаното от съдия Върбанова. Проблемът е в следното. При първоначалното проектиране на сградата е допуснат един елементарен пропуск - липсват нагревателни кабели, т.нар. система за обезледяване. Тя се полага в улучите. (говорят на изключени микрофони)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, че Ви прекъсвам. Това е проблем при първоначалния строеж на сградата или при ремонта, който беше предприет преди да бъде предоставена на административния съд?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: При първоначалния ремонт. Сградата е въведена в експлоатация 2012 г. При първоначалния проект - това не е нещо на голяма стойност, това е пропуск. Пропуснато е. Дори тогава съдия Елга Цонева, която е била председател, е опитала да ангажира гаранционната отговорност на строителя и той е казал, че това не е предвидено по проект. И това е така. Не е предвидено по проект - едно елементарно прокарване на нагревателни кабели, на които функцията е да затоплят улучите през зимата, да не замръзват, да не се достига до разширяване под напора на леда и да се повреждат. Поради липсата на тази система, има снимки от следващите периоди, тя е сложена чак 2017 г., ако не ме лъже паметта, те са замръзвали, размразявали са се и всъщност са се напукали, включително и медните улучи. И по-нататък в резултат на това, предполагам, че това е една от основните причини, влиза вода зад плочата. При тази вода и то се вижда всъщност, щото огледът, който е направен... (не довършва) Проектантът на сградата, ние от нея искахме обследване, щото е най-запозната. Тя, когато е идвала, е било съвсем сухо, август месец и не може да види, че всъщност най-мокри са участъците на плочата от двете страни на водосточните тръби. Оттам влиза вода в

тези участъци и като замръзне, плочите се отлепят, разклащат се. Като тя е предписала нещо, което според мен и според управителя на сграда, съвсем с едно изречение в количествено-стойностната сметка, която сме представили пред Комисия „Управление на собствеността“ и въз основа на която е определена прогнозната стойност на поръчката - там пише 2000 лв. Тя всъщност е предвидила да се слага по-малък дебит тръба, по-малък диаметър във водостоците. Ами, тя въобще няма да се оттича. Това няма да реши проблема, а ще го задълбочи.

Другото - нашият управител на сгради, сега ще го проверя това дали е така, твърди в един доклад, че тези улуци - те струват много, 75 000 лв. по една оферта, която ни представи една фирма преди месец, те са медни, те затова струват толкова много. Той твърди, че не могат да бъдат заварени, тоест те имат патина, отгоре трябва да се почистят - технически детайли, да се сложи плюс, това е течност и да се запоят. Той твърди, че това не може да стане, защото... (не довършва) И ако това е така, това са 70 и няколко хиляди лева за улуци, а едва след това да се прави фасадата. Те са заедно, между другото, в обществената поръчка, но тя трябва да се преработи. Там е написано: 2000 лв. за тръба, да я слагаме вътре във водостоците.

Или трябва да можем да ги запоим, това ще го видим дали просто не са казали, че не може, защото по-добре да купим. Наистина трябва да се провери дали не може да се направи. Ако може - да го направим и така ще спестим много средства. Ама, ако не може, то ще си тече отгоре. И то тече точно зад каменната обшивка. Освен това има една плоча, дебела метър и нещо, през която минават тръбите. И там вече всъщност, какво е състоянието на водостоците надолу в тази плоча... (не довършва)

Това е общо-взето проблема. Проектантът е предписал с водоимпрегниращ полимер да ги мажем плочите, за да не навлиза отвън вода. Според мен това не е. Може би и това допринася, но основният проблем е от улуците. Има няколко дупки, наистина в диаметър може би около 4 см на самите улуци, а пък водостоците в участъка в тази тръба никой не знае в какво състояние са. Не мисля, че те са медни. Метални са, някаква ламарина най-вероятно, тоест там, ако можем да ги извадим и да ги сменим и медните улуци да ги запоим с меден припой, това не съм го проверявал, според мен в това се състои основният проблем. Вече дали ще намерим...

И другото, което ми прави впечатление, е че най-вероятно ще преинем в по-тежката процедура - публично състезание. На 2000 лв. сме от границата за прогнозната стойност, която е 300 000 лв. при строителство.

Сега пак помолихме проектанта да каже дали ще се увеличи стойността. Подозирам в разговор, който имахме със съдия Басарболиева с нея тя каза: о, да, има оттогава инфлация натрупана, цена на материали, така че най-вероятно ще прескочи и като процедура, и това принципно решение на ВСС за разпределяне на компетентност между административен ръководител и ВСС.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви.

Сега имам няколко въпроса, свързан с Вашия сигнал и с твърденията за опит за осъществяване на натиск върху Вас или някакво влияние. И аз ще разширя въпроса, защото ние тук говорим за независимост, за влияние все свързани с кариерното израстване, вероятно на съдиите и в частност Вашето.

Вероятно сте слушали дебата до тоз момент, преди Вашето изслушване, за да не повтарям. Нали сте го слушал извън залата? Не успяхте.

Ами, аз съвсем накратко ще припомня тогава. Стана въпрос, аз го повдигнах и сега ще Ви задам и въпросите в тази връзка, за начина, по който Вие станяхте съдия в Административен съд-Русе и в частност заместник-председател на съда.

Припомних пред съдия Върбанова фактите. Аз вече ги загубих, но в края на 2018 г. е издадена заповед на председателя на Върховния административен съд за Вашето командироване считано - мисля, че беше от 2 януари 2019 г., в Административен съд-Русе. След това с решение, междувременно намерих, на Съдийската колегия от 20 септември 2022 г. Вие сте назначен за заместник-председател на съда и по т. 9 е решението. И с решение от същото заседание, пропускам коя точка е, Вие сте назначен за председател в търговско отделение на Окръжен съд-Русе. Става въпрос за заседанието на 20 септември 2022 г. Впоследствие Вие не сте встъпил като съдия в търговското отделение, а сте встъпил като заместник-председател на Административен съд-Русе.

Припомням накратко тези обстоятелства, за да Ви задам следните въпроси.

Аз съм го задавала, апелирам и към колегите, за да спестя някакво четене или препращане, да отворят пълния стенографски протокол на Съдийската колегия от 20 септември 2022 г., т. 9 - дебатът, който е проведен във връзка с Вашето назначаване, във връзка с предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за назначаването Ви за заместник-председател на съда.

Сега няма да кажа нищо повече или нещо по-различно от това, което съм казала тогава и ще Ви задам следните въпроси.

Тогавата твърденията са били, че не е имало нито един друг кандидат за заемане на длъжността „заместник на

административен ръководител", че Вие попадате в изключението. В този смисъл има изказвания на няколко членове на Съдийската колегия. Дебатът е бил дали всички са се отказал, включително по отношение на съдия Върбанова. Аз, между другото, не бях чела този протокол по време на нейното изслушване. Направих го междувременно, но тук е имало твърдения, те са вписани в стенографския протокол, твърдения на г-н Чолаков, че съдия Върбанова е депозирала изричен отказ да заеме длъжността, тоест да бъде обсъждана нейната кандидатура за заместник-председател на съда. Имало е дебат по повод евентуален отказ на съдия Агуш и неин имейл, който е също бил на вниманието. Госпожа Керелска е направила възражение, че тези документи не са на нашето внимание. Господин Магдалинчев пък е преповторил, че има откази от всички съдии, включително е обсъждан съдия Спас Спасов с оглед на неговия стаж и още една съдия Диана Калоянова. Това е мисля, че в изказването на г-н Чолаков също - стр. 66 от протокола.

Доста е дълъг дебатът по този въпрос. В крайна сметка предложението на г-жа Керелска да отложим взимането на решение по тази точка във връзка с изясняване на обстоятелствата дали е имало откази от всички съдии от този съд - Административен съд-Русе, не е прието. Двама души сме гласували - тя и аз, в подкрепа на това предложение.

След това Вашият избор за - не е избор, а назначаване, за заместник на административния ръководител на съда е подкрепено от 10 от членовете на Съдийската колегия, двама души са били „против“, сред които аз и г-жа Керелска. Това е видно, повтарям от разпечатката от гласуването на това заседание и от пълния стенографски протокол от това заседание. Много е подробен дебатът - от стр. 55 до стр. 75 от протокола.

Въпросите ми, припомних за Вас и за колегите, предполагам, че и аз не бях го чела, сега си спомних ситуацията и начина как съм гласувала, защото при подобни хипотези винаги съм гласувала по този начин, но сега ще Ви задам тези въпроси.

Между другото, аз съм реферирала и съм задала по друг начин тези въпроси в това заседание. Няколко малки въпроса, те са все във връзка с този избор и с последващото Ви кариерно развитие, част от което представлява участието Ви в настоящата процедура и евентуалният резултат от този избор.

Първо, при какви обстоятелства Вие бяхте командирован за съдия в Административен съд-Русе? Проведе ли някой разговор с Вас по този въпрос? Кой проведе този разговор и в какъв смисъл беше?

Продължавам въпросите. Аз съм сигурна, че ще ги запомните, ако - не, аз ще Ви ги припомня. По същия начин - водихте ли разговор с някого, когато се е отворил въпросът за заемане на длъжността „заместник-председател“ на Административен съд-Русе?

В този протокол, който цитирах, това говорене също е проведено. Към датата 20 септември 2022 г. вече е било взето решение във връзка с оставката на съдия Басарболиева да заема длъжността „заместник на административен ръководител“. Има го обективизирано в протокола и в мое изказване, и в последващо или предходно, не помня, изказване на г-н Чолаков.

По този повод тогава някой води ли разговор с Вас, включително имам предвид г-н Чолаков или тогавашният председател на административния съд? Някой и кой, ако можете, разбира се, Вие ще прецените дали да отговаряте, проведе ли разговор в тази връзка?

Това е следваща група въпроси във връзка с Вашето назначаване за заместник на административния ръководител на Административен съд-Русе.

И трета група въпроси в смисъл за трета категория обстоятелства. Когато се отвори процедура за избор на административен ръководител на Административен съд-Русе Виe, тоест няма значение чия е била, но може и да има значение чия е била инициативата, провеждахте ли разговор с, например, господин Чолаков или друг административен ръководител на Върховния административен съд, или пък с член на Съдийската колегия, или пък с председателя, тогава заемащ длъжността вече на съда, говоря преди подаване на документите от Ваша страна?

Ако не сте запомнил нещо, те са все в една и съща насока въпросите, на три етапа - когато бяхте командирован, когато бяхте избран за заместник-административен ръководител и когато се кандидатирахте за председател.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Аз съм много пряк човек и ще отговоря на всички въпроси.

Към момента, в който бях командирован, бях районен съдия в Районен съд-Русе. Представа нямах, че ще се озова командирован в Административен съд-Русе. Всъщност, по телефона тогава ми се обади съдия Диан Василев, който беше председател на съда. Завари ме на работа, при което аз за сигурно минах да си облека един костюм, защото като граждански съдия всъщност нямаме много допирни точки с административния съд. Покани ме на среща в Административен съд-Русе. Там беше съдия Чолаков във връзка с встъпването на съдия Басарболиева като заместник, доколкото, ако не ме лъже паметта.

Разбрах, че колегите са се обединили около моето име като той и съдия, защото вече съдия Елица Димитрова беше командирована с по-предна заповед. Мисля, че от м. декември 2018 г. Това беше предложение, което много ме изненада. Предложението беше: искате ли да бъдете командирован в Административен съд-Русе. Към него момент се бях поотдалечил малко от административното право и трябваше да кажа общо-взето до обяд. На практика разговарях със съпругата ми и понеже знаете как стои положението с конкурсите - трагично е, и нямаше никаква възможност за участие в конкурс. Чудих се и всъщност се съгласих, след като го консултирах със съпругата ми. Така бях командирован.

Обади ми се съдия Диан Василев от името на колегите, които ме препоръчали като добър съдия.

По отношение на това как станах заместник. Докато бях командирован, аз участвах и в двата конкурса за административните съдилища, и за търговските колегии на окръжните съдилища. Те много се забавиха, особено за окръжните съдилища. Много се забавиха поради атестации.

Така се получи, че всъщност излезе решението на Съдийската колегия за класирането, всъщност решението е в същия протокол, излязоха резултатите от класирането за търговската колегия на окръжните съдилища, където аз се бях класирал на първо място. Това се случва лятото на 2022 г.

Бях в отпуск със семейството ми и със съпругата ми. Съдия Василев ми се обади и ме покани. Каза ми: имам нещо много важно. Аз си бях оставил телефона, звънял е дори на близки, на тъста ми, който е свещеник и ми има телефона. Всъщност това е абсолютната истина. Нямах абсолютно никакви амбиции или

намерение да кандидатствам, тоест да бъда предлаган за заместник.

След като най-накрая успя да се свърже с мен съдия Василев ми каза, че това е много важно. Идеята не беше негова. Първото нещо, което направих е да звънна на съдия Басарболиева. Искях да се убедя, че това наистина е лично нейно решение. Звъннах ѝ и тя потвърди, че това е лично нейно решение и че всъщност... (прекъсват го, говорят на изключен микрофон, не се рабира) Да, да... Ами, всъщност за това, че е вакантно мястото. Много се чудих дали да се съглася, защото трябваше или да встъпя, защото беше допуснато предварително изпълнение впоследствие, като и други колеги ме убеждаваха: хайде, съгласи се! Хайде, съгласи се! Аз съм почивка и всъщност пратиха шофьора с кола да ме вземе и организираха едно блиц събрание, на което аз... (не довършва) Това е абсолютната истина. Аз просто нямах време да си обмисля какво да кажа. И се чудех дали да се съглася или да встъпя като съдия в окръжен съд.

В крайна сметка обаче, както съм написал и в концепцията си, вече няколко години работех там, допаднаха ми колегите, допадна ми материята. Всъщност, оказа се, че административното право е интересно. И след много чудене реших да съм в ново поприще, което си е предизвикателство. Там действително, на събранието не бяха съдия Агуш и съдия Върбанова. Аз подозирах, и всъщност се оказа, че те действително имат някакви обструкции.

В крайна сметка, аз съм максимално откровен. Съдия Василев не ги беше поканил. Той не покани старшите съдии, покани мен, като казвам - предполагам, че идеята не беше негова.

Аз през цялото време съм се опитвал да му бъда лоялен заместник. Той доста време отсъстваше. След което всъщност с това решение - Вашето решение от 20 септември 2022 г. С решението, с което бях назначен, в същия протокол имаше и решение за назначаването ми като съдия в търговското отделение на Окръжния съд. И аз трябваше да реша, което беше с предварително изпълнение. И всъщност оттеглих си заявлението за участие. Междувременно излезе класирането за административните съдилища и си оттеглих си заявленията за участие. И така всъщност станах заместник-председател без да имам ни най-малка представа, че ще стана заместник-председател. Това е истината.

След като поех този ангажимент, защото аз го приех като ангажимент, доколкото ми позволяват знанията и способностите, съм се опитвал да бъда лоялен до този момент, в който отношенията ни със съдия Василев се обтегнаха заради ето този опит за натиск. Това е.

На втория Ви въпрос - не съм разговарял със съдия Василев. Той ме препоръча, между другото, не за кариерно израстване, а по-скоро заради натиска като средство за противодействие да си търся съдия Чолаков. Не съм го занимавал. Не съм говорил с него. Приех, че си има ред... (прекъсват го, говорят на изключени микрофони)

Аз вече бях подал заявление във връзка с натиска. При разговора съдия Василев ми каза: ами, говори с Чолаков, защото друг начин да се справиш, един вид, да си справиш неприятностите. Аз казах, че: не, ще подам сигнал по установения в Етичния кодекс ред и не съм занимавал съдия Чолаков с този въпрос. Не съм търсил и други форми нито за подаването на заявление за процедурата, нито пък за натиска като средство за противодействие

на натиска, просто си подадох сигнала, тогава в ГДБОП, те го препратиха... (Атанаска Дишева на изключен микрофон го прекъсва). Не, не! Не съм разговарял. Знам какво е казал съдия Василев. Той твърди, че той ме е описал като невротик, който само това го интересува, само процедурата за избор. В показанията си това твърди и после казва, че бил решил да импровизира и си измислил разговора с мен, което просто оставям на Вас да прецените колко е достоверно. Това е обидно за всеки съдия, но не съм търсил съдия Чолаков, нито пък съм искал от съдия Василев... (прекъсват го) Не.

Не, всъщност кандидатурата ми беше опит, в крайна сметка да се променят нещата, защото последните неща, които правеше съдия Василев, не ги споделям. Назначи много служители, които са не по установения ред. Според мен трябва да има обективна конкурсна процедура за всеки един избор, така че в крайна сметка започнаха да ни се разминават вижданията за това как трябва да бъде управляван един съд и след неговата оставка реших, че е крайно време да се променят нещата към по-добро. Това ми е мотивацията и да участвам.

АТАНАСКА ДИШЕВА: С оглед събитията, които се развиха след подаване на сигнала, всъщност ние за първи път за него разбрахме мисля, че в началото на октомври. Лично аз не си спомням преди това да е ставало въпрос.

Считате ли, че правилно сте постъпил с оглед на това какво се случи? Аз не си спомням точно кога сте подал сигнала. Събитията, които описвате са от януари. Сигналът Ви е от края на януари или нещо такова. Да. Считате ли, че правилно сте постъпил с оглед на всичко, каквото се случи тогава, впоследствие? Тук аз се абстрахирам от това дали са верни Вашите твърдения. Вие си

имате, разбира се, Вашата позиция и знаете каква е истината, но аз не я знам.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Не бих постъпил другояче и сега. Това не е въпрос, това е отделен въпрос от процедурата за избор. Това всеки път във всеки натиск и на колега да се случи, бих го посъветвал да постъпи така. В крайна сметка всеки човек трябва да си има достойнство, но преди всичко един съдия, който трябва да си отстоява независимостта.

Дали е правилно или не - това не е въпрос, който стои пред мен. Просто така трябва! Считам, че това е правилният начин. Другият вариант е просто да се мълчи и да се преглъща, което не е моят стил.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако правилно съм Ви разбрала, Вие казахте, че когато съдия Василев Ви е поканил на среща, за да Ви предложи да заемете или да се съгласите да заемете длъжността „заместник на административния ръководител“ казахте, записала съм си, но може и неправилно да съм Ви разбрала: предполагам, че идеята не беше негова - казахте. Дали правилно съм Ви разбрала? Това ли казахте и това ли имахте предвид? И ако е така, ако правилно съм Ви разбрала, защо стигнахте до този извод и чия смятате, че е била идеята? Пък ако искате отговорете, но защо стигнахте до този извод - мисля, че е важен въпрос, че идеята да Ви покани за заместник-председател не е била негова.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Ами, защото тя ми го заяви. Тя ми го заяви. Всъщност, каза: много е важно, Иво, идеята беше на съдия Чолаков, тоест тя беше негова формално, което аз не бях просто... (не довършва) Сега съм максимално откровен, както и в цялото изслушване - и по време на концепцията, и по време на дебата, тоест формално идеята е негова, щото той можеше да се спре на

някой старши съдия. За мен това беше абсолютна изненада и аз не знаех как да реагирам. Пак казвам, че аз бях на почивка и просто съвсем... (технически проблем, озвучаването прекъсва)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А Вие бяхте ли убеден, че ще бъдете избран от Съдийската колегия за заместник-административен ръководител? Не си ли давахте сметка, ако не сте били убеден, че ще бъдете избран, че поемате риск в това отношение, защото нали казахте, че сте били класиран на първо място в конкурса за търговско отделение на окръжния съд?

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодаря.

Всъщност нямах никаква идея дали ще бъда избран. Вероятно - да, предвид съществуващите тогава очаквания, които ми бяха... Естествено, аз си бях участвал в конкурс, от който аз не съм се отказвал преди да влезе в сила решението за избора, тоест отказът ми беше по време, след като е влязло в сила решението за назначаването ми като заместник на административния ръководител. Тогава се отказах и от двата конкурса.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: За мен беше важно да уточня това обстоятелство в чисто темпорален аспект, тоест излиза, че всъщност Вие не сте рискували, след като първо сте изчакали да се вземе решение относно Вашия избор за заместник-председател и след това сте имали тази процедурна възможност да се откажете от участието си в другия конкурс, защото другото би било малко странно. Другото би означавало, че сте имали пълна увереност, че ще бъдете избран за заместник-председател. Да, това изясни нещата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други?

Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз имам един много кратък въпрос: гледайки Вашата автобиография нещо ми направи впечатление. Вие казвате, че от 1 март 2022 г. и понастоящем, към момента, към който е подадена тук автобиографията, Вие сте преподавател като главен асистент в катедра „Частно-правни науки“ в Русенския университет.

Тази длъжност „главен асистент“ е академична длъжност. И в това Ви качество аз Ви питам: как упражнявате тази дейност в Русенския университет? На какво основание, това питам.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Всъщност, аз съм асистент и дейността ми се изразява във водене на упражнения. Като главен асистент участвам и във вътрешните дейности на университета, което сега по дела, които имаме с университета се отвеждам, защото очевидно няма как да гледам дела с университета, чиито преподавател съм.

Между другото, колега в университета, съдия Малчев, той е съдия в апелативния съд и е професор. Въпрос на организация. Аз съм от Русе, така че успявам да ги съвместя. Не знам сега като административен ръководител дали ще успявам.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Идеята ми беше малко по-различна. На какъв договор, на какво основание практикувате тази дейност, академичната длъжност вече „главен асистент“ в университета? (Ивайло Йосифов говори на изключен микрофон)

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колега, говорете на микрофон!

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Всъщност, основното е на споразумение, което по Закона за висшето образование представлява нещо като трудово правоотношение, и на граждански договори.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: ... В нарушение на разпоредбата на чл. 195 от Закона за съдебната власт, т. 4?... (всички говорят едновременно, не се разбира)

Да, аз исках да питам, защото виждам, че той изрично е записал и той го препотвърди преди малко, че мисли да продължава да работи като преподавател, затова.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Ако ми позволите, всъщност никой не взе ... (неясна дума) посочен от конкретния вид правоотношение. Огромна част от колегите съдии, и не само от колегите съдии, и не само колегите съдии, а въобще и държавни служители има, са по същия начин. Някои от тях са хабилитирани лица, тоест доценти и професори, и техният ангажимент е много, много по-силен към академичните дейности.

Моята дейност се изразява само и единствено във воденето на упражнения по граждански процес. Аз нямам никакви ангажименти - нито ръководни, нито никакви, тоест видът на договора, тоест те сключват трудови договори по ЗВО, за да можеш да заемаш академична длъжност, за да можеш да си главен асистент. А в крайна сметка защо се съгласих? Защото колегите от академичните среди, след като бях няколко години асистент ей така, най-накрая ми казаха: а, бе яви се на един конкурс, при което от 5-членен състав мисля, че се представих отлично и всъщност в резултат на защитата на академичната длъжност съм главен асистент, иначе като ниво на ангажираност е абсолютно същата, както е едно лице, което е само по гражданско правоотношение.

Те всъщност какво правят? Понеже държавните университети нямат средства, възнаграждението, което изплащат, те го изплащат на много по-ниска ставка въз основа на граждански договори, това е. Това е! То даже не е точно и трудово, защото сме

го обсъждали вътрешно академично за всички. Примерно, то възниква след избор от Академичния съвет след конкурс, но е най-приближено до трудовото. (всички говорят едновременно, не се разбира) На много ограничени часове съм и не съм само на това. (говорят на изключени микрофони)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси към съдия Йосифов? Не виждам. Благодаря за участието!

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: И аз благодаря и дано не съм Ви отегчил! Желая Ви хубав ден!

(Ивайло Йосифов излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, 15 минути почивка.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме.

Колеги, имате думата за обсъждане. Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, както заявих по време на изслушването на първия кандидат, а и след това, аз ще се произнеса по направеното искане за моя отвод от участие в гласуването по този избор от единия от кандидатите съдия Вилияна Върбанова. Вие сте запознати с мотивите в нейното изложение. Самата аз ги възприех в момента, в който и Вие сте ги възприели. Тя твърди, че съм пристрастна, в смисъл, доколкото съм схванала, като имам положително отношение към другия кандидат съдия Йосифов, което според нея е обективизирано, както в моите позиции, които съм заявявала на Съдийска колегия, защото другаде не съм ги заявявала, както и във факта, че съм участвала в съвместно интервю със съдия Йосифов на 26 март тази година.

Аз заявявам, че няма да се отведа от участие в тази процедура, защото считам, че не съществува основание по чл. 35 от Закона за съдебната власт включително в последната от визираните в този текст хипотези, а именно - наличие на други обстоятелства, които пораждат съмнение в безпристрастността. В неговата безпристрастност, има се предвид на члена на Висшия съдебен съвет. Преди това в текста на чл. 35, ал. 1 са регламентирани хипотезите, които представляват абсолютно основание за отвод, това е последната хипотеза, която е широко отворена за влагане в нейното съдържание на широк кръг от факти и обстоятелства, които по този общ начин, който цитирах, са регламентирани.

Защо твърдя, че основания за отвода ми не са налице?

Първо заявявам категорично, че аз не съм имала познанство със съдия Ивайло Йосифов нито професионално, нито лично. Поради професионалните ни биографии, в смисъл моята и неговата, аз не съм осъществявала инстанционен контрол по отношение на неговите актове нито като граждански съдия, нито като съдия в Административен съд-Русе поради разминаването във времето. Когато той е станал съдия в Административен съд-Русе аз съм била вече член на Висшия съдебен съвет. Нямам и никакво лично познанство с него. Вероятно е да съм имала на някакво общо събитие, събиране институционално на съдии или на юристи, присъствие на събитие такова, каквото е имал и съдия Йосифов, но аз нито съм имала представа за неговата личност, нито съм контактувала с него. За първи път неговото име ми стана известно по време на обсъждането на предложението на КАК, преди това, разбира се, на заседание на КАК, но на заседанието на Съдийска колегия на 20 септември 2022 г., когато се обсъжда предложение за

неговия избор като заместник-административен ръководител на съда.

Много напредна времето, иначе бях намислила да Ви прочета няколко цитата от този протокол, но го направете, колеги, моля, след заседанието. Както казах и преди, записан е нашият дебат от страници 55 до 75. Аз на няколко пъти съм взимала думата и съм обосновала защо няма да подкрепя неговата кандидатура за заместник-председател на съда. Обосновала съм това с липсата на изключителност на ситуацията по смисъла на чл. 195, ал. 2. Записани са и изказванията на всички колеги. В крайна сметка съм гласувала „против“, както вече Ви посочих.

След тази дата името на съдия Йосифов поне пред Съдийска колегия стана ..., ние, разбира се, на същото това заседание и това вече стана ясно, сме го назначили за съдия в Окръжен съд-Русе, Търговска колегия. Доколкото си спомням това беше, всъщност е вписано и в протокола, беше посочено като много добра атестация за неговите качества от съдия Чолаков, в смисъл - той посочи това обстоятелство, защото обикновено аз излагам съображения при подобни кандидатури и задаваме въпроси дали въпросният кандидат за заместник на административния ръководител или пък за председател би участвал в процедура или защо не е участвал в процедура за назначаване като съдия в съответния съд. Тогава ми беше отговорено, репликирано като контрааргумент от господин Чолаков, че всъщност той е участвал в процедурите и за административен съд, и за търговско отделение на окръжен съд, като за второто е класиран на първо място. Доколкото разбирам от днешния дебат, но не съм направила проверка, бил е класиран и в конкурса за административен съдия. Така или иначе до тази дата аз, повтарям, не съм имала никакъв,

нито професионален, нито личен контакт с него. И следващият случай, когато ние сме имали възможност да се занимаваме с някакъв въпрос, свързан с неговото израстване, е в началото на ... (не довършва) Преди това между другото се поставяше въпросът във връзка с неговата атестация на КАК, не съм проверила датите, господин Кояджиков може да ми помогне, защото си спомням тук дебат на КАК по повод на неговата атестация, по повод на участието му вече в процедура като кандидат за административен ръководител, но ние нито сме се срещали с него, нито аз участвала по някакъв начин в изготвянето на тази атестация. И в края на месец септември, датите са цитирани вече многократно, ще Ви ги спестя, в края на месец септември 2025 г., когато ние бяхме насрочили заседание за изслушване на кандидатите в процедурата за председател на Административен съд-Русе, беше докладвано, мисля от г-н Кояджиков, и това също сме обсъждали много пъти, беше докладвано заявлението на съдия Йосифов, в което той излагаше определени факти и обстоятелства, твърдения излагаше и правеше искане за отвод на г-н Кояджиков. Последваха, мисля две междуременно отлагания, до датата 7 октомври, когато ние отново се занимавахме с този въпрос. В крайна сметка отказахме да изслушваме по искането на съдия Йосифов за изслушване. Известно Ви е, също така, обстоятелството, че в края на месец или в началото на ноември, или в края на месец октомври, не си спомням сега конкретната дата, аз внесох сигнала до Съдийска колегия от Съюза на съдиите във връзка с публично оповестени обстоятелства, публично станали известни обстоятелства за опит за натиск върху съдията. Това мое предложение беше дебатирано за включване като допълнителна точка на заседанието на Съдийска колегия на 11 ноември миналата година. В крайна сметка

предложението ми за процедиране по Механизма за закрила в случаи на реакции за засягане независимостта на съда и на съдиите, в крайна сметка не беше включена като точка в дневния ред, отказа се изслушване на съдиите, които са споменати в това заявление и в сигнала и на г-н Кояджиков. Известни са Ви обстоятелствата, че имаше образувано досъдебно производство, то беше прекратено от Софийска градска прокуратура. Последва оставяне без разглеждане на жалбата на съдия Йосифов до Софийски градски съд и акта на този съд беше потвърден от горната съдебна инстанция Апелативен съд-София.

Всички тези обстоятелства са Ви известни, само ги повтарям, защото искам да илюстрирам какво се случи пред Съдийска колегия с наше участие, пред нас, и ние всички по един или друг начин сме участници в тези обсъждания и дебати. Последваха по мое виждане около два месеца на пълно бездействие от нейна страна, което ми даде основание и аз съм го посочила като част от мотивите, за да направим предложение с госпожа Керелска, беше съвместно това предложение, и да внесем въпроса за обсъждане отново в Съдийска колегия, още повече че през този период от време въпреки приключването на досъдебното производство с окончателен акт от Софийски апелативен съд определението на Софийски градски съд беше потвърдено, не беше насрочена и дата за изслушване на кандидатите в избора за председател на Административен съд-Русе, нещо което ние провеждаме едва сега. Последва обсъждането на заседание на Съдийска колегия, доколкото си спомням на 24 март, което беше предшествано от поне две насрочвания на въпроса в Съдийска колегия, включително и на едно такова, на което нямаше кворум. Известни са Ви всички тези обстоятелства, т.е. не е някакво ново

събитие за Вас или за мен. Само проверявам датата, точно така Съдийската колегия беше на 24-ти. Тоест ние сме имали обсъждане на предходна дата, която аз в момента не мога да цитирам. Между другото не съм се подготвила да се произнасям по това искане за отвод иначе щях да бъда много по-кратка вероятно и много по-точна с датите, но всички тези обстоятелства са налични в нашите протоколи и в материалите към нашите протоколи, така че са проверими и аз мога включително и в писмен вид да ги изложа и да Ви ги попълня с конкретни дати. Заседанието на Съдийска колегия, на което ние дебатирахме в продължение на 6 или на 7 часа въпроса за пореден път дали да изслушваме съдия Йосифов, съдия Басарболиева, съдия Диан Василев, както и г-н Кояджиков, беше проведено на 24 март, сега виждам в календара, че това е ден вторник. На тази дата съдия Йосифов беше поканен на изслушване заедно с другите лица, които споменах, другите магистрати и господин Кояджиков. Той, както Ви е известно, стоеше пред залата видимо за нас или в кафенето, не си спомням, вероятно и на двете места, от 9 и половина сутринта, защото той беше тук в началото на нашето заседание, до момента, в който ние приключихме дебата по този въпрос някъде между 4 и 5 часа следобед. В крайна сметка Ви е известно как приключи този дебат. Той, съдия Йосифов, който беше единственият явил се от поканените лица, не беше изслушан, на практика бяха взети поредица от решения, които доведоха до отказ от неговото изслушване, въпреки че той се беше явил и стоеше пред залата, за да бъде изслушан, след като преди това беше взето решение на Съдийска колегия той и останалите съдии от Административен съд-Русе и г-н Кояджиков да бъдат изслушани за целите на установяване на релевантните факти и обстоятелства включително за установяване на достоверността на неговите

твърдения, имам предвид на съдия Йосифов, във връзка с неговите твърдения за осъществен опит за натиск върху неговата воля, свързана с това той да се откаже от участие в настоящата процедура.

Първата ми физическа среща на живо със съдия Йосифов беше, държа това да Ви отбележа, на дата 23 февруари 2026 г. по време на конференция на тема „Механизми за натиск над съдии и съдийска независимост“, организирана от Български хелзински комитет, Фондация „Фридрих Науман“, Съюза на съдиите в България. На тази конференция, колеги, са поканени всички членове на Висшия съдебен съвет или поне на Съдийска колегия, защото писмото входящ номер, което съдържа покана до нас, то е подписано от председателя на Съюза на съдиите в България и от госпожа Адела Качаунова - съпредседател на Българския хелзински комитет. Входирано е във Висшия съдебен съвет на 11 февруари. То е резолирано, доколкото познавам почерка, извинявайте, ако бъркам, от г-жа Имова на 12 февруари с резолюция за членовете на Съдийска колегия. Така че аз за първи път на живо съм се срещнала със съдия Йосифов по време на тази конференция. Беше ми посочен като физическо лице от друг участник в тази конференция, защото аз не го познавах и тогава размених няколко реплики с него, които бяха от рода на това, че ние сме подали искане за неговото и на другите колеги изслушване и предстои разглеждането му в Съдийска колегия, обстоятелства, които след това се случиха във времето в края на февруари и началото на март и за които вече разказах.

И сега стигам, и с това ще приключа по фактическото изложение, до интервюто, което съдия Върбанова посочи като основание за твърденията си за моята пристрастност. Интервюто е

излъчено, то е в предаването „Честно казано“, което се води от госпожа Люба Кулезич, в конкретния случай поради нейното отсъствие то се водеше от г-н Сашо Диков. Тези предавания, вероятно Ви е известно, се водят на запис. Записът беше осъществен, не съм сигурна за датата, или на 24-ти, или на 25-и, всъщност вероятно на 25 март, защото съдия Йосифов не беше вече в града, в София имам предвид, а на 24-ти той е бил в София. Започнах изявлението си .., първо приех поканата за участие в това интервю по този въпрос, защото не бях съгласна, нещо което съм изразила повече от категорично, не бях съгласна със становището на мнозинството на Съдийска колегия, че ние не следва да изслушваме въпросните съдии от Административен съд-Русе и господин Кояджиков във връзка с подаденото заявление на съдия Йосифов до нас. Многократно пред Съдийска колегия публично съм заявявала защо е важно ние да проведем обсъждане по този въпрос, което е свързано с изслушване на въпросните магистрати. Съжалявам, че трябва да го припомня, но основно правомощие на Съдийската колегия, на Висшия съдебен съвет като орган и на Съдийската колегия пък в частност, е да .., искам да цитирам, -„ да осигурява и отстоява независимостта на съдебната система“. Осигурява и отстоява. Като член на Съдийската колегия считам, че това е мое основно задължение. То е правомощие, което включва и право, но и задължение. Всички изказвания, които съм направила по повод заявлението на съдия Йосифов, за което говорим, и всички действия, които съм предприела, имам предвид в частност двете внасяния в Съдийска колегия за разглеждане на този въпрос и участието си във въпросното интервю, са били насочени и според мен са били в изпълнение на това мое задължение като член на Съдийската колегия, още повече знам, че няма нужда от

припомняне, но аз съм избран член на Висшия съдебен съвет, който е избран от професионалната квота. Оттук насетне ние можем само да гадаем какво би направила Съдийската колегия и до какви изводи щеше да стигне, ако бяхме изслушали тримата съдии и господин Кояджиков по тези въпроси, които бяха релевирани във въпросното заявление. Ние обаче с гласовете на мнозинството отказахме да го направим системно и последователно включително след като беше взето такова решение от Съдийска колегия, включително след като бяха поканени четиримата магистрати да бъдат изслушвани, включително след като съдия Йосифов стоя пред нашата зала в продължение на часове наред докато ние тук в залата дебатирахме отново колко сме сбъркали в отразяването в протокола от Съдийска колегия от предходното заседание, колко сме сбъркали в броенето на гласовете и в изводите какво трябва да се направи. (Намесва се Б. Магдаличев: Знаем ги тези неща!) Моля? Знаем, че ги знаете, но очевидно ги забравяте. (Б. Магдаличев без микрофон, не се чува) Господин Магдаличев, разбирам раздразнението Ви, ще ме принудите да направя прочит от обсъждането на заседанието на Съдийска колегия на 20 септември колко сте бил запознат и дали не влизате, тогава не сте влязъл в противоречие с това, което днес беше заявено тук за отводите и за несъгласията за заемане на длъжността „заместник на административния ръководител“. Това, което сега се опитвам да Ви кажа е, че от изказването Ви тогава на Съдийска колегия личи, че сте бил запознат повече от другите членове на Съдийска колегия с обстоятелствата, които са обусловили отказ или намерение за отказ от заемане на длъжността „заместник на административния ръководител“ в Административен съд-Русе. Знаем, че са Ви известни тези обстоятелства, губим хронологията, губи се и обусловеността и

контекста на събитията. Това се опитвам да припомня. И след като не изсушахме на 24 март съдиите, които бяхме поканили и нашия колега г-н Кояджиков заедно с тях обаче, мисля, че е редно да проявим нужното търпение, за да го проведем това изслушване сега. Иначе голяма част от въпросите, които днес бяха задавани щяха да бъдат спестени.

В заключение още няколко изречения по повод на интервюто. С ясното съзнание, че мога да получа упреци от Вас, от други представители на обществото, от други представители на магистратската общност защо говоря публично по въпрос, който не е, т.е. той не, че не е обсъждан, но защо говоря публично по този въпрос включително в рамките на открита процедура за избор на административен ръководител и защото знам, че ме гледате под лупа може би от първата седмица на нашия мандат и че изключително внимателно следите моите изявления тук и извън залата на Висшия съдебен съвет включително в публични такива и по медии, аз предприех това публично изказване като в началото му направих изявление защо го правя и то е същото каквото, макар и с много по-малко думи и много по-накратко, то е същото, което излагам днес пред Вас. Защото Съдийска колегия, която според мен е кадровият публичен орган, който беше задължен да слуша магистратите включително и магистратът, който се оплаква пред нас като неговият кадрови орган, че е направен опит да му бъде оказан натиск, Съдийска колегия отказа да го слуша. Оттам насетне интервюто е публично, предполагам че който има интерес може да го слуша. Самият съдия Йосифов тогава, ако сте си направили труда да го слушате, не каза нищо по-различно от това, което беше изложил пред нас в писмен вид, нито пък аз казах каквото и да било различно от това, което няколко пъти казвах пред Вас.

В заключение ще кажа, че бих предприела тези действия и между другото съм ги правила много пъти, стотици страници пълни стенографски протоколи са налице от нашите заседания през почти деветте години мандат на Висшия съдебен съвет, който и съдия да беше направил подобно оплакване за осъществен върху него натиск, особено когато става въпрос за опит, твърдения, повтарям, за опит за натиск от член на Съдийска колегия. Аз не си спомням ние да сме имали друго такова твърдение, друго писмено изявление, в което съдия, както тук се шири, да си е позволил да направи такова твърдение.

Чухте двамата кандидати, мисля, че сте наясно, че те и двамата могат да защитават свои позиции и че освен това са наясно, вероятно са наясно, така ми изглежда от слушането и на двамата, с последствията от техните изказвания и от техните действия. Дали пламенно, не си спомням каква беше точната дума, съм защитавала съдия Йосифов, аз твърдя категорично, че съм защитавала и ще продължавам да го правя не само неговото, а и на който и да е съдия, докато съм член на Висшия съдебен съвет на Съдийската колегия му колегия, а и когато след това стана съдия, т.е. се върна на съдийската си длъжност, ще защитавам всеки съдия, който твърди, че неговата независимост е накърнена. А, доколко пламенно го правя, възприемам това като комплимент и то е въпрос на личната емоционалност и освен това смятам, че когато човек вярва в нещо силата на енергията, с която той защитава тезата и позицията, в която вярва, е в пъти по-голяма, когато той е емоционален. Самата съдия Върбанова заяви пред нас - аз съм много емоционална и не знам как бих реагирала, в контекста на същите отговори.

Поради изложените съображения аз считам, че няма обективни данни, които да пораждат съмнение в моята безпристрастност по отношение на професионалните качества и нравствени такива на двамата кандидати, които участват в настоящата процедура. Ние, колеги, сбъркахме като смесихме двете процедури. Процедурата по изслушване на съдии във връзка с твърдения на съдия за оказан опит за натиск върху него и процедурата за избор на административен ръководител. От самото начало не само аз, а и други членове на Съдийска колегия настояваха, че мястото на подобен дебат и на изслушване не е в процедурата за изслушване на кандидатите, а в отделна процедура. Направихме опит да направим такова изслушване, но то не се случи. Заради това днес участваме в този многочасов вече дебат, който трябваше да се случи в друго заседание.

Отказвам да приема искането за отвод на основание чл. 35 от Закона за съдебната власт поради липсата на основания за това.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, имате думата. За становища, за съображения относно кандидатурите. Виждам, че няма други желаещи.

Колеги, аз ще изразя моето мнение, няма да влизам в спорове с членове на Съдийската колегия. Говоря по вътрешно убеждение, така както виждам фактите и обстоятелствата по този случай. За мен взимането на крайно решение по тази процедура за избор трябва да бъде отложено и оставено за решаване на друг състав на Висшия съдебен съвет в какъвто смисъл всъщност се подготвят и законодателни предложения за изменение на Закона за съдебната власт.

В случая за мен е съществено обстоятелството, че фактите по случая със заявлението на съдия Йосифов така или иначе останаха неизяснени. Изхождайки от безспорния факт, че формите на натиск върху съдиите имат най-различни форми и някои от тях са твърде фини, твърде ефимерни дори, всяко заявление следва да бъде внимателно разглеждано в неговия контекст. За мен, както и за съдия Върбанова, така и остана напълно неясно защо ние не изслушахме съдията Йосифов.

Към хронологията, която подробно изложи г-жа Дишева аз бих искала да прибавя само един нюанс относно обстоятелството за допуснатата поправка на протокола, поправка казвам в кавички, от 24 март 2026 г., която всъщност за мен беше прегласуване на едно решение. Няма да се спирам подробно върху това обстоятелство. Изготвеният протокол от 24-ти е още по-подробен и обстоятелствен отколкото протокола, който цитираше г-жа Дишева, над стотина страници и моето твърдо убеждение е, че всичко това стана само и единствено да се препятства възможността да бъде изслушан съдията Йосифов.

Колеги, това обстоятелство за мен е решаващо, тъй като при взимане на решение относно подкрепа или не на кандидатурата на който и да е кандидат в процеса на избор е ясно, че фактите и обстоятелствата следва да бъдат безусловно установени. Порокът, който аз съзирам в протичането на процедурата по избор на председател на Административен съд-Русе, е именно в неизяснеността на обстоятелствата, за които говорих, които имат съществено значение за формирането на моето вътрешно убеждение по случая.

Всъщност мога да добавя и още едно обстоятелство, че възстановяването на подробностите около избора на назначаването

на съдията Йосифов за заместник-административен ръководител на Административен съд-Русе също има значение за формиране на моето решение. Аз не съм се запознала с протокола, но от цитатите, споменати от г-жа Дишева, стигам до извод, че аз съм гласувала „за“ неговата кандидатура и вероятно това е така, тъй като в много подобни случаи съм подхождала по един и същи начин, недоверявайки се на усещания, предположения, на тези, които в крайна сметка се оказват и верни. В качеството си на съдия съм привикнала да боравя с доказателства и за мен е изключително трудно да основавам заключенията си върху усещания и подозрения.

Така или иначе от това, което чухме днес, се оказва безпределно ясно, че усещанията и на г-жа Дишева, и на госпожа Керелска при проведения избор за заместник-административен ръководител на Административен съд-Русе са имали своята обективна основа. Тези обстоятелства също ме провокират да се въздържа от участие във взимане на решение по същество по този избор, защото и самата аз за себе си вече не мога да твърдя, че съм напълно обективна и безпристрастна.

Така че моето предложение е да отложим взимането на решение по разглеждания от нас казус за период след конституирането на нов състав на Висшия съдебен съвет.

Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, нямах намерение да се изказвам, просто съм провокирана от ситуацията да оставим този избор на следващия състав на Висшия съдебен съвет.

Първо ще кажа, че тази процедура виси от 29 ноември 2024 г. Тогава сме обявили в „Държавен вестник“, че слагаме начало на процедурата за избор на административен ръководител

на Административен съд-Русе. Кандидатите са подали своите заявления. На г-н Ивайло Йосифов Иванов на 30.12.2024 г. Кандидатът Вилияна Върбанова също на 30.12.2024 г. Представили са концепции на същата дата 30.12.2024 г. и оттогава започва една мъчителна, едно мъчително очакване Съдийската колегия да се сезира с процедурата, да изслуша кандидатите и т.н. И този дългоочакван дебат, това изслушване се осъществи днес. Изслушахме и двамата кандидати и всеки от нас сформира своето вътрешно убеждение по отношение на фактите и обстоятелствата, които ние установяваме и ние установихме във връзка с професионалните и нравствените качества на кандидатите. И мисля, че не е уважително, не е етично, а нямаме и правно основание на първо място, а не по-незначимо обстоятелство е и моралният въпрос, да се произнесем докрай по тази процедура. Действащият закон не ни възпира да упражним нашите правомощия и затова аз ще държа да продължим дебата във връзка с нашите впечатления и становища във връзка с представянето на двамата кандидати. И двамата кандидати се представиха достойно, и просто би било някак си, няма да използвам силни думи, но най-меката дума е „несериозно“, ние към този момент при това действащо законодателство, което ни задължава стриктно да прилагаме закона, да преценим, че евентуално за в бъдеще би следвало тази процедура отново да се проведе, но вече от новоизбраните членове на Висшия съдебен съвет.

Всички ние тук сме съдии с много дългогодишен опит, с изграден интегритет от морални качества, смея да го твърдя, и го защитавам непрекъснато, независимо от пропагандата, която се лее из публичното пространство, но в края на краищата всяко едно проявление на човешкото поведение е свързано с конкретика от

факти и трябва да се доказват определени обвинения срещу този или онзи.

Не бива да се смесва този неприятен случай във връзка с твърденията на колегата Йосифов за опит за оказан натиск по отношение участието му в конкурса. Единственият орган, който по законосъобразен начин изясни всички факти, това беше Комисията за противодействие на корупцията с разследващи функции, с процесуални действия във връзка със събиране на доказателства, а именно събиране на свидетелски показания на лицата въввлечени в твърдението за този случай с твърденията за натиск спрямо господин Йосифов и тези свидетелски показания, а именно на господин Йосифов, на Диан Василев и на г-н Кояджиков, са обсъдени в акта на Софийска градска прокуратура, преди това в Софийска градска прокуратура е постъпило становище на разследващия инспектор, че липсва престъпление, че липсват данни за неправомерно деяние въобще, а след това и софийският градски прокурор, съответният колега е обобщил доказателствата и е направил извод, какъвто всички знаем, с постановлението за прекратяване, че липсва корупционно престъпление, липсва престъпление по служба, както и липсва в частност и неправомерно деяние, което да осъществява състав на престъпление. В противен случай разследването би следвало да продължи. След това имаме две произнасяния на съдебна инстанция във връзка с допустимостта на жалбата, т.е. оставена е жалбата на г-н Йосифов без разглеждане като е прието, че той не е пострадало лице по смисъла на закона, а това е и постоянната практика и на ВКС, когато се отнася за престъпления, които са свързани с правилното управление на обществените отношения във връзка с упражняване на публични функции. Там съдът приема, че конкретно пострадало

лице няма, пострадал субект е цялото общество. Това е малко отклонение.

Ето защо аз си мисля, че следва да сложим точка и край на този неприятен случай, който за мен е изяснен фактически и юридически, и да внесем спокойствие в съзнанието на всички, които бяха въввлечени в този случай. И, ако по някакъв начин сме засегнали личните чувства на всеки един от участниците, аз лично считам, че следва да..., аз лично да поднеса своите извинения.

И така аз ще гласувам за продължаване на дебата по процедурата и поставяне на финал на тази процедура като се произнесем по същество по вече изслушаните кандидатури, изслушаните концепции, изслушаните становища на колегите, които, пак казвам, представиха се изключително достойно, и наш дълг е да финализираме тази процедура.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря.

Колеги, и аз бих искала да обоснова своята позиция. Аз също мисля, че Съдийската колегия в този състав не следва да вземе решение в настоящата процедура за избор на ръководител-председател на Административен съд-Русе, както поради твърденията за опит за оказан натиск, внушенията за избор с предизвестен резултат, развитието на самата процедура, така и с оглед направените при днешното изслушване и в предходна писмена молба отводи на членове на Съдийската колегия.

Колеги, по мое мнение процедурата е опорочена, така че след като са създадени сериозни съмнения в обективността и безпристрастността на нашия вот, струва ми се, че който и от кандидатите да бъде подкрепен, независимо от качествата, които притежават те и без оглед на изложените наши съображения и

мотиви, предхождащи вземането на решението, последното ще страда от съществени пороци, предпоставящи неговата отмяна.

Ето защо аз искам да кажа, че ако мнозинството не подкрепи предложението за отлагане на процедурата, с оглед на направеното предложение от съдия Захарова и предвид подготвените законопроекта, които предвиждат ограничаване на нашите правомощия, вярно е, че все още те не са законодателен факт, но ние сме имали други случаи, в които сме се съобразявали с висящи законодателни процедури, аз няма да подкрепя нито един от кандидатите с цялото ми уважение към тяхната личност, професионализъм и интегритет, и въпреки тяхното отлично представяне днес, именно заради съмненията, които вече са създадени в професионалната общност и в обществото за липса на обективна и безпристрастна процедура.

Това е моето мнение. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз, да, малко съм изненадана от предложението на г-жа Захарова, но въпреки това ще го подкрепя по следните съображения.

Както Ви е известно и вероятно добре си спомняте в продължение на 7 или повече месеца от началото на месец май до края на месец ноември аз гласувах „против“ всички кандидати, участници в процедури за избор на административни ръководители в съдилища. Гласувах „против“, защото по закон ние нямаме право да гласуваме „въздържал се“ и по съображения, че в по-голямата част от случаите, на практика много преобладаващият брой от случаите, аз не съм имала възражения против личните и професионални качества на съответния кандидат в процедурата.

Мотивите ми тогава, които ще повторя, само ще реферирам, аз няма да ги повтарям заради напредналото време, а и съм сигурна, че ги знаете, мотивите, за да гласувам по този начин бяха обосновани на първо място с нашия отдавна изтекъл мандат и с потвърдената, бих казала, позиция моя в този смисъл, поддържана още от края на 2022 г., че с оглед гарантиране независимостта на съда ние не следва при условията на отдавна изтекъл мандат и при липсата на законова регламентация да продължим да упражняваме всички или част от правомощията си. Не следва да го правим. Както Ви е известно в края на април миналата година, 30 април 2025 г. беше постановено решение на Съда на Европейския съюз по съединени дела С 313, 316, 332 от 2023 г., с което Съдът на Европейския съюз, произнасяйки се по преюдициално запитване от национален съд, български, във връзка с правомощията на Инспектората, чийто мандат също е изтекъл отдавна, се произнесе, че когато няма изрично правно основание за продължаване на упражняване на правомощията на орган с изтекъл мандат и с ясни и точни регламентации на тези правомощия от една страна и от друга на времеви параметри, в които това може да бъде осъществявано, не следва да се взимат от съответния орган решения, които засягат независимостта на съда. Имали сме десетки, може и повече да са обсъждания по този въпрос. Аз съм далеч от мисълта сега да повтарям този дебат. Казах, че за определен период от време гласувах вероятно по десетки процедури, а най-вероятно и по стотици случаи, защото в средата на месец ноември беше постановено първо едно определение, след това в началото на декември и едно решение, в които съвсем пряко Върховният административен съд, който е съдебният орган, имащ правомощието по закон да се произнася по законосъобразността на

нашите актове, не възприе становище, което да подкрепя моето становище, изрично се произнесе, че не съществува ограничение, нито изрично, разбира се, нито изведено по тълкувателен път на нашите правомощия, независимо от изтичането на мандата ни и независимо от постановеното решение на Съда на Европейския съюз, което вече споменах, става въпрос за определение № 11370/13.11.2025 г. по административно дело № 7579/2025 г. на ВАС 3-членен състави и решение № 12510/05.12.2025 г. по административно дело № 32/2025 г. на Върховния административен съд. Те са по различни казуси, аз подробни съображения съм изложила в заседанието на Съдийска колегия на 20.01.2026 г. по т. 2 от дневния ред, ставало е въпрос за избор на административен ръководител-председател на съд. След това заседание и предвид постановените решения, които между другото бяха постановените актове на Върховния административен съд, които бяха последвани и от други с изрично изложени мотиви, с нарочни произнасяния, включително и с отказ да се отправи исканото от съответната страна преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. Аз участвах в процедури за избор на административни ръководители и в гласуванията по други въпроси, свързани със съдийската независимост.

Колеги, колкото и да се опитваме да игнорираме факта, известно е на всички ни, че с вх. № 526540137/11.05.2026 г. до председателя на 52-то Народно събрание е внесен законопроект от група народни представители за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Днес този проект заедно, доколкото разбирам, с два други беше внесен за разглеждане в Правна комисия и е минал на първо четене, три законопроекта. (реплики от залата без микрофон) Да, да, ще кажа, ще кажа защо се позовавам само на

единия. Минали са на първо четене. Не ни е известно нито какви са били дебатите, нито становищата, заради провеждащото се заседание на Съдийска колегия, в което участвам. Позовавам се само на този законопроект, защото той е внесен от депутати от политическата партия, която има 131 депутати в Народното събрание, т.е. по мое виждане необходимото мнозинство за приемане на какъвто и да е обикновен закон, изключая случаите за изменение на Конституцията. Затова, мисля че има голяма степен, изключително голяма степен на вероятност Народното събрание да подкрепи точно този законопроект в една или друга форма, но това което, сега реферирам към моето първоначално становище за нашите правомощия при условията на изтекъл мандат и при условията на липсваща законова регламентация за нашите правомощия в четвъртата година от втория ни мандат, аз считам, че ние следва да процедираме по силата на един юридически и житейски разум като отложим произнасянето по тази точка и други подобни точки, в частност такива, които са визирани в предложението за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт с посочения регистрационен номер, в частност § 4 от законопроекта, ал. 9 във връзка с ал. 8. Тук се касае, аз съм сигурна, че сте чели всички този законопроект, става въпрос за отлагане приемането на решения когато те засягат организацията и функционирането на съдебната система или касаят нейната независимост и в т. 9 са изброени изрични правомощия като е посочено и това по алинея, чл. 30 става въпрос, ал. 5, т. 4, което пък касае избора на административни ръководители на съд. Освен това следва да държим сметка и за един друг текст от предложението законопроект, който на практика задължава различните формати на Висшия съдебен съвет, имам предвид пленума и съответните

колегии, пък сами да отменят невлезлите в сила актове, когато те са по визираните в предложената нова ал. 9 на чл. 30 правомощия, които не са влезли в сила. Тоест каквото и решение ние днес да вземем голяма степен на вероятност има то да бъде обжалвано от един от кандидатите или и от двамата кандидати в тази процедура, така че е съвсем обосновано да считаме, че то няма да бъде влязло в сила към момента на влизане в сила на въпросния законопроект. Разбира се, аз изхождам тук от позицията, че намерението на първата политическа сила, която формира Министерски съвет, да проведе избори за нов Висш съдебен съвет и да възприеме предложените от нейни депутати изменения в Закона за съдебната власт. Разбира се, ако този законопроект не бъде възприет или друг подобен, или друг с друго разрешение, ние бихме могли да продължим процедурата, но това, което ми се струва, че в момента следва да направим, е това, което предложи госпожа Захарова, защото то съответства както от правна страна на това, което е изложено в мотивите на Съда на Европейския съюз, няма да го преповтарям, също така си спомняте, вероятно, много добре, че Конституционният съд в решението си по дело, мисля, № 2/2026 г. се произнесе, че със законов акт могат да бъдат ограничавани правомощията на Висшия съдебен съвет, защото това беше въпрос на дебат също, и с оглед на внесенния законопроект. Мисля, че и житейският разум налага подобно разрешение. Оставям настрана въпроса доколко ние изпълнихме с всичко, което направихме във връзка с този избор, нашето задължение по закон да гарантираме независимостта на съда.

Аз ще подкрепя предложението на г-жа Захарова. Аз съвсем умишлено не взимам становище по същество. Ако

пристъпим към обсъждане на кандидатурите по същество ще взема отново думата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Понеже аз отворих законопроекта на „Прогресивна България“, там нещата не са ултима рачио за нас. Ние имаме една възможност, ако този законопроект стане закон, имаме една ал. 10, според която при обоснована необходимост и по изключение при спазване на принципа за съразмерност могат да се приемат решения и актове по ал. 9, а именно тази алинея на чл. 30, която алинея предвижда забрана да извършваме всякакви дейности във връзка с кадровите въпроси по назначаване, преместване, повишаване и т.н., избор на административни ръководители и прочие и прочие други кадрови въпроси като щатни длъжности, но имаме една ал. 10, която фактически дава възможност за органа да приложи своята дискреция и да прецени дали действително случаят касае критериите на обоснована необходимост, съразмерност, изобщо прилагане на общите правни принципи, които са и конституционни принципи.

Така че аз призовавам колегите да продължим с нашата работа във връзка с проведеното изслушване на кандидатите за административни ръководители на Административен съд-Русе, защото съвсем не сме в хипотезата да не можем, да сме ограничени изцяло във взимането на кадрови решения.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: ... Ами, не видях. За кое, за алинея десета ли говорите? (Атанаска Дишева без включен микрофон: Не, за четвърта, за 11, § 5.) Няма никакво значение. В крайна сметка това е една разпоредба, която въвежда по принцип пропорционалност - говоря по принцип, при прилагането на този своеобразен мораториум, ако мога така да се изразя, върху

кадровата дейност, но боя се, че ще се наложи много внимателно да бъде обсъден текстът му, тъй като в крайна сметка винаги е налице възможност за превратно тълкуване.

Господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Да, благодаря!

Аз съм против процедурното предложение за отлагане на разглеждането на въпросите днес до идването на новия Висш съдебен съвет, защото ми се струва, честно казано, бягане пред вятъра, но дори и да не е така, не е нужно, както каза госпожа Имова, да си съдия, за да видиш, че няма нормативни пречки за произнасяне днес. Има три законопроекта в Народното събрание. Вярно е, че минаха през Правна комисия. И трите са доста различни, да не говорим, че това, което се каза, абсолютно вярно е, че се създава възможност мораториумът, който се налага върху действията на ВСС с изтекъл мандат, да бъде вдиган при неясни условия. Тая работа как ще се случва, въобще не е ясно. Освен това, казвам, никой не Ви дава гаранции между първо и второ четене, а и в пленарна зала на Народното събрание, какви точно правомощия ще бъдат иззети, добавени, махнати, премахнати и т.н., така че ми се струва, че ако вземем такова решение, базирайки се само на това да дойде новият Висш съдебен съвет, това означава да не гледаме нито една точка оттук нататък до края на мандата, включително и днес, защото още един път казвам, Вие не знаете, пък ако знаете, кажете ми да се ориентирам аз по-лесно, не знаете какви точно правомощия ще бъдат отнети и кои ще бъдат добавени, и т.н.

Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви, съдия Захарова!

Колеги, преди няколко дни аз дори водих разговори със съдия Захарова и мисля, че с още няколко колеги, и споделих, че най-правилното нещо може би е да се прекрати по-скоро процедурата, а не да се отлага, но днес след изслушването на двамата колеги и след преосмисляне и четене на всички материали по точката, защото в ключовите заседания, които са провеждани по този случай, аз не съм присъствала, включително и когато е отказано на съдия Ивайло Иванов да бъде изслушан, което, отварям една скоба, за мен е било наистина много погрешно като решение - неправилно и незаконосъобразно, но то е факт, сега, това, което на мен ми се струва обаче важно и защо си мисля, че следва да обсъдим по същество и всеки да гласува по начина, по който счита за най-правилен. Съдийският интегритет, който често употребяваме като фраза и се позоваваме на него, аз даже отворих да видя точно каква е дефиницията според Бангалорските принципи за поведение, и там се казва, че съдията, най-грубо казано, трябва да взима решенията си въз основа на закона и на фактите. Нека днес да се опитаме да надмогнем всички онези съмнения, изключително неприятни, така да се каже, усещания за различни...(Реплика на Олга Керелска без включен микрофон, не се чува.) Извинявам се, колега Керелска, вече е 15,30 ч., на първа точка, и аз се чувствам малко уморена, не малко, а доста! В тази връзка ми се струва, че затова беше важно днес да изслушаме колегите. Аз мислех, че това задължително трябва да го направим, независимо дали ще прекратим процедурата.

По отношение на отлагането на мен ми се струва, че отлагането, за да влезе в сила закон, за който не знаем точно с какво съдържание ще бъде приет в крайна сметка, е, така да се каже, поведение, което не е съответно на очакванията, на

изискванията към Висшия съдебен съвет. Тоест или трябва да се прекрати, но тук вече въпросът е на какво основание, или следва да се процедира по същество.

Аз лично бих искала да ми бъде дадена възможност да гласувам по същество, защото аз имам становище и то е изцяло професионално, изцяло въз основа на представянето днес и на двамата колеги, и смея да кажа, че концепциите никога не са били достатъчни като възможност, като източник на информация за това един кандидат за административен ръководител какви качества има. Днес бях много приятно изненадана и от двамата колеги, но после, ако дадете възможност, ще взема отношение и по същество.

Затова на мен ми се струва, че ако ние днес под някаква форма се опитаме да не се проведе изборът по същество, по този начин затвърждаваме усещанията в обществото за това, че има нещо нередно, нещо неморално и неетично. Това е моето виждане към този момент. Затова аз считам, че би следвало да пристъпим към гласуване и може би е редно в тази процедура, с оглед прозрачността, с оглед обосноваването на избора, да взема отношение и да кажа защо и как гласувам. Някои колеги вече казаха предварително. Но трябва да надмогнем тези опасения от това как би се възприело в обществото, защото нашите най-ясни задължения са тези да осъществяваме правомощията, които са в действащия закон.

По отношение на законопроектите бих казала, че като съдии, като юристи няма как да се позоваваме, нито да правим предположения, прогнози нито кога ще бъде приет, нито с какво съдържание ще бъде приет. В интерес на истината, аз считам, че ако бъде направено, независимо че има спорове дали би било конституционносъобразно, аз лично бих го приветствала, но към този

момент, колкото и да е предизвикателство за нас, ние трябва да продължим с процедурата, с изпълнението на нашите правомощия. Може да гледам много тесногърдо - като съдия само, но в крайна сметка ние продължаваме да сме магистрати, нищо че не сме действащи.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз бих искала да уточня основанието, поради което заявих, че ще подкрепя предложението на госпожа Захарова. Ненапразно, разбирам досадно дълго за Вас, но според мен много кратко, изложих съображенията си, като се позовах на своите предходни гласувания и се аргументирах с решението на Съда на Европейския съюз от 30 април 2025 г. по съединени дела C-313, C-316 и C-332 от 2023 г. Изрично препращам към изказването си по Протокол № 1/20.01.2026 г., на стр. 20 - 24 е обективизирано от пълния стенографски протокол. Аргументите, които изложих във връзка с внесения законопроект, бяха само допълнителни, за да аргументирам тезата си, че това виждане на СЕС е възприето най-после, по мое виждане, от законодателния орган, защото в решението на СЕС, на практика, се излагат съображения, че може законодателният орган да даде определени ограничения или да даде законово основание за продължаване на упражняване на правомощията на органа с изтекъл мандат в определен времеви параметър. Правя това изказване просто за да огранича, ако е възможно, разбира се, дебата за това можем ли или следва ли да прилагаме неприет закон. Мисля, че достатъчно ясно го казах, но сега го повтарям. Приемете, че основанието да подкрепя предложението на госпожа Захарова е основано на въпросното решение на СЕС, което няколко десетки или

няколкокостотин пъти съм обективирала в свои гласувания от април миналата година насетне.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Нека госпожа Керелска да изложи становището си.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз правя процедурно предложение да прекратим това производство. Чух, че и други колеги са имали такива намерения или са разсъждавали върху един такъв изход в днешното производство, но считам, че в настоящата ситуация това би било най-адекватното решение. И защо считам така? Ние не сме в състояние според мен да вземем безпристрастно решение и колкото и да се призоваваме, защото чух, госпожа Марчева каза „да надмогнем наши усещания, виждания" и т.н. и едва ли не - поне аз така го разбрах - обективно да оценим двамата кандидати, на мен ми се струва, че няма да бъде убедително, поне за тези, които слушат и наблюдават нашия дебат.

На първо място, ние не сме убедителни и по отношение на двамата кандидати в тази процедура. Единият от тях направи преди време отвод на колегата Кояджиков, защото считаше, че неговото участие в процедурата би я опорочило, тъй като той е заинтересован с оглед твърденията, които изложи колегата Йосифов. Другият кандидат пък направи отвод на колегата Дишева, като твърдеше, че тя предварително е взела страна в това производство.

Освен това, колеги, цялото ни поведение от момента, когато колегата Йосифов пусна заявление до нас с твърдения по отношение на това, че върху него е бил упражняван натиск с оглед отказването му от процедурата, не говори за безпристрастност. Напротив, говори точно за обратното. И сега, аз няма да навлизам

тук в хронологията, защото мисля, че госпожа Дишева в друг аспект я проследи, но Вие знаете как се развиха нещата. Първо имаше един сигнал от ССБ, който предизвика голям дебат, многочасов, за да се убеждаваме ние дали това е сигнал по Механизма за защита на съдиите в случай на оказан натиск, или не, и в крайна сметка приключи с необсъждане на този сигнал и направените в него предложения. След това имаше едно предложение, направено от нас двете - имам предвид Дишева и Керелска, да направим това изслушване. Последва пак продължителен дебат, който приключи с резултат такова изслушване да не бъде направено. И в рамките на този дебат, ако си спомняте, аз лично си спомням много добре, защото това страшно ме впечатли като извод, който беше направен, госпожа Имова, която сега казва колко добро впечатление са й направили и двамата кандидати, тя заяви, че колегата Йосифов всъщност не е бил обект на натиск, а той е искал с това заявление и с наведените там твърдения да zlepостави колегата Кояджиков. Ами, колега Имова, ако Вие искрено вярвате в това, това означава, че колегата Йосифов не разполага с никакви нравствени качества - такива, каквито изисква чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

ВЕРОНИКА ИМОВА (без включен микрофон): Искам думата! Искам думата!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Думата ще Ви я дадат, аз няма да се противя, но не ме прекъсвайте, ако обичате! Ако искате, ще извадим протокола да видим какво сте заявили.

Да не говорим, че разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт има изискване не просто за притежание на нравствени качества за заемане на длъжността, а за притежание на високи морални качества. (Реплика на изключен микрофон, не се чува.) Добре, ще си почина.

(Говорят едновременно на изключени микрофони, не се разбира.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Имаме кворум, госпожо Керелска, продължете.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Въпреки всичко бяхме постигнали едно решение все пак, макар и с минимално мнозинство, да ги изслушаме тези кандидати и какъв цирк след това се разигра! Извинявайте, но аз по друг начин не мога да квалифицирам това, което се случи в Съдийска колегия! Пак часове наред ние обсъждахме кой как е гласувал, дали гласът на госпожа Имова правилно е отчетен, пък се гледаше видеозапис и т.н., при положение че самите ние тук следим кой как гласува и отчитаме гласовете, когато въпросът е спорен, при положение че там седи главният секретар и при положение че до него седи специален служител, който следи всичко това! И накрая се оказа, че всичко това по някакъв странен начин е объркано, не е добре отразено и т.н.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: (без включен микрофон): Защо се връщаме на тези неща?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, връщаме се, защото това е част от цялата верига, господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ (без включен микрофон): Една точка седем часа! Аз ще напусна.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре. Ама не е само тази точка седем часа. И ето, аз Ви връщам към дебата, който беше, когато с Дишева направихме предложение за изслушване. Колко часа беше този дебат и защо тогава не се разсърдихте на тези, които взимат другата позиция - за неизслушване?

Другата кандидатка - Върбанова, която участва в днешната процедура, която и на мен ми направи много добро впечатление, искам да Ви кажа, колеги, тя каза: „Според мен можехте да го изслушате.“ Беше толкова просто и щеше да свърши много по-кратко. Вместо това ние зачеркнахме нашето основно задължение и функция - да браним независимостта на съдиите и на съдебната власт! И сега, в един момент, тук се убеждаваме, че ние сме безпристрастни! Не, не сме безпристрастни и няма кой и как да убедите!

ВЕРОНИКА ИМОВА (без включен микрофон): Ами направи си отвод!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): А, не, моля Ви се!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, аз няма да си направя отвод! И не ме прекъсвайте, госпожо Имова! Вие говорите часове наред, обаче се оказва, че няма проблем Вие да говорите. Когато някой друг говори, пада кворумът, колеги се изнервят и т.н.

И аз Ви казвам, по мое мнение тази процедура е опорочена! Не може един от кандидатите да казва, че му се оказва натиск да си оттегли участието в конкурса, и това обстоятелство да не е изяснено, а ние да сме препятствали изясняването на това обстоятелство, ия ние сега да отидем към гласуване! Казвате - на какво основание, на какво правно основание ние ще прекратим производството? Добре, дайте да видим чистите хипотези! Кога се прекратява производството? Когато, примерно, един или двама участници в едно производство се откажат да участват в него - чиста хипотеза. Но дали това е единствената хипотеза, в която се прекратява едно производство? И трябва ли законът да ни разпише

точно какво и как трябва да се случи, за да се прекрати производството?

ВЕРОНИКА ИМОВА (без включен микрофон): Сега, може ли вече да ... много дълго слушаме!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колега Имова, слушам Ви часове наред!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ами, процедурно предложение имаше. Госпожа Захарова каза...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, процедурно предложение и сега го обосновавам. Много Ви моля, не ме прекъсвайте! Досега слушах тук един, двама, трима, четирима, Дишева още веднъж взе думата, господин Новански взе думата, госпожа Имова взе думата и сега, нали, точно сега се изнервихте!

Според мен първо това обстоятелство трябва да бъде изяснено, а има начини то да бъде изяснено, тоест да се проверят твърденията на съдията Йорданов. Ако ние проведем гласуване, без да бъдат проверени тези твърдения и да се изясни обективната истина...

ВЕРОНИКА ИМОВА (без включен микрофон): Кой Йорданов?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама той е и Йорданов, и Иванов, извинявайте! (Чува се колективно: Йосифов.) Йосифов. Извинявам се, добре, грешка! Не мисля, че това е най-важното, както и да е.

Ако ние преминем към гласуване и в това гласуване участва господин Кояджиков, защото каза, че твърденията не са верни и той не счита, че има основания за отвод, значи, ние ще вземем решение с негово участие. Това решение, ако се установи впоследствие, че твърденията на Йосифов са верни, това решение всъщност няма ли да бъде опорочено? Ще бъде опорочено. Ако се

установи обаче, че твърденията на Йосифов не са верни, защото има и такава възможност, тогава се поставя въпросът за това, че той не притежава необходимите високи нравствени и етични качества да заема тази длъжност, тоест нашето решение пак ще бъде опорочено.

Поради това, колеги, аз Ви предлагам, да го прекратим това производство. Нека да почне нова процедура, пък може да има и нови кандидати, защо не? Нека колегите в Административен съд-Русе да се съберат на едно общо събрание, да се погледнат в очите, да си ги изяснят всички тези обстоятелства, да започне една нова процедура. Пак казвам, може да се издигне друга кандидатура, може общото събрание да вземе решение за избиране на друга кандидатура, но при всичкото това, което се случи и което беше грозно, казвам Ви откровено, като наше поведение, ние сега да тръгнем да гласуваме по същество, за мен е абсолютно недопустимо!

Така че моля да подложите на гласуване моето предложение за прекратяване на производството!

ВЕРОНИКА ИМОВА (без включен микрофон): Аз се отказвам да отговарям на госпожа Керелска. Отказвам се, няма смисъл.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания?

Подлагам на гласуване предложението за отлагане взимането на решение по процедурата за избор на ...

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Госпожо Захарова, на микрофон говорете!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Извинявайте!

Подлагам на гласуване предложението за отлагане на процедурата по избор на административен ръководител -

председател на Административен съд-Русе, без дата, за вземане на решение от друг състав на Висшия съдебен съвет.

Който е „за" това предложение, моля да отрази вота си!
Четири.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не се вижда господин Мавров как гласува.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Пашкунова, госпожа Керелска, госпожа Дишева и Захарова.

Господин Мавров, не сте гласували, нали? „Против" тогава.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама как „против"? Не се знае как е гласувал господин Мавров и дали е разбрал, че гласуваме.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Разбра, разбра, не е вдигнал.

„Против" са останалите шест колеги: госпожа Марчева, госпожа Имова, господин Магдалинчев, господин Мавров, господин Новански и господин Кояджиков.

Не се приема предложението за отлагане.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме предложението за прекратяване на процедурата по избор на административен ръководител - председател на Административен съд-Русе.

Който е „за"? Три гласа „за".

„Против"? „Против" - останалите.

Нека да отбележим за протокола: „за" са госпожа Дишева, госпожа Керелска и аз.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме в такъв случай, тъй като нямаме решение и по това предложение. Не се приема и решението по предложението на госпожа Керелска. Продължаваме по същество.

Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви!

Аз се радвам, че продължаваме професионалния дебат.

Колеги, за мен беше много интересно да изслушам отговорите на въпросите, презентациите на концепциите и от двамата кандидати и искам да Ви кажа, че и към двамата изпитвам искрено възхищение - изключително професионално и като съдии, най-вече като съдии, и като колеги, които имат желанието да бъдат и административен ръководител на Административен съд-Русе. За тези 9 години почти може би, откакто сме в Съвета... (Чува се: Осем.) Да, извинявайте, осем. Прощавайте, не съм добре с математиката! Честно казано, днес един от сегашната... (Говорят на изключени микрофони, не се разбира.) Колеги, съжалявам, че предизвиках такъв спор в летоброенето! Казвам, че за мен е действително много труден изборът днес. Не помня толкова да ми е било трудно досега, когато са участвали повече от един колега. Не съм имала възможност да имам впечатления... (Говорят на изключени микрофони, не се разбира.) Аз ще Ви изчакам. Не, не, аз ще изчакам, защото иначе така...

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Госпожа Марчева има думата. Моля Ви за внимание!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Обещавам, че няма да бъда дълга, но все пак искам да кажа няколко неща. Досега не съм имала впечатления от тяхната работа, което, между другото, е един от

най-големите недостатъци, когато следва да се прави избор, и то не само защото са административни съдии, а пък аз съм съдия от общ съд.

Днес това, което ми направи впечатление, първо по отношение на колегата Върбанова - изключително достойно, блестящо представяне направи! Искрена гордост изпитах от начина, по който тя се държа, от отговорите ѝ на въпросите, от искреното ѝ отношение към всички поставени ѝ въпроси, без да наруши никакви етични правила, без, как да кажа, без да влезе в конфликт. В същото време успя да каже и собственото си становище и да го защити по един наистина страхотен начин, превъзходно!

Това, което ми направи изключително добро впечатление пък по отношение на колегата Иванов, запознавайки се с концепциите, трябва да призная, че още на ниво концепция неговата концепция ме впечатли повече. Защо? Защото беше влязъл в такива детайли, в такава конкретика и с такава познаване, които наистина бяха забележителни. Чели сме много концепции, в повечето случаи всичките са, как да кажа, представляват повече един анализ - не, ами годишен отчет за съда - какво има, какво няма и т.н. В много от тях липсва визията. Знам, че е трудно за едни твърде ограничени откъм правомощия административни ръководители да имат някакви сериозни визии и пионерски намерения да променят система, но така или иначе, това, което изключително много, как да кажа, импонира, резонира на моите представи за един административен ръководител, е дефинирано от колегата - съдия Ивайло Иванов, и в неговата концепция, защото той заявява, че лидерството трябва да се поверява на най-талантливите и способни членове, и това е факт. Разбира се, това, което е направил той, а именно, че е класиран и на два тежки

конкурса е бил на първо място, това също не е някаква статистика, а доказателство за капацитет, който следва да бъде отчетен. Да се върна отново на концепцията. Това, което ме поразя, е неговата почти хирургическа прецизност. Ако четете това, което той е направил като анализ, не просто се запознавате със състоянието на съда, а сякаш се разхождате из него. Той знае къде е мухълът в архива, знае, че мрежовите кабели стареят, познава до последната стотинка и решенията и протоколите на Съвета - имам предвид по отношение на фасадата. Това е колега, който, на практика, е влязъл под кожата на администрацията. Вярно е, че има възможност за това като заместник-председател, но в крайна сметка точно това е и доказателството, че той ще се справи. Разбира се, най-голямото ми възхищение и това, което всъщност се оказва решаващо за мен в този избор между единия и другия кандидат, е неговите представи, неговите виждания за това как може да бъдат интегрирани достиженията на информационните технологии, визирам по-скоро изкуствения интелект, защото той предлага не само някакви общи фрази за дигитализация, а и много конкретни и ясни представи за това как може да се борави с тези платформи, дори говори за „prompt engeneering” - това, което означава как правилно да задаваме въпроси на тези системи, как да се получават правни анализи. Това за мен е свидетелство за едно много модерно мислене, което наистина ние тук може би не успяваме да го видим, но сред колегите е изключително актуално.

Разбира се, много положително като предпоставка се явява и обстоятелството, че той успява да съчетае и научната работа с работата си като магистрат, което предизвиква искрено възхищение и дори завист у мен, защото на мен никога не ми е

стигало времето, за да мога да се справя с всичките неща, или може би нямам нужното чувство за организация.

Колегата Върбанова ми се струва, че, извън всичките ѝ прекрасни качества като съдия, интегритет, изключително интелигентен и ерудиран човек, много балансиран и с голямо уважение към всички, тя залага на по-традиционния подход в управлението на съда, което също има огромни преимущества, но пак казвам, това, което мен лично ме впечатли и заради което ще гласувам, е по-модерната визия на съдия Иванов.

Струва ми се, че те двамата като екип биха били много добре, между другото, единият с по-традиционния подход - човек, който има съдийския начин на мислене, но качества на един административен ръководител поначало би следвало да надхвърлят, дори не е нужно да съвпадат с това да бъдеш блестящ съдия.

Съжалявам за дългото изложение! Просто досега не съм имала възможност да се изкажа по този въпрос, но аз неслучайно изцяло бих искала да се абстрахирам от споровете, които досега са водени, именно за да държа изцяло професионалния фокус. За мен той е по-важен в момента, защото е по-лесно да приемем една конформистка позиция, че тук не трябва да се занимаваме с този въпрос. Според мен това е също начин да отстояваме и нашата независимост, а и тази на съдиите.

Благодаря Ви!

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): А за кого ще гласувате?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Как, не се ли разбра?

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): Ами не.

ВЕРОНИКА ИМОВА (без включен микрофон): Защо? Аз разбрах за кого ще гласува.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте! В четири часа! Казах, че ще гласувам за съдия Иванов. Извинявайте, колеги, не се ли разбра?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Аз разбрах.

ВЕРОНИКА ИМОВА (без включен микрофон): Ами всички разбрахме.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Много се извинявам, но просто наистина след толкова часа дебати може би не съм чак толкова прецизна.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз използвам тази трибуна, за да изкажа възхищението си от двамата колеги, които днес изслушахме, и много се радвам, че това изслушване се състоя.

Аз съм наказателен съдия и цял живот, с малки изключения - в началото на моята кариера съм гледала и граждански дела. Административноправната материя бе за мен едно предизвикателство, естествено, не като правораздаване, а като правоприлагане, което подлежи на съдебен контрол в рамките на битността ми като член на Висшия съдебен съвет. Тоест искам да кажа, че проблемите на административното правораздаване за мен достигат именно чрез колегите, които са от тази сфера на материалното право и процес.

Не познавах до момента на изслушването днес професионалните и нравствените качества на всеки от двамата кандидати, освен това, което прочетох в техните концепции и в

становищата на Комисията по професионална етика и Комисията по атестирането и конкурсите.

Изключително висока оценка заслужават и двамата колеги. Действително колегата Вилиана Върбанова е един класик. Тя е и с по-дълъг стаж от колегата Йосифов - близо 22 години, пък може и повече, над 22 години стаж само в системата, докато той е с над 18 години стаж в системата, те се гонят всъщност, и двамата имат достатъчен път в системата оттук насетне.

В концепциите и на двамата има ясна управленска визия и поставени реалистични цели за постигането им. Те се покриват, даже се дублират. Но действително в концепцията на колегата Йосифов виждам една изключителна прецизност и конкретика по развитието на всеки един въпрос и съответно един академичен изказ, с който той грабва читателя на концепцията, концепция, пълна не само със статистически данни, което пък отегчава до известна степен, всеки може да отвори сайта на съда и да види какви са данните, но по всяка една от темите - професионална квалификация, срочност на разглеждане на делата, киберсистеми, електронно правосъдие, проличава една изключителна компетентност и технократско мислене в изложението на колегата Йосифов. Както в концепцията му, така и днес той демонстрира изключително сериозна експертиза в областта на овладяването на дигитализацията на правораздаването и изрази ясната воля да надгражда, ако му бъде гласувано доверие, във връзка с развитието на електронното правосъдие, което с пълна сила от 01.07.2026 г. ще навлезе пълноценно и в административните съдилища. Той подкрепи приложението на електронното правосъдие с конкретни мерки за ускоряване на административния процес.

И двамата колеги имат подкрепата на колектива. Не мога да кажа спрямо кой има доминация в положителното отношение към съответния кандидат. Просто колективът има пълно доверие и на двамата колеги.

И двамата бяха достатъчно откровени. Аз съм поразена от характера и от откровенията, които демонстрира колегата Вилиана Върбанова. Тя много ясно и категорично изрази своето становище по конкретния случай, който ни занимава в недалечното битие на Съвета, а именно този сигнал, който колегата Йосифов е отправил и към КПКОНПИ, и към нас, ангажирал е и Съюза на съдиите. Но аз тук в тази ситуация намирам, че колегата Йосифов и колегата Кояджиков са въввлечени в една интрига, едно събитие с недоказано и неясно битие. Именно затова очевидно той се е почувствал засегнат от начина, по който са предадени фактите до него спрямо неговото участие в конкурса, в избора на административен ръководител, но с цялото старание на колегията да изясни случая се оказа, че тези факти, които са преразказани от трето лице - колегата Диан Василев, някак си не би могло да се възприемат като доказани, очертаващи поведение на когото и да било от въввлечените лица, с изключение на поведението на колегата Василев, което да ни убеди, че е имало някаква форма или опит за натиск. Това е поне моето вътрешно убеждение и затова го защитих в предходните случаи, които вече подробно бяха разказани - веднъж от колегата Дишева, след това от колегата Керелска. По никакъв начин не съм искала да уязвя никого. Моето убеждение беше, че това е една недостойна... не искам да нарека интрига, за да не обидя някого, но една ситуация, която не прави чест на източника, който излага факти индиректно, косвено, и които остават да висят в пространството, без да могат да бъдат проверени. В

наказателното право, пък и в гражданското, ние боравим с косвени и производни доказателства тогава, когато случаят не може да придобие своето доказателствено решение. Така че за мен случаят е такъв и съм отстоявала такова мнение. В края на краищата, както неведнъж съм изтъквала, трябва да уважаваме мненията на всеки от нас, въпреки че не сме съгласни с тях.

Та да се върнем на професионализма на двамата колеги. Изключителни професионалисти, които, откровено казано, който и да било състав на Съвета - дали с изтекъл, или с предстоящ мандат, те биха получили най-висока оценка за своето представяне в процедурата за избор на административен ръководител.

В XXI век аз съм изкушена да считам, че аналоговото мислене, хартиеното мислене трябва да отстъпи на електронизацията и в такава консервативна сфера, каквато и правосъдието и правораздаването, и затова залагам на професионалната визия, знания и умения на колегата Йосифов, който би могъл да доразвие и да защити едно такова визионерско, технократско мислене в организацията на работата на съда и може би да бъде един от пионерите в рамките на бъдещото експлоатиране на електронната система ЕДИС масово и от страна на административните съдилища, да има едно водещо значение и към него да се обръщат и колегите от други административни съдилища, за да придобият повече увереност в използването на електронната система не само като деловодна, но и като система, в която се извършват процесуални действия. Така че, с цялото ми уважение към колегата Вилиана Върбанова - изключителен професионалист, бих дала приоритет на колегата Йосифов, който показва визионерско мислене именно в тази модерна сфера, която с много едри стъпки се налага и сред органите на съдебната власт и

специално съдилищата, и аз съм уверена, че той, ако бъде избран, ще постигне много високи резултати в областта на организацията на работа в Административен съд-Русе във връзка с използване на електронните системи. Той има визия и за киберсигурността, което също е много важно, изрази своите виждания, така че моите адмирации. Аз бих го подкрепила с цялото ми уважение към колежата Вилиана Върбанова. Взимам реплика от колежата Марчева, че действително те двамата биха могли да бъдат добър екип.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания?

Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, изцяло се присъединявам към казаното от госпожа Марчева и госпожа Имова за представянето на двамата участници тук в днешната процедура.

Да, отдавна не сме попадали точно на такава двойка участници в такава процедура, в която можеш да видиш и едното, и другото. Как да Ви кажа, вярно е, че колежата Иванов е малко по-друго насочен, но това е процес, присъщ за неговите години, за времето, в което той живее. Колежата Върбанова беше по-балансирана, в смисъл сигурна в това, което казва, човек, който не желае да влиза в конфликти с никого, човек, който не засегна нито един от колежите си. Дори нещо да е имала предвид, но не смееше да го каже, когато не е сигурна в това, което може да излезе.

Колежата Върбанова е от първия ден на Административен съд-Русе в този съд - от 2007 г., от 1 март 2007 г., досега. Тя познава добре колежите. Тя е в момента един от тримата съдии в този съд, които са от момента на създаването му. Тя е единственият от тези трима, която е решила, че може да участва в тази процедура, и взема участие, съобразявайки се точно с това обстоятелство. Тя счита, че действително по този начин е дошъл

редът, в който тя може да участва в една процедура, в който да даде всичко от себе си, за да може тази институция да работи.

Без да се сърди колегата Дишева, но ще спомена нещо. Най-много ме впечатли колко открито отговори на въпроса на колегата Дишева защо иска отвод. Един път, два пъти, три пъти, не го направи зад гърба ѝ, не го направи писмено, направи го пред нея - честно и почтено, така го вижда, така го прави. Не искаше нито да засегне, нито да каже нищо лошо за това. Напротив - това е нейното виждане, това е нейното усещане, като се обоснова защо счита, че тя е заинтересована в конкретния случай. Но това беше отговор лице в лице, очи в очи, без да правиш манипулации отзад, без да споделяш предварително с никого за тази нейна визия.

Колеги, аз ще подкрепя човека, който проявява и показва малко по-голяма мъдрост и който човек има рутината и опита да балансира нещата в рамките на един колектив, какъвто е този. Малките колективи са лесни за работа, стига да намериш подходящия начин за работа с тях. Считаю, че колегата Върбанова ще се справи много добре, и аз ще застана зад нея, ако се стигне до гласуване по отношение на двамата кандидати. С чиста съвест го казвам.

Познавам я малко по-отрано по различни случаи, когато съм бил на техните отчетни събрания или когато съм бил преди в държавната изпитна комисия в университета в Русе. Така или иначе, сме имали някакви срещи и контакти - чисто колегиални. Считаю, че тя ще може да даде от себе си всичко и да се справи с тази задача, и се надявам, че ще има спокойствие между двамата. Действително, ако намерят контакта един с друг, могат да бъдат невероятен тандем. Затова аз ще застана зад нея, колеги.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Малко съм обезсърчена да говоря и да обосновавам вота си при този ясен резултат от предстоящото гласуване. Даже съм учудена от позициите на някои от колегите, които в продължение на месеци заявяваха някаква позиция по отношение на единия от кандидатите, която не съответства на днешната им, но ще оставя настрана този въпрос.

Бих искала да заявя, че тази процедура е, мисля, втората или третата от началото на нашия мандат, в която аз промених първоначалната си нагласа за начина, по който да гласувам, в хода на самото изслушване на кандидатите точно въз основа на тяхното представяне пред нас, защото иначе всички други документи и обстоятелства, свързани с кандидатурите им, бяха факт и бяха налице.

Защо казвам, че резултатът е предизвестен тук? Беше вече от четирима души направено изказване за начина, по който ще гласуват. Трябват 8 гласа квалифицирано мнозинство, за да бъде избран който и да е от двамата кандидати за председател на съда. Очевидно такова мнозинство няма да бъде постигнато.

Колеги, въпреки това аз ще изложа няколко съображения.

Продължавам да се колебая в момента дали по-правилното решение е да гласувам против и двамата кандидати по начина, по който гласувах от май до края на миналата година, по съображенията, които изложих, подкрепяйки предложението на госпожа Захарова. Чудя се защо, след като предварително на всички ни е ясно какъв ще бъде резултатът от това гласуване, тоест че ние няма да имаме избран кандидат с 8 гласа - поне такива са резултатите от направените дотук заявки, ние сме само 9 човека, доколкото виждам, на това заседание... (Прекъсната от реплика на

изключен микрофон, не се чува.) Ами, няма го десетият човек, госпожо Пашкунова, няма го през по-голямата част от заседанието, затова аз виждам 9, но и 10 да са, резултатът ще бъде същият. Аз виждам 9, но и 10 да са, резултатът ще бъде същият. Въпреки това ще изложа съображенията си по същество на кандидатурите.

Аз също като другите, изказали се преди мен колеги ще заявя колко съм впечатлена от двамата кандидати. Всъщност преди това изслушване признавах повече съдия Върбанова като професионална дейност и нагласа, отколкото съдия Йосифов. Аз споменах това обстоятелство, защото съм имала наблюдения върху нейната работа като съдия, даже най-вероятно и преди да започне работа в Административния съд, вероятно и тя го помни. Но качествата на административния ръководител са обсъждани от нас многократно като теоретична постановка, като конкретни измерения. Беше споменато вече, мисля от г-н Магдалинчев, колко рядко ние попадаме в ситуация с двама кандидати изобщо, а пък с двамата кандидати, които се представят на високо ниво, още по-рядка ситуация. Тази е такава. Вярно е също така, че представянето на двамата кандидати въпреки качеството на представянето се различава съществено и бих казала професионалните им виждания, и администраторските им умения, доколкото те бяха изразени пред нас, бяха представени по различен начин.

Ще се опитам много кратка да бъда. Когато слушах представянето пред нас на съдия Йосифов, всъщност си дадох сметка, че той е представител на друго поколение съдии, по-скоро друго поколение административни ръководители. Той, както се вижда и в концепцията, но особено в представянето му пред нас, даде конкретни отговори, много конкретни отговори на всички зададени му въпроси, ясно, не отказа да отговори на нито един от

тях. Предостави освен това ясни решения на всички въпроси, които счита за такива, които касаят работата на съда. Той беше помислил за всички релевантни проблеми в работата на съда, в работата на съдебната система изобщо и беше готов с предложения, с отговори за адекватни решения, включително по някои въпроси той говори преди да му бъдат зададени въпросите, слушайки предходния дебат.

Аз ненапразно зададох няколко въпроса, свързани с професионалната работа в един съд и в частност на административен съд. Мисля, че всички се убедихте, че начинът, по който той даде тези отговори, нивото на познания на национално право, на право на Европейския съд, на международно право и на дължимата практика на съдилищата, изведена от приложението или съвместното действие на различните уредби на различно ниво, беше изключително обосновано и впечатляващо като правна конструкция, като поддържана теза, като изложена практика.

Освен това по отношение на публичната комуникация – въпрос, който беше дебатирал и с двамата кандидати, по мое виждане, съдия Йосифов изрази много по-ясна позиция относно дължимото поведение, а пък с това, което в продължение на последните 6 или 7 месеца, пред нас той по абсолютно институционално дължим способ за представяне на информация пред кадровия орган за поддържане на комуникация с него и т.н., доказа по мое виждане как следва да действа един съдия, когато комуникира с обществото, и разбира се, в случаите, когато счита, че по някакъв начин е засегната неговата независимост.

Тук бих искала да направя една вметка по отношение на една част, детайлна може би, от позицията на съдия Върбанова, която аз не споделям, а именно виждането ѝ за това, че способите

за кариерно израстване на един съдия могат да стоят отделно от неговата професионална дейност и той да продължи да бъде независим и да отстоява своята независимост независимо или отделно от използването на нерегламентирани, в най-широк смисъл, способности за своето кариерно развитие. Такава хипотеза според мен е нереалистична и практиката го доказва.

И ще приключа, няколко от колегите вече преди мен го казаха. Когато всъщност стана въпрос за дигитализацията на съда, за използването на изкуствения интелект и за способите за работа на съдията в условията на дигитализиращото се общество, съдия Йосифов представя съд и правораздавателна дейност в друго измерение, което аз самата аз не съм убедена, че напълно осъзнавам и мога да възприема, включително и в своята бъдеща практика като съдия. Мисля, че може, не обичам гръмките думи, но мисля, че може да бъде наречен визионер в това отношение.

И последното нещо, което ще спомена, е виждането му, решението на съдия Йосифов за това какво трябва да бъде направено с прословутата фасада на сградата. Аз знам, както каза, от години тук повечето колеги са се занимавали по друг повод с този въпрос, но той не се поколеба и не се страхува да вземе решения, в смисъл и да представи пред нас виждане, включително по един толкова на пръв поглед изглеждащ „кухненски въпрос“, свързан с някакви технически решения пред нас, почти веднага след като говори за електронно управление на съда, за използване на изкуствен интелект, въвеждане, за действащите информационни системи в съда и т.н.

Колеги, в заключение, както сте разбрали вероятно от заявлението ми, аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Ивайло Йосифов, защото по време на неговото представяне пред нас

всъщност се убедих в неговите професионални качества като съдия и в способността му той да взима полезни за съда, за съдебната система като цяло и за всички съдии и съдебни служители административни решения, ако бъде избран от нас за административен ръководител.

Много бях изкушена да гласувам и против двамата кандидати или пък да подкрепя съдия Върбанова, само за да опровергая нейната теза за моята пристрастност. Както обаче, надявам се сте се убедили, нито бягам от отговорност, нито ме е страх да взимам трудни решения, затова (повтарям го за трети път) в хода на това заседание аз взех решение да гласувам по този начин въпреки процедурните си съображения и въпреки вота си както в подкрепа на предложението за отлагане, така и в подкрепа на предложението за прекратяване на процедурата.

„Отказах да се откажа.“, каза по време на своето изложение пред нас съдия Йосифов и това беше израза и неговата позиция - професионална и жизнена, която обоснова този вот въпреки всички процедурни проблеми и въпроси, които бяха тук обсъждани пред нас.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други желаещи да вземат думата има ли, колеги?

Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, както заявих преди малко, според мен така или иначе тази процедура е опорочена и не следва да приключва с избор на един или двамата кандидати независимо от изразените позиции тук на колегите по същество.

С оглед така заявеното ми становище аз по-скоро, макар и след известно колебание, реших да гласувам „против“ и двете кандидатури именно в израз на това, че процедурата трябва да

започне отново. Пак казвам, може да е със същите участници, може да има и други участници, но процедурата за избор на председател на Административен съд-Русе трябва да започне, ако мога така да се изразя, начисто, за да няма никакви съмнения, никакви колебания какво е станало, защо един се е държал така в един отрязък от време, докато процедурата е била висяща, а пък после е заел друга позиция, защо е защитил едната кандидатура, а пък не е защитил другата и т.н.

При това ми изявление няма да навлизам в детайли по отношение на представянето на двамата кандидати и ето тук ще се изразя помирително – подкрепям всичко, което преждеговорившите казаха и за единия, и за другия кандидат. Аз действително получих добро впечатление от представянето и на съдия Върбанова, получих добро впечатление и от представянето на съдия Йосифов. Всеки има своите силни страни. Съдия Върбанова има предимството на по-големия опит като съдия и то в съответния административен съд, според мен което ѝ дава възможност за по-голяма улегналост и мъдрост, докато съдия Йосифов е представител на новото поколение съдии, които влизат в системата и слава Богу, с нови знания, с дръзновение, с желание да въвеждат нови моменти в организацията на работата на съдилищата, свързана с неизбежната дигитализация на правосъдието.

Направи ми впечатление всъщност и тяхната откровеност, и на единия, и на другия. Мисля, че и двамата бяха откровени пред нас, но по изложените вече съображения (да не Ви губя времето, защото обикновено при моите изказвания не знам защо настъпва изнервяне, като не считам, че те са най-продължителни) аз заявявам, че няма да подкрепя и двете

кандидатури единствено по съображение за това, че за мен процедурата трябва да започне отначало.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания? Няма.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря! Уважаеми колеги, то е редно и аз да се изкажа в тази процедура за избор на административен ръководител.

Аз съвсем отговорно мога да заявя, че и двамата кандидати се представиха наистина достойно и блестящо. Първо, защитиха концепциите си, разбира се, които са депозираны в писмен вид, и вижданията си за управление на този орган на съдебна власт, в конкретния случай Административен съд-Русе, малък орган на съдебна власт, с 9 магистрати и с двадесетина служители, който, както каза колегата Магдалинчев, е лесен за управление и при една добра комуникация и диалогичност от кандидатите.

Уважаеми колеги, и двамата притежават безспорно нужните професионални и етични качества, не само се позовавам на двете становища на Комисията по атестирането и конкурсите и Комисията по професионална етика, а от цялостното им поведение на самото изслушване, което се разви пред нас, от сутринта до настоящия момент, вече близо 7 часа продължава това изслушване.

Действително цялото поведение, не само поведение, но и представянето на съдия Вилиана Върбанова показваше един консерватизъм, една лежерност, вдъхваше спокойствие, увереност, може да изгради доверие и очевидно с изключително продължителния си опит в този орган на съдебна власт тя познава проблематиката и представи, разбира се, и различни виждания за

решаване на текущите проблеми, като никъде не беше изложен някакъв сериозен проблем нито в правораздавателната дейност на съда, нито в комуникацията както с другите органи на държавна и съдебна власт, така и с медиите, разбира се.

Вижте, аз много харесах представянето и на двамата, но да Ви кажа по-подходящ за административен ръководител на този орган на съдебна власт се оказа съдия Иванов. По-подходящ и ще Ви кажа защо. Защото в конкретния случай от неговите изказвания стана ясно, че той взема активно участие от 2022 г. до настоящия момент при констатирането, решаването на всички текущи проблеми както в правораздавателната дейност, така и в битово-комуналните проблеми, за които стана дума, а именно плочите на сградата на съда, което от неговото създаване до настоящия момент не може да бъде разрешен поне към момента по никакъв начин. Колеги, той познава по-детайлно дейността на съда и неговите нужди. Така видях аз неговото представяне. Показа по-различно отношение, което, както казаха преждеговорившите, се явява много иновативно, оттам и по-различно от това, което сме свикнали да ни бъде представено.

Затова аз считам, че за административен ръководител би следвало да се даде по-голямо доверие на съдия Иванов.

Сега, по отношение на случая, който тук се обсъждаше пак в днешното заседание на Съдийската колегия, касаещо оказания натиск по отношение на съдия Иванов да оттегли кандидатурата си в участието и то от моя милост, искам да Ви кажа, пак повтарям и искам ясно да заявя, че това, което той твърди в заявлението си не се е случвало. Никога, по никакъв повод не съм провеждал разговор с Диян Василев, на който да съм казвал, че трябва Ивайло Иванов да се откаже от участие в тази процедура.

Не знам защо и какви са причините за провеждането на разговора между Василев и Иванов. Какво е било неговото съдържание също не ми е известно, но на всички е известно, че беше проведено разследване от КПКОНПИ под ръководството на Софийска градска прокуратура. Там какви доказателства са събрани също на мен не ми беше известно до момента, до който въпросното наказателно производство не беше изискано от Съдийската колегия за сведение и беше на разположение на всички. Там се запознат детайлно със събраните доказателства.

Но, уважаеми колеги, прощавайте, Вие казвате, че нищо не било изяснено по въпросния случай. Там, в тези показания Диян Василев не твърди да е казвал на Ивайло Иванов да му е предавал думи със съдържание, които пише в сигнала.

Въпреки това обаче искам да Ви кажа, че за мен поведението на Ивайло Иванов, ако наистина има проведен такъв разговор, е обяснимо, логично и правилно. Щом един съдия възприеме някакво поведение, някакви думи и прецени, че те представляват натиск върху неговия интегритет, начин на действие, на поведение и при вземането на каквото и да било решение, свързано с правораздавателната му дейност или респективно с други обстоятелства, които касаят неговото поведение като магистрат, тогава съвсем нормално, логично и обяснимо, и да Ви кажа според мен и правилно се явява поведението на Ивайло Иванов да подаде сигнал до компетентните органи и да проведат разследване с конкретни обстоятелства, и да поиска, разбира се, и защита или подкрепа по механизма от Съдийската колегия. Затова казвам, че оправдавам това негово поведение и то не рефлектира върху заинтересоваността ми при вземане на решение. Просто към

настоящия момент Ивайло Иванов показва по-добра визия за административен ръководител.

Затова аз също ще го подкрепя, колкото и неочаквано да изглежда това мое изказване във Вашите очи. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания? Няма. Искате думата? – Не.

Да пристъпим към гласуване тогава.

Режим на гласуване.

Гласуваме кандидатурата на Вилиана Стефанова Върбанова-Манолова за административен ръководител – председател на Административен съд-Русе.

(Намесва се Ат. Дишева: Може ли само...)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, взимам отново думата, за да подновя процедурното предложение, което беше направено от госпожа Захарова в началото на този дебат и което не събра мнозинство. С две-три изречения ще аргументирам.

Малко като разиграване на театър и на цирк ми прилича тази история, която в момента се случва и това гласуване, което ще направим. На всички ни е ясно, че председател на Административен съд-Русе в тази процедура няма да избран. Това се потвърди от изказванията, които бяха направени от една страна, и като се прецени какво е участието в цифри изразено на членове на Съдийската колегия от една страна, и от друга, необходимият кворум. Очевидно, че резултатът ще бъде същият като да отложим процедурата или като да я прекратим, само дето сме изразили позиции, те обаче няма да доведат до решение в смисъла, в който беше ...(Прекъсната.) Да, и аз не мога да говоря, госпожо Имова и госпожо Марчева, докато други говорят. Аз съм също от 9 и половина тук. Средата на изречението загубих.

Така или иначе аз подновявам, да, резултатът като краен като ще бъде същият, още повече, че нашето решение може да бъде отменено или от съда, или пък за след това да бъдем задължени самите ние да го отменим, или каквото друго, но така или иначе председател в Административен съд-Русе днес няма да получи. Това нещо е ясно на всички ни.

Всъщност това, което бих искала да добавя, да, господин Кояджиков, аз няма да скрия, че съм много изненадана от Вашия вот и от Вашето изказване, даже съм изкушена да взема пък аз да обърна своя вот, защото с оглед на отводите и с оглед на изказванията, затова твърдя, че малко като театрална постановка ми изглежда цялото това обсъждане, но извинявайте, колеги, аз вероятно също съм уморена и имам някакво неправилно възприятие на това, което се случва.

Подновявам предложението, което вече беше направено, нищо че то беше подложено на гласуване, ние може да вземем такова решение и към настоящия момент да бъде отложено взимането на решение в рамките на тази процедура до произнасяне по внесените законопроекти или до избора по-скоро, до встъпването на нов Висш съдебен съвет.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Съдия Захарова, понеже тук обвиненията очевидно към тези, които сме заявили...(Прекъсната.) Не, не, вижте колега Дишева, не е само ирония, аз не знам Вие откъде знаете точно какъв резултат ще се получи, защото до този момент само колегата Магдалинчев е заявил, че ще гласува за колегата Върбанова, т.е. не за колегата Иванов, и колегата Пашкунова, която каза, че ще гласува против двамата. Аз наистина не разбирам. Значи, всичките изказвания, които бяха направени, никой от нас няма как да предполага какъв ще е резултатът накрая.

Нали разбирате? Напротив, неслучайно Ви беше поискан и отвод. Не, мисълта ми беше друга. Напротив, първоначалните заявки показаха, че можеше да имаме истинско мнозинство за избора на колежата Иванов и сега общо по някакъв начин да се хвърлят някакви съмнения за...

Аз неслучайно призовах всеки един да излезе и да каже становището си, мнението си по този избор, за да може да няма абсолютно и грам съмнение. Аз стоя зад думите си и съм абсолютно твърде категорична. Обясних Ви и моето предварително мнение, че трябваше да се прекрати процедурата, но понеже съдийското ми мислене надделява, слава Богу, над това на член на Съвета след толкова време, аз търся първо правното основание. Няма такова правно основание, отлагането също няма правно основание и затова считам, че понеже досега не бях имала възможност да взема отношение въобще по този случай и по този избор във всичките му спорове, в които се изпадна, странични, за мен беше важно, за мен беше важно да изразя становището си. И пак казвам, че тук всякакви такива предварителни сметки на практика и обвинения в такива показват, че ...(Не довършва.) Съжалявам, не исках да бъда толкова... (Не довършва.), но наистина това обвинение не го приемам и затова реагирах така емоционално. Благодаря Ви!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Госпожо Марчева, и колеги, аз се опитвам да броя. Ние сме 10 души. Господин Магдалинчев заяви, че ще подкрепи съдия Върбанова, г-жа Пашкунова и г-жа Керелска заявиха, че няма да гласуват за никой от двамата кандидати. Заради това аз изчислявам, че 7 гласа дори да приемем, че всички останали, които не са се изказали, ще подкрепят съдия Йосифов, ние не знаем те какво становище ще вземат, защото могат да се присъединят към някое от изказванията, но дори и при тази сметка

остават само 7 гласа. Това ми беше мотивът. А за г-н Кояджиков, чието единствено име споменах, аз обясних какво смятах и г-н Кояджиков мисля, че много добре го разбра и знае.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само да отбележа, че колегата Керелска се изказа след мен, след колегата Имова и след колегата Магдалинчев. Нали аз няма как да чета мисли, за да знам и нито съм правила някакви... Този начин на мислене не ми е познат. Изказала съм мнение, защитила съм го и държа на това мнение. Ако трябва, пак ще го кажа, но това наистина, как да кажа(?), е изключително обидно за нас. Колегата Керелска, която се явява, така да се каже, „ключовият трети човек“, чийто начин да гласува на практика проваля възможността да се сформира мнозинство в случая, нито е предугаждано, нито е говорено между мен и нея, за да знам какво ще се случи. Нали разбирате, всичките тези неща са доста...(не се чува), извинявайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама чакайте, сега тук, аз не знам какво значение има кога аз съм се изказала? Аз обосновах защо ще гласувам срещу двамата. Ще гласувам срещу двамата, защото според мен процедурата трябва да се прекрати, тя е опорочена. Какво има сега да говорим?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само едно изречение.

Уважаеми колеги, репликата на г-жа Дишева също не мога да възприема за театър, защото, ако аз съм обвинен за сценариста, може би трябва да попитате всички останали колеги – госпожа Керелска, г-жа Пашкунова, дали някак си този сценарий аз съм им го разказал, какво ще се случи и т.н. Много Ви моля да имаме уважение! Това ми звучи като казаното тук в твърденията, че

„ако не се откажеш, ще получиш 0 гласа“. Същото е и сега. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Стигнах до половината на изречението си. В режим на гласуване сме.

Гласуваме кандидата за председател на Административен съд-Русе Вилиана Върбанова.

Който е „за“? – 1, 2, 3 гласа „за“: г-н Магдалинчев, господин Новански, г-н Мавров.

„Против“? – 7 гласа - останалите колеги изписваме.

3 гласа на 7 „против“.

Гласуваме за кандидата за председател на Административен съд-Русе Ивайло Йосифов Иванов.

Който е „за“, моля да отрази вота си. Госпожа Имова, госпожа Дишева, г-жа Марчева и г-н Кояджиков.

„Против“? – г-н Новански, г-н Магдалинчев, Захарова, Керелска и Пашкунова, и сега току-що се включи и г-н Мавров.

При този резултат нямаме избран кандидат.

Аз също гласувах „против“ двамата кандидати, не заради някой от тях, не заради кандидатите, а заради ситуацията, която явно не ме озадачи.

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Административен съд – Русе

Кандидати:

- Вилиана Стефанова Върбанова-Манолова – съдия в Административен съд – Русе, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия

съдебен съвет по Протокол № 35/31.10.2023 г., комплексна оценка „Много добра“);

- Ивайло Йосифов Иванов – заместник на административния ръководител – заместник – председател на Административен съд – Русе, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 19/17.06.2025 г., комплексна оценка „Много добра“)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. НЕ ПРИЕМА предложението на Галина Захарова за отлагане на процедурата по избор на административен ръководител – председател на Административен съд-Русе за вземане на решение от друг състав на Висшия съдебен съвет.

1.2. НЕ ПРИЕМА предложението на Олга Керелска за прекратяване на процедурата по избор на административен ръководител – председател на Административен съд-Русе.

1.3. След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат:

За **Вилиана Стефанова Върбанова-Манолова** – 3 гласа „за“, 7 гласа „против“

За **Ивайло Йосифов Иванов** – 4 гласа „за“, 6 гласа „против“

НЕ НАЗНАЧАВА административен ръководител – председател на Административен съд – Русе.

1.4. Решението може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от обявяването му.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Може ли да поканите кандидатите?

(Вилиана Върбанова и Ивайло Йосифов влизат в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: При проведеното гласуване, уважаеми колеги, моля Ви се, моля Ви се, няма избран кандидат за председател на Административен съд град Русе, никой от Вас двамата не събра 8 гласа.

ИВАЙЛО ЙОСИФОВ: Благодарим Ви за търпението! Лека работа Ви желая.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ние Ви благодарим за търпението!
(Намесва се Ат. Дишева, без микрофон: Решението подлежи на обжалване.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, съответно с диспозитива за обжалване.

(Вилиана Върбанова и Ивайло Йосифов напускат залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И сега, като свършихме в 17.00 ч. с точка 1, какво предлагате да направим, как да процедираме отсега нататък?

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): Аз имам предложение.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: **Точка 2**, колеги.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Нека да минем, имаме за назначаване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, въпреки напредналия час, ние имаме още един кандидат, който доскоро стоеше, не знам дали в една друга процедура, така че трябва най-малкото да го поканим и да решим какво ще правим с този избор. Господин Калибацев беше в коридора, така че най-малкото, което му дължим, е да го поканим и да обсъдим какво ще правим по тази точка от дневния ред, защото там има някакво процедурно усложнение, по мое виждане.

Освен това имаме 2 дисциплинарни точки... (Прекъсната.) Моля? Да, да, това казах, процедурно усложнение. А имаме 2 дисциплинарни точки, втората от които е свързана... (колеги, моля за Вашето внимание!), втората от които е свързана с опасност от изтичане на един преклузивен срок и понеже съм изправена пред опасността да се усъмня в доброто намерение за разглеждане на тази точка, за разглеждане на точките, независимо от това какъв ще бъде резултатът от гласуването, Ви моля да направим усилие да разгледаме поне тази от дисциплинарните точки (точка 4 имам предвид), доколкото точка 3 вече е отлагана два или три пъти и доколкото ние там сме във фаза за определяне на наказанието, но аз съм тук и ще участвам и по нея.

И освен това имаме 3 други точки, които според мен се нуждаят от спешно произнасяне – това са 2 искания, г-н Кояджиков ще посочи точните номера, но те нямат значение, това са две искания на министър и заместник-министър за възстановяване на длъжност „съдия“ и обратно, едно искане, което беше внесено като допълнителна точка от г-н Кояджиков за освобождаване от съдийска длъжност на съдия във ВАС, който пък е назначен за заместник-министър. Така че.. (Прекъсната.) Моля?

Най-малкото мисля, че по тези точки ние дължим днес произнасяне. Въпреки напредналия час нека да положим усилия

поне по тези точки да направим произнасяне. Аз мисля, че нито една от тези точки, за които говорих, няма да изискват продължителен дебат.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, продължаваме с точка 2.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: **Точка 2**, уважаеми колеги, е избор на административен ръководител – председател на Окръжен съд-Пловдив.

С решение на Съдийската колегия, там бяха допуснати двама кандидати – Розалия Шейтанова, предложена от Общото събрание за кандидат за председател и настояща изпълняваща функциите „председател“, и Иван Калибацев – съдия от Районния съд в Пловдив.

При предходното разглеждане на точката, уважаеми колеги, Съдийската колегия взе няколко решения, първото от които беше да се върне протокола от Общото събрание, проведено в Окръжен съд-Пловдив от 23.03.2026 г. с указание да бъде проведено по правилата на Окръжния съд, в частност да се ръководи Общото събрание или от административния ръководител, при невъзможност - от негов заместник и при невъзможност - от съдия по старшинство. Това беше първото решение, което взе Съдийската колегия.

Следващото решение, което беше взето, на заседанието на 28.04., ако не греша като дата, беше да се прекрати процедурата за избор на административен ръководител по отношение на Розалия Шейтанова, като беше даден срок за обжалване, който е законовия срок от 14 дни.

Другото, което искам да припомня, че за това заседание на 28-ми беше поканена Розалия Шейтанова да бъде изслушана по

повод депозирания от нея отказ от участие в процедурата, бяха поканени и съдиите от Окръжен съд-Пловдив също за участие при изслушването и за вземане на някакво отношение. Уважаеми колеги, само за сведение да припомня, че тогава нито Розалия Шейтанова, нито някой от съдиите в Окръжен съд-Пловдив се яви.

Към настоящия момент новото обстоятелство, което е депозирано в Съдийската колегия днес е една жалба от Владимир Димитров Стоянов – редови съдия, както е написал, в Окръжен съд-Пловдив и е посочил адрес: гр. Пловдив, бул. „6-ти септември“ № 167, ет. 3, Съдебна палата. Тази жалба чрез Висшия съдебен съвет е до Върховния административен съд. В нея обикновения съдия, както се е наименовал Владимир Стоянов, обжалва решението на Съдийската колегия, с което не е прието предложение на Олга Керелска за изцяло прекратяване на конкурсната процедура за избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд-Пловдив спрямо двамата кандидати, и второ, обжалва и решението, с което се прекратява конкурсната процедура за избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд-Пловдив по отношение на съдия Розалия Шейтанова — изпълняваща функциите „административен ръководител — председател“ на същия съд. Както Ви казах, жалбата е депозирана с днешна дата във Висшия съдебен съвет.

Поради тази причина моето лично становище е, че би следвало да администрираме жалбата към Върховния административен съд. Тя е подадена в срока и не е наша работа, а по-скоро на съда да прецени правния интерес на жалбоподателя.

За прецизност, обаче при докладването на точката, уважаеми колеги, искам да Ви информирам, че обърнете внимание, към точката има тирета преди жалбата, тирета – „Справка Окръжен

съд-Пловдив“ и „Справка старшинство“. В тези два документа са списъците на съдиите в Окръжен съд-Пловдив. Там съдия с името Владимир Димитров Стоянов не съществува, т.е. Владимир Димитров Стоянов такъв съдия в Окръжен съд-Пловдив няма.

Въпреки това, както Ви казвам, не знам..., тази жалба, тъй като е работа на Върховния административен съд да се произнесе по нея, мисля, че трябва да я придвижим към този съд, но това е вече решение на Съдийската колегия, т.е. аз считам, че е налице пречка за разглеждане на процедурата за избор на председател на Окръжен съд-Пловдив, но предлагам да го дебатирате и да вземем решение, колеги.

Впрочем Иван Калибацев е пред залата, може да го извикате и да го питате дали действително има такъв съдия. Защото аз гледам списъците, справките и съдия с такова име не съществува - поне не е известно за Висшия съдебен съвет и неговата администрация.

Благодаря Ви!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, действително такава жалба е подадена. Тя е от 11-ти, не е от днес, г-н Кояджиков, но няма значение, това е вчерашна дата.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Прощавайте... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Няма значение това по същество. Обаче според информация, която тук се представи, днес изтича срокът за обжалване, което означава, че може жалба да бъде подадена и по пощата с днешно пощенско клеймо, така че аз считам, че днес не може да продължим тази процедура въпреки усилията ни да дадем достатъчно дълъг период от време, за да изтече срокът за обжалване. Не ни стигна този един ден.

Разбира се, може да попитаме съдия Калибацев, ако е тук, дали има такъв съдия. Аз виждам списъка на съдии и действително съдия с такова име не откривам. Но във всяка ситуация, когато има подадена жалба и тя е адресирана до съда, съдът е този, който е компетентен да се произнесе по нейната допустимост не само от гледна точка на наличието на правен интерес, а и всички други обстоятелства, които имат значение за нейната допустимост, включително и за редовността ѝ преди това, Там може да бъде оставена обаче без движение. Така че аз също считам, че ние днес не може да продължим процедурата с изслушване на останалия към настоящия момент един кандидат в нея.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, и аз да се присъединя към изказванията на колегите за процесуална пречка за днешното изслушване. Няма да повтарям доводите. Има жалба, не е изтекъл срокът, в смисъл може и по пощата да бъде депозирана жалба от колегата, по отношение на която е прекратена процедурата, а Върховният административен съд е този, който трябва да се произнесе по редовността и допустимостта.

По мое мнение обаче има и още една пречка за изслушване. Както знаем, в заседание на 21 април с решение на мнозинството беше прието, че проведеното Общо събрание е извършено при допуснати съществени процесуални нарушения, поради което и съответното изслушване е нелегитимно, а ние знаем, че съгласно чл. 85, ал. 3, т. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 50, ал. 2 от Наредба № 1 за конкурсите и избор на административни ръководители то е задължително условие за провеждане на изслушване пред Съдийската колегия. Така че това

е още един допълнителен аргумент, че в днешното заседание ние не можем да проведем изслушване на кандидата, който се е явил, и следва да бъде отложено.

(Говорят помежду си на изключени микрофони)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Все пак да поканим съдия Калибацев.

(Иван Калибацев влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте!

Съдия Калибацев, след изнурителното шест-, седем-, осемчасово чакане се оказа, че са налице процесуални пречки за Вашето изслушване. Може би чухте.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Има малко забавяне и не чух всичко.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): Има жалба от някакъв съдия.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И предложението е за отлагане на процедурата за избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд-Пловдив - без дата.

Съответно и диспозитив за администриране на жалбата на... (Прекъсната.)

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Администрирана е вече.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Администрирана ли е?

ДИМИТЪР НЕНОВ: Да, администрирана е.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Значи без такъв диспозитив.

Гласуваме отлагането.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: А дата ще определим ли, колеги?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Не, без дата. (Чува се: Без дата. Как да определим, като не знаем кога ще се произнесе...)

Който е „за“, отлагане на процедурата, моля да гласува!

Господин Мавров, как гласувате? (Реплика без микрофон, не се чува.) „За“. И г-жа Марчева „за“.

„Против“? - г-жа Имова.

Госпожо Дишева, „против“ ли гласувате или „за“? Не разбрах Вие как гласувате - „против“ или „за“.

АТАНАСКА ДИШЕВА: „За“.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Девет гласа „за“, 1 глас „против“ и това е г-жа Имова.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител - председател на Окръжен съд-Пловдив

Кандидат:

- Иван Георгиев Калибацев - съдия в Районен съд-Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21/05.07.2025 г., комплексна оценка от атестацията „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТЛАГА процедурата за избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд-Пловдив без дата.

(съдия Иван Калибацев е уведомен за решението на Съдийската колегия по време на заседанието)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Кажете, съдия Калибацев, относно това посочено лице в жалбата - Владимир Димитров Стоянов, Окръжен съд-Пловдив. Имате ли такъв колега, познавате ли?

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Не.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Не. А в районния?

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Не.

(шум в залата, говорят всички)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Колеги, не знам какво говорите, но и адресът е посочен на Съдебната палата, административният адрес.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявам се! Гласувам „за“ не с оглед подадената жалба, защото, както се установи, ни е служебно неизвестно, че няма такъв съдия в Окръжен съд-Пловдив, а заради това, че днес изтича, все пак не е изтекъл срокът за обжалване. Колегата Шейтанова, която има правен интерес, би могла да пусне жалба.

Заради това моето предложение, извинявайте, е все пак да не е без дата, или може би да се изчака да мине днес и да се види дали ще има... (Атанаска Дишева, без микрофон: Има жалба...) Аз не говоря за тази жалба, защото тя очевидно е... (Прекъсната.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Както и да е, произнесохме се вече.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз обяснявам вота си, защото считам, че трябваше да има два варианта, но така или иначе вероятно от КАК зависи кога ще внесат. И аз призовавам колегата

Кояджиков на следващото заседание да се внесе и да се обсъди от КАК този въпрос.

Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (към Димитър Ненов): Вие казахте, че е администрирана.

ДИМИТЪР НЕНОВ: Тя е администрирана още сутринта.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Коя друга точка предлагате да изгледаме?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз предлагам точка 4.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Има много точки.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Има много, но ние очевидно всички няма да можем.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте! Имам процедурно предложение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Процедурно, да.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Предлагам Ви да изгледаме тези точки, които са за възстановяването на колегите... (Прекъсната.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: От допълнителните?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, защото те наистина са спешни. И след това да минем, защото аз не съм много сигурна дали ще успея да остана до края.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Дишева. След това господин Кояджиков.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, понеже има опасност да падне кворумът, както на нас, за съжаление, често ни се случва, видно от протоколите от наши заседания, и това не е въпрос на внушение или мое неправилно възприятие, апелирам към Вас да пристъпим към разглеждане на т. 4 от дневния ред, която, обърнах

внимание, касае предложение за образуване на дисциплинарно производство, по което има вероятност в зависимост от становището, което ще бъде възприето от мнозинството, да изтече срок по чл. 310, ал. 1 от Закона за съдебната власт, и ние като компетентен орган ще бъдем отговорни за това, че не сме се произнесли в срок по това предложение. Изобщо не визирам начина, по който да се произнесем - може да откажем да образуваме производство, можем и да образуваме.

Моля да разгледаме тази точка. Тя предполагам, че няма да ни отнеме много време - обстоятелствата са Ви ясни, още повече че значителна част от тях дебатирахме и днес, и след това да пристъпим към кратките точки за възстановяване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, имате думата.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви!

Уважаеми колеги, допълнителните точки 50, 51 и 53 също са спешни и са бързоликвидни. Аз предлагам първо тях да разгледаме, защото аз по т. 4, ако не бъркам, имам едно изказване преди да започне нейното разглеждане.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Нека да разгледаме точка 4. Закриваме мониторите.

(камерите са изключени)

(камерите са включени)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По **точка 4** от дневния ред Съдийската колегия реши:

На основание чл. 316, ал. 1 от Закона за съдебната власт образува дисциплинарно производство за налагане на

дисциплинарно наказание на Диан Григоров Василев - съдия в Административен съд София-област.

На основание чл. 316, ал. 3 от ЗСВ е избран чрез жребий дисциплинарен състав, а именно: г-жа Пашкунова, господин Боян Магдалинчев и г-н Боян Новански, с председател господин Боян Новански.

Господин Кояджиков, кои точки ще гледаме сега?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Предлагам т. 8 и сега ще Ви кажа защо, защото е свързана с определянето на и.ф. председател на Военно-апелативния съд, чиито мандат изтича на 19-ти и трябва да се произнесем по този въпрос.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, т. 8.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: След това - т. 50, т. 51...

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Направо ги докладвайте, господин Кояджиков. Моля, т. 8

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: **Точка 8.**

Уважаеми колеги, във връзка с изтичането на мандата на председателя на Военно-апелативния съд следва да се определи изпълняващ функциите за тази длъжност. Обявена е процедура за избор на нов административен ръководител.

Предложението на комисията е да се определи настоящият изпълняващ функциите Румен Петков, който е дал съгласие за това. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз се отвеждам от разглеждането на тази точка поради наличие на основания, изключващи моята безпристрастност по отношение персонално на съдия Румен Петков по съображения, които многократно съм излагала пред Вас, така че се отвеждам от участие по тази точка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Добре.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, ясно.

Изказвания? Няма.

Гласуваме, колеги. Който е „за“ - 9 гласа „за“.

Гласуването се провежда без участието на г-жа Дишева.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

8. ОТНОСНО: Определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Военно-апелативен съд поради изтичащ на 19.05.2026 г. мандат (*отложена с решение по Протокол № 15/28.04.2026 г. на Съдийската колегия на ВСС*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2-ро от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, бригаден генерал Румен Любенов Петков - административен ръководител - председател на Военно-апелативен съд, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Военно-апелативен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от 19.05.2026 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

(в гласуването не участва Атанаска Дишева поради направен самоотвод)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка, която предлагам да разгледам е предложение за решение по молбата на Емил Иванов Дечев, да бъде възстановен на заеманата длъжност преди назначаването му за министър на вътрешните работи.

КАК предлага Съдийската колегия да вземе решение, с което възстановява, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ, Емил Дечев на заеманата преди назначаването му за министър на вътрешните работи в служебното правителство, длъжност „съдия“ в Софийски градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от 8 май 2026 г.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма.

Гласуваме, колеги - „за“ са всички.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

50. ОТНОСНО: Молба от Емил Иванов Дечев за възстановяване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ, Емил Иванов Дечев, на заеманата преди назначаването му за министър на вътрешните работи в служебното правителство, длъжност „съдия“ в Софийски градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни

месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от 08.05.2026 г.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Всъщност в момента сме 9, без господин Магдалинчев.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка е идентична. Тя е по молба на Андрей Георгиев.

КАК предлага същият да бъде възстановен на същото правно основание на заеманата преди назначаването му за заместник-министър на правосъдието, длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“, с месечно възнаграждение по Таблица № 1, също считано от 8 май 2026 г.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма.

Гласуваме: всички, 9 гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

51. ОТНОСНО: Молба от Андрей Красимиров Георгиев за възстановяване на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ, Андрей Красимиров Георгиев, на заеманата преди назначаването му за заместник-министър на правосъдието, длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за

определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от 08.05.2026 г.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка, която предлагам да разгледаме е мое предложение, както Ви казах сутринта.

Постъпила е молба от Ива Димчева Кечева с приложена към нея заповед за назначаването ѝ като заместник-министър на правосъдието.

Предложението ни е да освободим, на основание чл. 195, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, Ива Кечева от заеманата длъжност „съдия“ във Върховния административен съд, считано от датата на встъпването ѝ в длъжност „заместник-министър на правосъдието“. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания няма.

Гласуваме, колеги: „за“ са всички - 9.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

53. ОТНОСНО: Молба от Ива Димчева Кечева за освобождаване от заеманата длъжност „съдия“ във Върховния административен съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 195, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, Ива Димчева Кечева от заеманата длъжност „съдия“ във Върховен административен съд, считано от датата на встъпване в длъжност „заместник-министър на правосъдието“.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, по-нататък, поради напредналото време, предлагам останалите точки, които са част от дневния ред да бъдат отложени за следващото заседание на Съдийската колегия. (говорят на изключени микрофони)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, а т. 52? Нали коментирахте нещо.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: **Точка 52** е относно заявление на Кордоловска, която подава отказ от участие в конкурса за ВКС. Да, може да се изгледа, бързо ще стане.

Във връзка с този отказ предложението на комисията е колегията да прекрати, на основание чл. 35, ал. 7, предложение първо от Наредба № 1 по отношение на Цветомира Петкова Кордоловска-Дачева - съдия в Софийски градски съд, конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ във ВКС - гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 4 от 10 февруари 2026 г., поради постъпил отказ от участие в конкурса.

Второто предложение за решение е да се обяви, че решението може да се обжалва пред 3-членен състав на ВАС в 14-дневен срок от неговото съобщаване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (говори на изключени микрофони): Изказвания? Няма.

Гласуваме - „за“ - 9.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

52. ОТНОСНО: Заявление от Цветомира Петкова Кордоловска-Дачева - съдия в Софийски градски съд за отказ от участие в конкурс за повишаване във Върховен касационен съд -

гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 4/10.02.2026 г. (обн. в ДВ, бр. 17/13.02.2026 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

52.1. ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 35, ал. 7, пр. 1 от Наредба № 1/09.02.2017 г. по отношение на Цветомира Петкова Кордоловска-Дачева - съдия в Софийски градски съд, конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - Гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 4/10.02.2026 г. (обн. в ДВ, бр. 17/13.02.2026 г.), поради постъпил отказ от участие в конкурса.

52.2. Решението по т. 52.1. може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СТЕФАН ГРОЗДЕВ: Нищо не се чува!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Колеги, другите точки нямат елемента на спешност. Предложението ми е да ги отложим за следващото заседание на Съдийската колегия.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Кояджиков, т. 9 и т. 41 дали имат нужда от спешност?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Колегата се пенсионира на 29 май.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ти, докато я обясняваш, можеше да я докладваш тази точка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Добре.

Точка 9 е предложение за освобождаване, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, на Татяна Станчева

Станчева-Иванова, от заеманата длъжност „председател“ на Районен съд-Карнобат, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 29 май 2026 г.

И **точка 49**, уважаеми колеги, е предложение на комисията, с което се предлага да бъде поощрена, на основание чл. 304, ал. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Татяна Станчева-Иванова, председател на Районен съд-Карнобат, с отличие „Личен почетен знак, първа степен - златен“ и парична награда в размер на 770 евро за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Второто предложение е да обявим, че решението да се предостави на дирекция „Бюджет и финанси“ по компетентност.

Колеги, тук има още една точка, която е свързана с тази, а това е **точка 10**. По нея, след освобождаването на колегата, следва Съдийската колегия да определи, на основание чл. 175, ал. 4, изречение второ от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия по Протокол № 31, Димитър Тодоров Маринов - съдия в Районен съд-Карнобат, за изпълняващ функциите „председател“ на този съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от 29 май 2026 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

Тук по същия начин има обявена процедура за избор на административен ръководител и тук предложението на комисията е да определим най-старшия магистрат за изпълняващ функциите „председател“ до избора на нов председател. Налице е и съгласие от съдията Маринов да изпълнява тази длъжност.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Искания за разделно гласуване? Изказвания? Няма.

Гласуваме анблок предложените проекти за решения по точки 9, 10 и 49.

Гласували „за“ - всички.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка по точки 9, 10 и 49 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Татяна Станчева Станчева-Иванова от заеманата длъжност „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Карнобат, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 29.05.2026 г.

10. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол №31/23.10.2018 г., т. 15, Димитър Тодоров Маринов - съдия в Районен съд-Карнобат за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Карнобат, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от 29.05.2026 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

49.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 304, ал. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Татяна Станчева Станчева-Иванова - административен ръководител-председател на Районен съд-Карнобат, с ранг „съдия

във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак първа степен - златен", както и с парична награда в размер на 770 евро (седемстотин и седемдесет евро) за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

49.2. Решението по т. 49.1. да се предостави на дирекция „Бюджет и финанси", по компетентност.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По останалите точки?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Според мен има много кратки, колеги. Първата е т. 11, която е за определяне изпълняващ функциите „председател" на Окръжен съд-Монтана, също рутинна точка. И точки, господин Кояджиков, 36 и 37. Те касаят откази от участие. Мисля, че много бързо ще ги разгледаме. Не знаем какви са намеренията на колегите за откази, така че да не ги препятстваме.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Готов съм. Продължаваме с **точка 11.**

Уважаеми колеги, т. 11 е предложение за определяне, на основание чл. 175, ал. 4, изречение второ, на Милена Цветанова Бранкова - председател на Окръжен съд-Монтана, за изпълняващ функциите „председател" на същия орган на съдебна власт, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от 7 юли 2026 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

Открита е процедурата. Съдията Бранкова е дала съгласие да продължи да изпълнява тази длъжност. Благодаря.

Това е по т. 11.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Хайде и по т. 12, господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: **Точка 12** е с идентично съдържание. Предложението тук е на същото правно основание да се определи Даниела Йорданова Игнатова - председател на Районен съд-Балчик, за изпълняващ функциите „председател“ на същия орган на съдебна власт, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от 7 юли 2026 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

Както и по предходната точка, Даниела Игнатова е дала съгласие да продължи да изпълнява въпросната длъжност.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме анблок точките, както бяха докладвани.

Гласували: всички „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка на т. 11 и т. 12)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2-ро от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Милена Цветанова Бранкова - административен ръководител - председател на Окръжен съд-Монтана, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд-Монтана, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии,

прокурори и следователи, считано от 07.06.2026 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

12. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2-ро от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Даниела Йорданова Игнатова - административен ръководител - председател на Районен съд-Балчик, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд-Балчик, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от 07.06.2026 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точки 36 и 37, колеги.

Първата е във връзка с подадено заявление за отказ от участие в конкурс за младши съдии.

КАК предлага да бъде прекратена по отношение на Диан Пламенов Пенчев конкурсната процедура за младши съдии в окръжните съдилища по обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на ВСС по протокол № 2 поради постъпил отказ от участие в конкурса.

Второ, решението по т. 1 да се обяви, че може да се обжалва пред 3-членен състав на ВАС в 14-дневен срок от неговото съобщаване.

Точка 37...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Кояджиков, това беше т. 37.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Сега т. 36.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: По **точка 36** е подадено заявление на Радост Бошнакова - съдия в Софийски градски съд, за отказ от участие в конкурс за повишаване във Върховния касационен съд - гражданска колегия.

КАК предлага, на основание чл. 35, ал. 7 от Наредба № 1 по отношение на Радост Бошнакова - съдия в градския съд, прекратяване на конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ във ВКС - гражданска колегия, по обявения конкурс по Протокол № 4 от 10 февруари 2026 г., поради постъпил отказ от участие.

Второто предложение тук е да се обяви, че решението може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме проектите по двете точки - имаме решение, всички сме „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

36. ОТНОСНО: Заявление от Радост Красимилова Бошнакова - съдия в Софийския градски съд за отказ от участие в конкурс за повишаване във Върховния касационен съд - Гражданска колегия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

36.1. ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 35, ал. 7 от Наредба № 1 от 9.02.2017 г., по отношение на Радост Красимилова

Бошнакова - съдия в Софийски градски съд, конкурсната процедура за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд - Гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 4/10.02.2026 г. (обн. в ДВ, бр. 17/13.02.2026 г.), поради постъпил отказ от участие в конкурса.

36.2. Решението по т. 36.1. може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

37. ОТНОСНО: Заявление от Диан Пенчев за отказ от участие в конкурса за младши съдии в окръжните съдилища, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 2/27.01.2026 г. (обн. ДВ, бр. 12/30.01.2026 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

37.1. ПРЕКРАТЯВА, по отношение на Диан Пламенов Пенчев конкурсната процедура за младши съдии в окръжните съдилища по обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 2/27.01.2026 г. (обн. ДВ, бр. 12/30.01.2026 г.), поради постъпил отказ от участие в конкурса.

37.2. Решението по т. 37.1. може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Предлагам да гласуваме и другите бързоликвидни - статuti, атестации. Колеги, съгласни ли сте? (говорят на изключени микрофони)

Да Ви ги докладвам ли?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ами, да. Какво направихме, колеги? И така, и така ги изгледахме почти всички в някаква хаотична поредност! Не знам как ще ги подредят в протокола.

Докладвайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Добре.

По **Точка 40**, уважаеми колеги, са постъпили молби в Комисията по атестирането и конкурсите, които следва да бъдат приети за сведение от участниците в конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ в административните съдилища, обявен с протокол на Съдийската колегия на ВСС с № 46, и в конкурса за повишаване в окръжните съдилища - наказателно отделение, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 45 от 3 декември 2024 г. на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия.

Това са тези молби, които постъпват с искане за предоставяне на документи на участници в конкурсите за административните съдилища и за окръжните съдилища - наказателно отделение. В конкретния случай са две молби от Радка Иванова Дечева-Запрянова - председател на Районен съд - Кърджали.

Точка 41 е предложение на комисията за провеждане, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране за придобиване статут на несменяемост на Ивелина Маринова Симеонова - съдия в Софийски районен съд, приемане на комплексна оценка „Много добра“. Ивелина Маринова Симеонова - съдия в Софийски районен съд, придобива статут на несменяемост, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

Точка 42. Провеждане на същото правно основание на атестиране за придобиване статут на несменяемост на Натали Пламенова Генадиева - съдия в Софийски районен съд, приемане на комплексна оценка „Много добра“. Натали Генадиева придобива статут на несменяемост на същото правно основание, считано от датата на вземане на решението.

Точка 43. Уважаеми колеги, също е решение за провеждане на същото основание атестиране за придобиване статут на несменяемост на Мирослав Валентинов Стоянов - съдия в Софийски районен съд, приемане на комплексна оценка „Много добра“. Мирослав Стоянов придобива статут на несменяемост.

Точка 44. Проект за решение за провеждане на извънредно атестиране на Иванка Николова Ангелова - съдия в Апелативен съд-София, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

Точка 45. Предложението е за провеждане на извънредно атестиране на Христина Даскалова - заместник-председател на Апелативен съд-Велико Търново, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

По **точка 46** предложението е за провеждане на извънредно атестиране на Николай Иванов Кирков - заместник-председател на Районен съд-Ямбол, и приемане на комплексна оценка „Много добра“.

И **точка 47** е предложение за повишаване, на основание чл. 234 от ЗСВ на Красен Пламенов Вълев - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“ на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно възнаграждение по Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението.

Уважаеми колеги, комисията счита, че са налице всички предпоставки да бъде повишен съдията Вълев. Има прослужени 3 години на същата длъжност, комплексна оценка „Много добра“ от последното атестиране, изискуемият юридически стаж по чл. 164 от ЗСВ, няма дисциплинарни наказания има и положително становище на Комисия по професионална етика при органа на съдебна власт.

Това е, уважаеми колеги, по тези точки.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Искания за разделно гласуване? Няма. Изказвания няма.

Гласуваме анблок точки от 40 до 47 включително - „за“, всички 10 гласа.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка анблок на точки от 40 до 47 включително)

40. ОТНОСНО: Молби от участници в конкурсите за повишаване в длъжност „съдия“ в окръжните съдилища - наказателно отделение и в административните съдилища

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение молби от участници в конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ в административните съдилища, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 46/10.12.2024 г., (обн. ДВ, бр. 2/07.01.2025 г.) и в конкурса за повишаване в окръжните съдилища - наказателно отделение, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 45/03.12.2024 г., изм. и доп. с решение по Протокол № 46/10.12.2024 г. (обн. ДВ, бр. 02/07.01.2025 г.), ведно с извлечения от Протокол № 13/04.05.2026 г.

и Протокол № 14/11.05.2026 г. на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия.

41.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Ивелина Маринова Симеонова - съдия в Софийския районен съд.

41.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“ на Ивелина Маринова Симеонова - съдия в Софийския районен съд.

41.3. Ивелина Маринова Симеонова - съдия в Софийския районен съд, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

42.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Натали Пламенова Генадиева - съдия в Софийския районен съд.

42.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“ на Натали Пламенова Генадиева - съдия в Софийския районен съд.

42.3. Натали Пламенова Генадиева - съдия в Софийския районен съд, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

43.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ

на Мирослав Валентинов Стоянов - съдия в Софийския районен съд.

43.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“ на Мирослав Валентинов Стоянов - съдия в Софийския районен съд.

43.3. Мирослав Валентинов Стоянов - съдия в Софийския районен съд, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

44.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Иванка Николова Ангелова - съдия в Апелативен съд - София.

44.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Иванка Николова Ангелова - съдия в Апелативен съд - София.

45.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във вр. чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Христина Константинова Даскалова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Апелативен съд - Велико Търново.

45.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Христина Константинова Даскалова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Апелативен съд - Велико Търново.

46.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във вр. чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Николай Иванов Кирков - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд - Ямбол.

46.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Николай Иванов Кирков - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд - Ямбол.

47. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Красен Пламенов Вълев - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС", на място в по-горен ранг „съдия в АС", с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: А т. 48?

Господин Кояджиков, и т. 48.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Докладвам **точка 48**, добре.

Тук предложението е от отдел „Международна дейност" в дирекция „Международна дейност, връзки с обществеността и протокол" на администрацията, с което се предлага да бъдат командировани за участие в 66-ата пленарна среща на Европейската съдебна мрежа в град Лимасол, Кипър, за периода от 27 до 29 май следните колеги: Лидия Антоанова Георгиева - председател на Районен съд-Своге, и член на Съдебната мрежа по наказателни дела, Камелия Ненкова - съдия в Районен съд-Перник,

и член на Националната мрежа по наказателни дела и звено за контакт с Европейската съдебна мрежа.

Второто предложение е разходите за две нощувки и храненията съгласно предложената покана и програмата, са за сметка на организаторите.

Пътните разноски, тези за медицинска застраховка и дневни пари за три дни, за първия ден от командироването - пълен размер, за втория ден от срещата в размер на 30% от полагащите се, а третия - в размер на 65% от полагащите се, да са за сметка на Висшия съдебен съвет. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И ние благодарим.

Гласуваме - „за“ са всички.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

48. ОТНОСНО: Проект на решение за командироване на Камелия Ненкова - съдия в Районен съд - Перник, и Лидия Георгиева - председател на Районен съд - Своге, членове на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България (НСММСНД) за участие в 66-та Пленарна среща на Европейската съдебна мрежа, която ще се проведе в периода 27-29 май 2026 г. в гр. Лимасол, Кипър

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

48.1. КОМАНДИРОВА за участие в 66-та Пленарна среща на Европейската съдебна мрежа, в гр. Лимасол, Кипър, за периода 27-29 май 2026 г., следните лица:

- Лидия Антоанова Георгиева - председател на Районен съд - Своге, член на Националната съдебна мрежа за

международно сътрудничество по наказателни дела в Република България и звено за контакт в Европейската съдебна мрежа;

- Камелия Георгиева Ненкова - съдия в Районен съд - Перник, член на Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела в Република България и звено за контакт в Европейската съдебна мрежа.

48.2. Разходите за 2 (две) нощувки, както и храненияя съгласно приложените покана и програма, са за сметка на организаторите на срещата.

48.3. Пътните разходи, разходите за медицинска застраховка и дневни пари за 3 (три) дни, както следва: за първия ден от командироването пълен размер на дневните пари, за втория ден от срещата дневните пари се определят в размер на 30% от полагащите се за Република Кипър, а за третия - в размер на 65% от полагащите се, са за сметка на Висшия съдебен съвет.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Останалите точки - за следващото заседание.

Госпожо Точкова.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Извинете, исках да кажа следното, че Вие изгледахте почти всички точки и тези, които не бяха толкова спешни. Можеше да отделите внимание и на точката за Инспектората. Аз вече трети път участвам в заседанието на Съдийската колегия от 9,30 ч.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, така е.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Ще се замисля следващия път дали да участвам, защото това просто показва една псевдоколегиалност към нашата работа.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Точкова, съжаляваме много за това, което се случи! Следващият път в дневния ред ще сложим точката първа по ред просто, за да започнем с нея.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Да, така може...

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ами т. 3? (говорят на изключени микрофони)

Всички останали... Какво да правим сега? Всички останали точки ги гледаме другия път. (всички говорят едновременно, не се разбира) Спираме дотук.

(Отлага т.т. 3, 5, 6, 7, 13-35, включително, 38 и 39 от дневния ред за следващото заседание на Съдийската колегия на ВСС)

Закриване на заседанието - 18.02 ч.

Стенографи:

Зорница Божкова

Катя Симова

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

(Изготвен на 20.05.2026 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.

Публикуван на 26.05.2026 г.